43. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1987. JÚLIUS 1.

Ludas Matyi

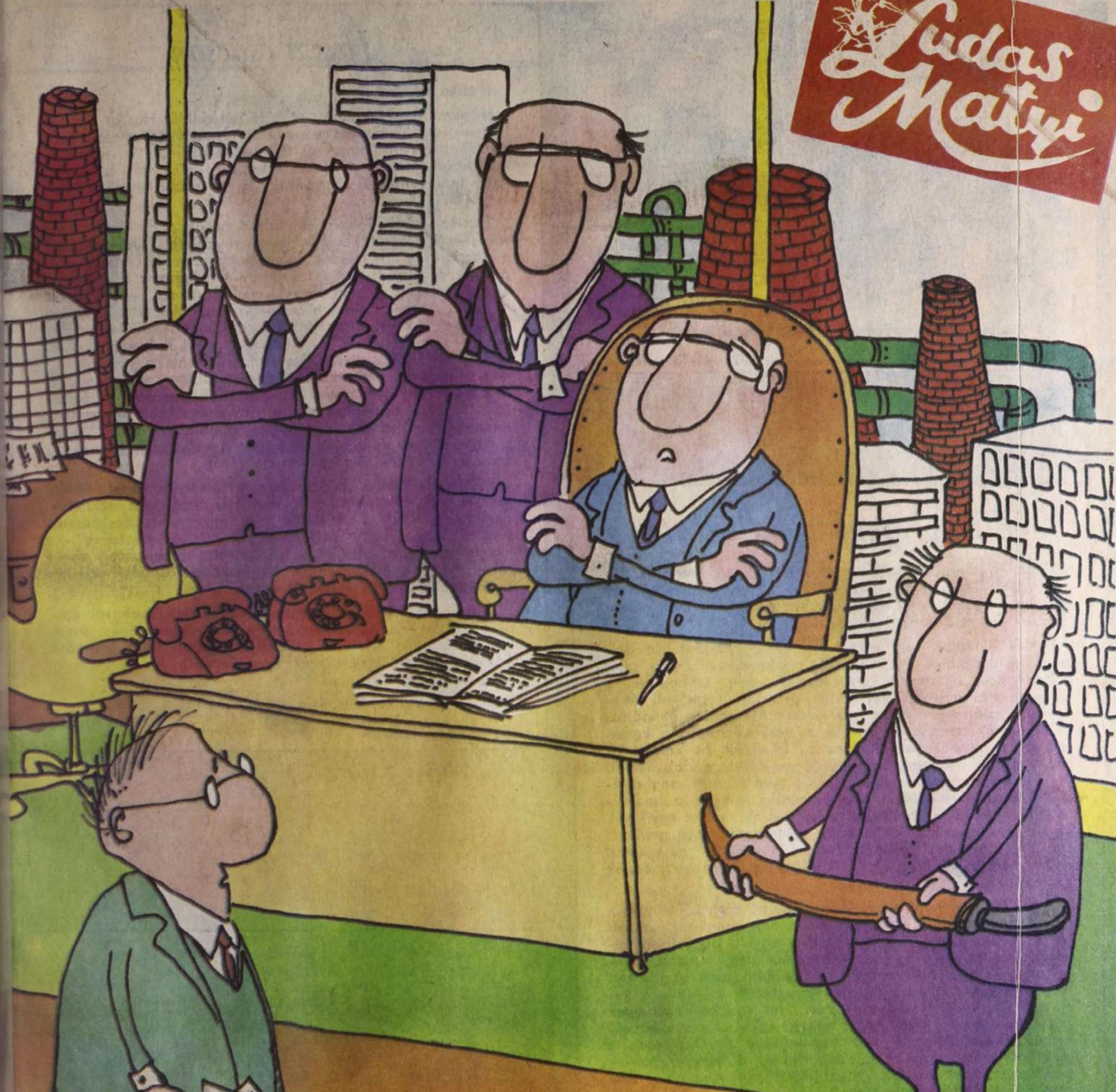

KEMÉNY IDŐK

– Jól eltolta ezt a japán üzletkötést, Kovács kolléga! Remélem, tudja a kötelességét...

REVUNK A 8–9. OLDALON

mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét

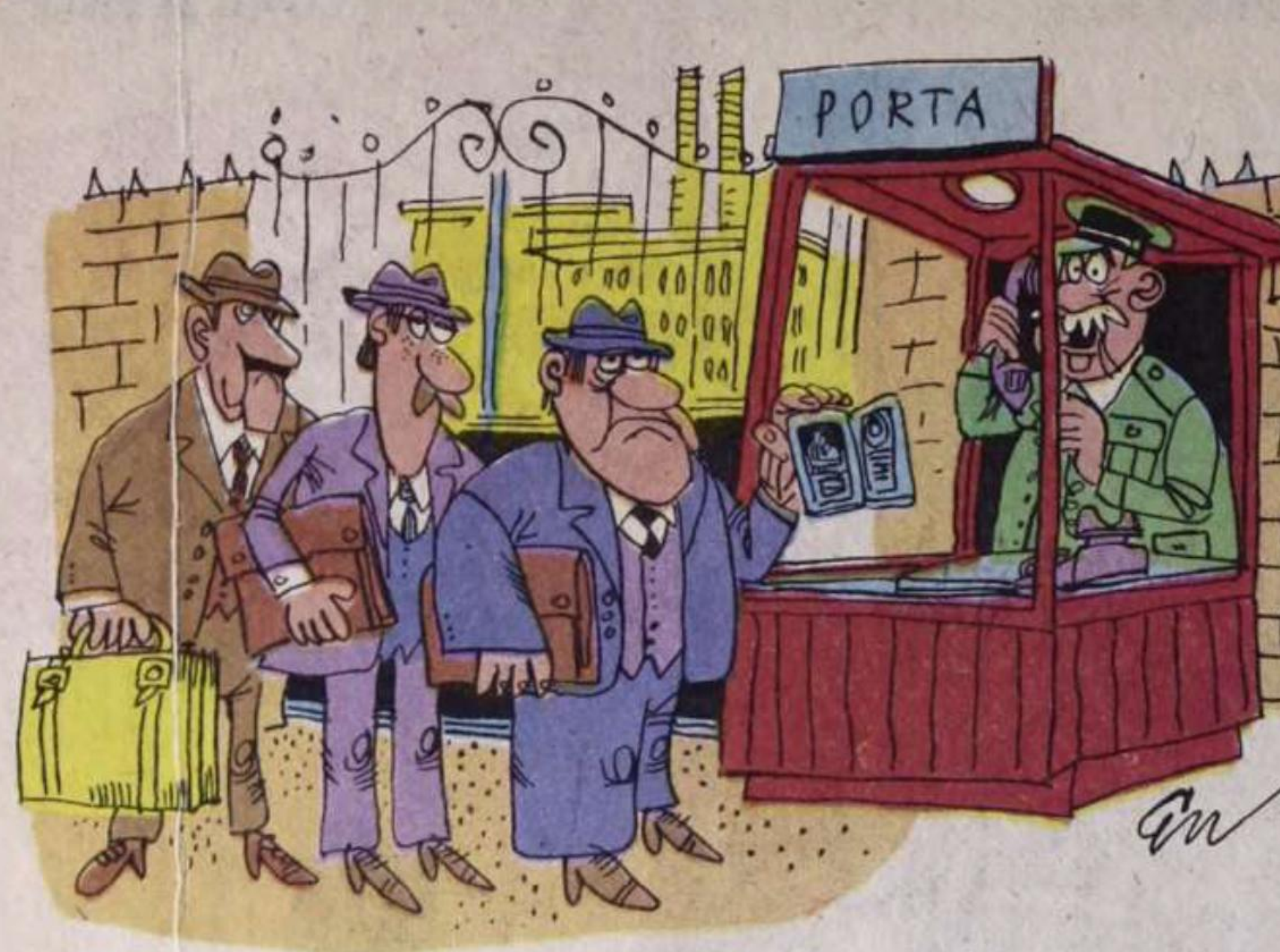

– Valami felszámolási bizottság van itt. Felengedjem őket?

Ellenőrizzük az ellenőrt!

Fényképes igazolványt kapnak a társadalmi ellenőrök. Július 1-jétől érvényes az a rendelkezés, hogy ezzel kötelesek igazolni magukat. Mert, ahogy korábban egyszer már lelkendeztünk emiatt, sok az álellenőr.

Persze a valódi sem kevés. És miután mostantól a boltokon kívül az autó-, a háztartási gépjavítókra és más szolgáltatókra is kiterjed a „hatáskörük”, még szaporodik a számuk: a tanácsoknak társadalmi aktívahálózatot kell létrehozniok, aztán vannak a szakszervezeti társadalmi ellenőrök, a fogyasztók tanácsának aktívái, a népi ellenőrök, a kereskedelmi felügyelőségek ellenőrei ... (elnézést, ha valakit kifelejtettem). Sokfrontos harc folyik, csatát is szoktak nyerni, de a drágító, csaló csapatokat még nem sikerült meghátrálásra kényszeríteni. Mert nem is mindig világos a hadműveleti terv: például meddig tisztességes az ár? Az egyik vélemény szerint addig, amíg észre nem veszik, hogy nem az. Egy másik szerint: ameddig a vevő hajlandó megfizetni. Vagyis nem könnyű munka ez – mégis egyre többen mennek álellenőrnek.

Legutóbb a Pest Megyei Állami Kereskedelmi Felügyelőség „osztályvezetőjét” kapták el. Csinált magának igazolványt, jegyzőkönyvet, csak arra nem figyelt, hogy ilyen kereskedelmi felügyelőség nem létezik. Ám amíg lebukott, mintegy húsz helyen álellenőrzött, a krimóban csak annyit tett szóvá, hogy piszkos a pult, meg a poharak és máris a kezébe nyomtak egy palack unicumot. (Hát nem kellene nekem is ezt mondanom? Mert ha bemegyek és kérek, nem kapok. Forintos boltban legalábbis.) Álellenőrünk természetesen a készpénzt még szívesebben elfogadta és a legtöbb boltvezető fizetett, mint egy katonatiszt, mivel alig akad hely, ahol nem találni szabálytalanságot.

A társadalmi álellenőröket a társadalom mai állapota élteti; a csalás óráról órára szüli az újabb csalókat. Van köztük, aki egykor valódi ellenőr volt, megbízását visszavonták, de most magának ellenőriz. Ilyesmi egy-két tényleges ellenőrrel is előfordul: talált már a húsbolt raktárában egy ellenőr egy másik ellenőrt, aki ott gyömöszölte a táskájába az ugyan kifizetett, de soron kívül kapott, válogatott húst. Valódi ellenőr volt, csak éppen szabadnapos. Van azonban, akinek papírja sincs, mert tudja, hogy a leggyakrabban nem ellenőrzik az ellenőrt, nem kérnek tőle igazolást, sőt örülnek, hogy csak annyit vett észre.

És hogy ki szigorúbb? Egy szövetkezeti boltban tízezer forintos jogtalan bevételt fedezett fel egy álellenőr. Kapott egy zöldet és eloldalgott. Másnap megérkezett a valódi ellenőr, ő ennél nagyobb jogtalan bevételt állapított meg. A szövetkezet mindössze megrovásban részesítette a felelőst. E helyről a legközelebb nyilván páros lábbal rúgják ki a zsaroló álellenőrt, hiszen a valódival jobban járnak.

Földi Iván

Hús a csúcson

Husika befutott.

Husika nem rövidkaraj, nem is bélszínfilé, Husika hús-vér hölgyemény, 37 éves és a szavazók juttatták be az olasz képviselőházba. Programja méltán népszerű: „Le a nukleáris energiával, éljen a szexuális energia!”; nem vitás, az emberiség fennmaradása szempontjából az utóbbi tetszik előnyösebbnek.

Husika – vagy ahogy Rómában hívják: Cicciolina – további érdekessége, hogy Budapesten született, tűrhetően töri a magyart, és úgy mesélik, lélegzetelállító vetkőzőszámai vannak. Ez egyébként nem is oly nagy mutatvány. Honi háziasszonyok szerint a honi husikák vetkőzőszámai nem kevésbé lélegzetelállítóak: amint a csomagolópapír lefoszlik róluk, ott feküsznek a konyhaasztalon, a maguk magas kalóriájú, zsiradékteljes valóságában. A minap épp erről nyilatkozott a tévében egy tagbaszakadt, ám jóérzésű hentesmester, aki elpanaszolta: ha nem veszi át a zsíros árut, megnézheti magát, a hazai húsnagyhatalmak ezek után bizonyosan bojkottálják. Így kerül hát mégis az ilyen minőségi rablóhús az asztalunkra, legföljebb azzal vigasztalódhatunk, hogy ez a jobb sorsra érdemes főételnek való már a valahavolt istenek oltárán is a legfőbb áldozatként szolgált.

Fölösleges hát a dolgot véresen komolyan venni. Különben is, egy felvilágosult konyhai kiskátéban azt olvastam: nem biztos, hogy a szép hús jó is. Igaz, a szakácskönyvekben csak a „Töltött borjúszegy” a „Csikós pecsenye”, a „Joghurtban sült jérce” és a „Rögtönzött marhaszelet, ahogy jókedvemben csinálom” színes fotóit közlik, és sehol egy kép Cicciolina képviselői kebleiről, körítés nélkül.

Ami engem illet, a folyamatos hazai húsárrobbanások ellenére, sőt úgy is, mint leendő kényszerű vegetáriánus, őszintén szurkolok a római Husikának. Fiatalabb, mint Andreotti, szőkébb, mint Craxi, szebb, mint Fanfani. Amellett rokonszenves.

Alig várom a szűzbeszédét.

Münz András

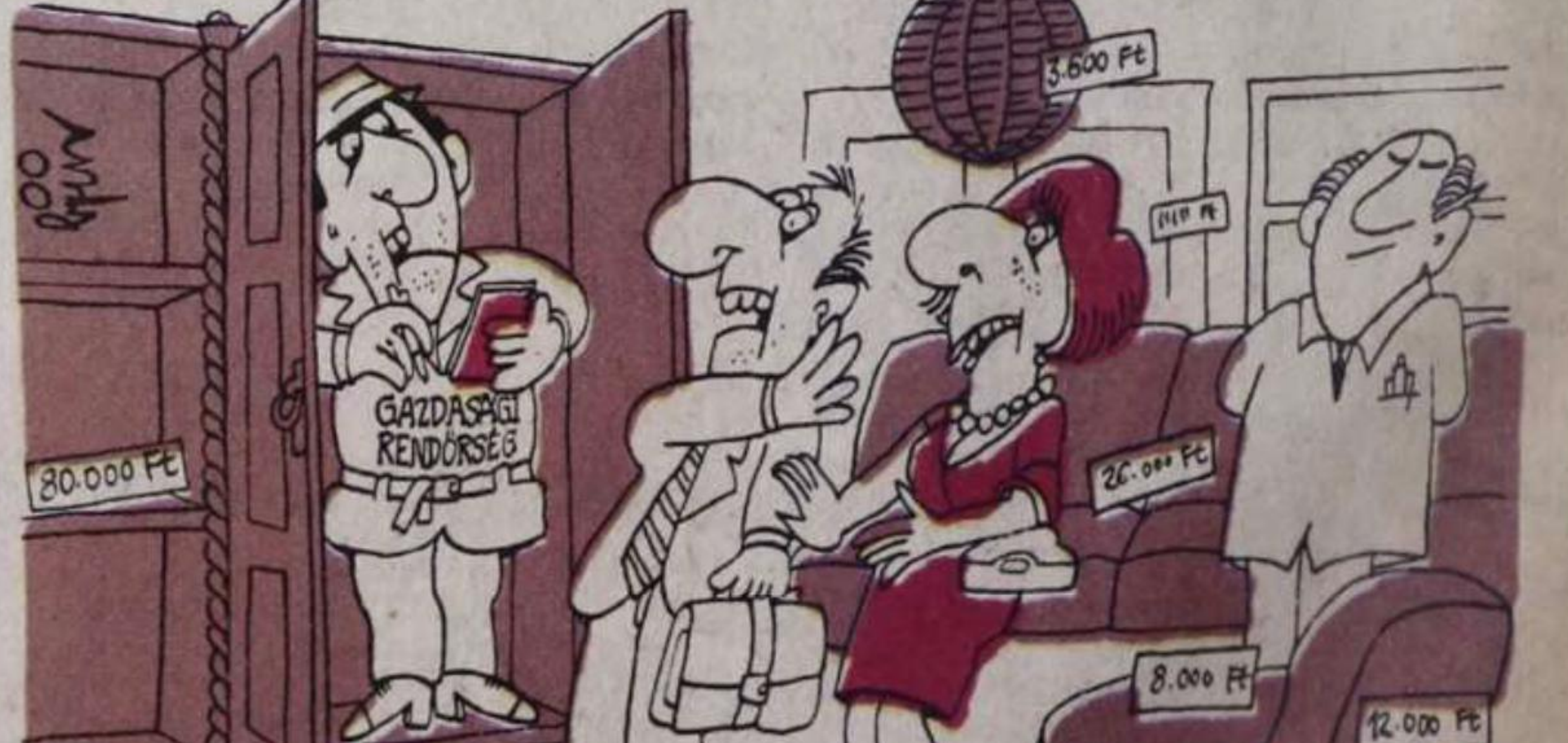

– Szabad érdeklődnöm, önöknek miből telik ilyen drága bútorra?

Ma és most...

LÖKD MEG A KECSKÉT!

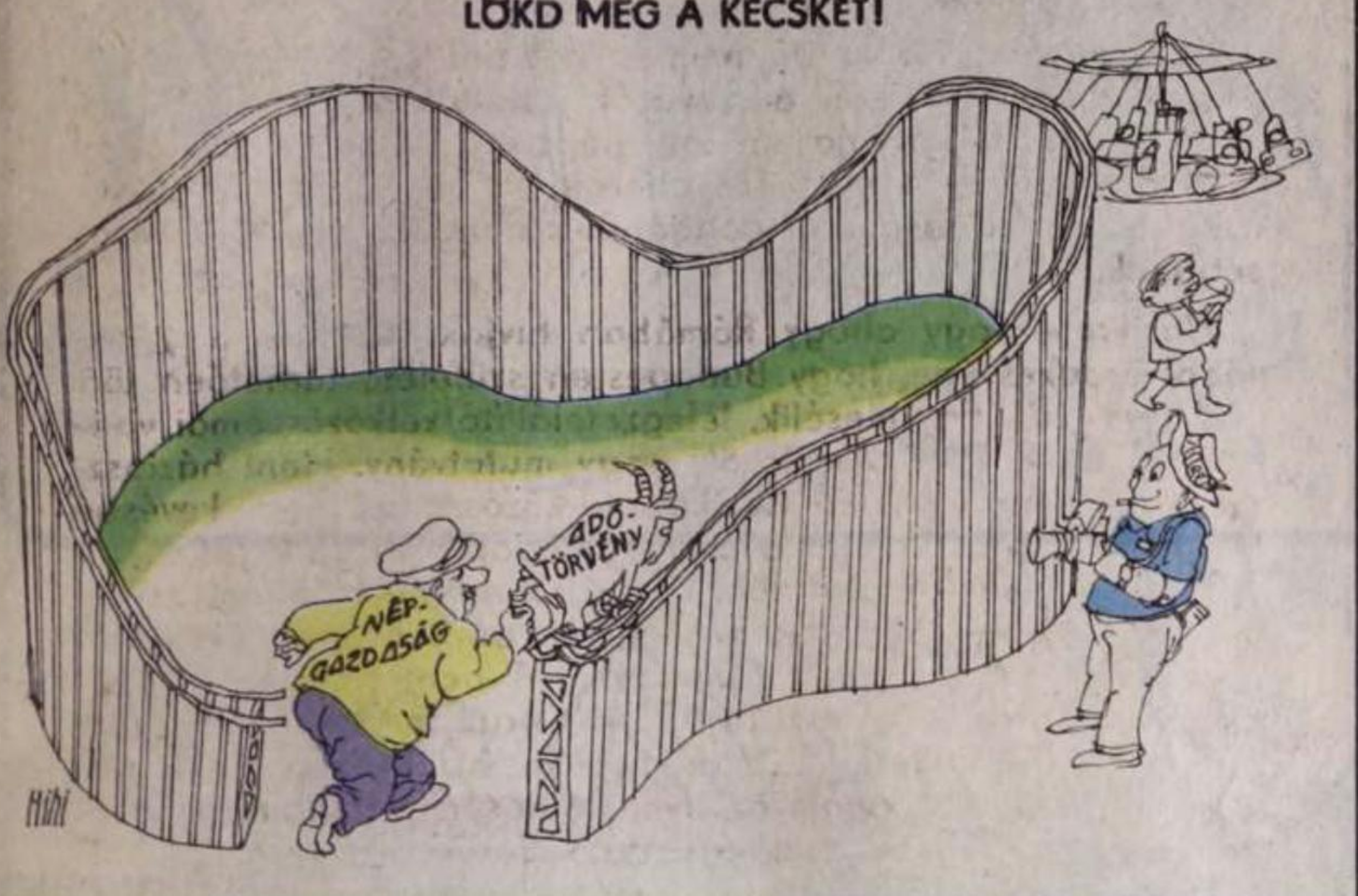

KERESZTVAS ÉS ACÉLLAKAT ORSZÁGA

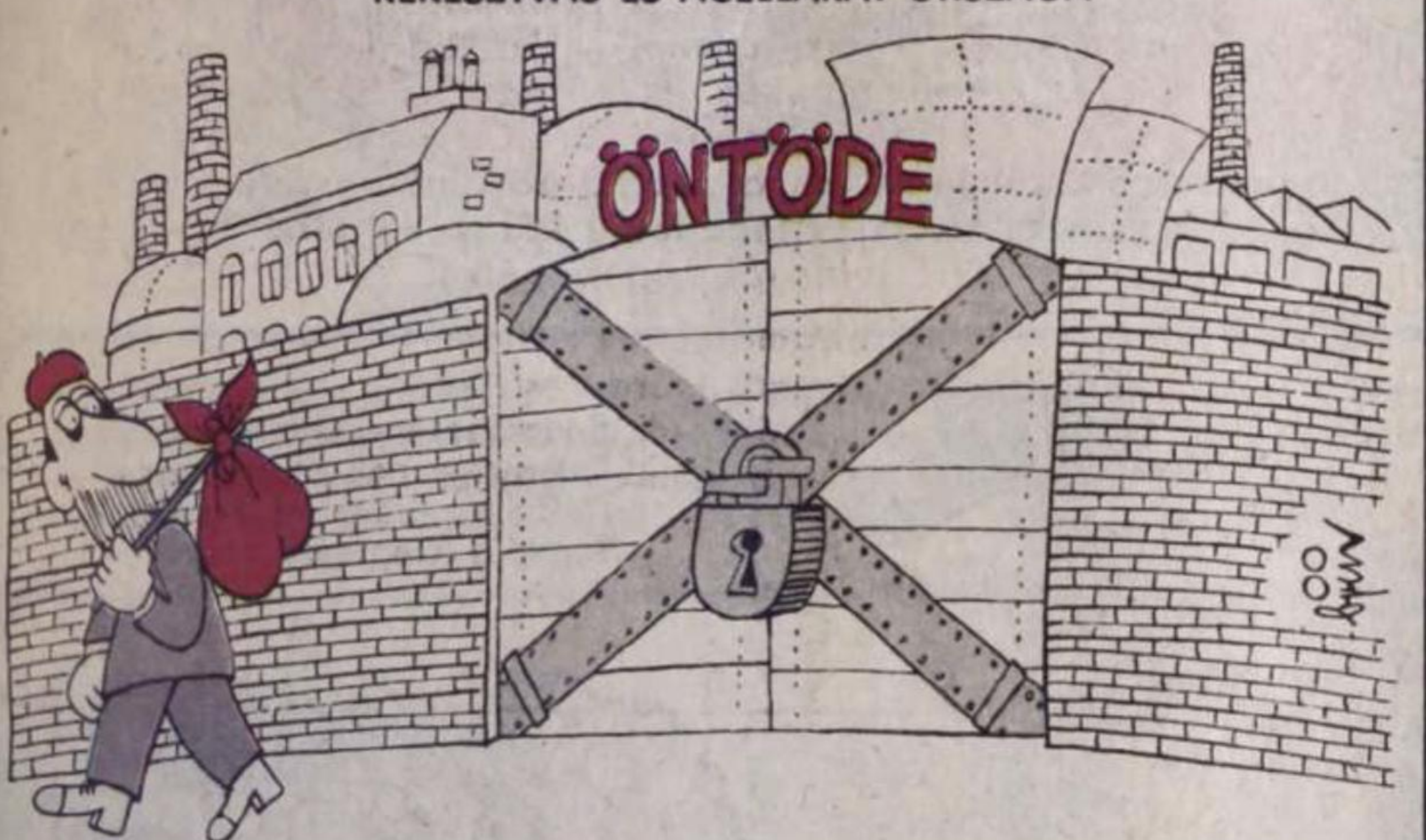

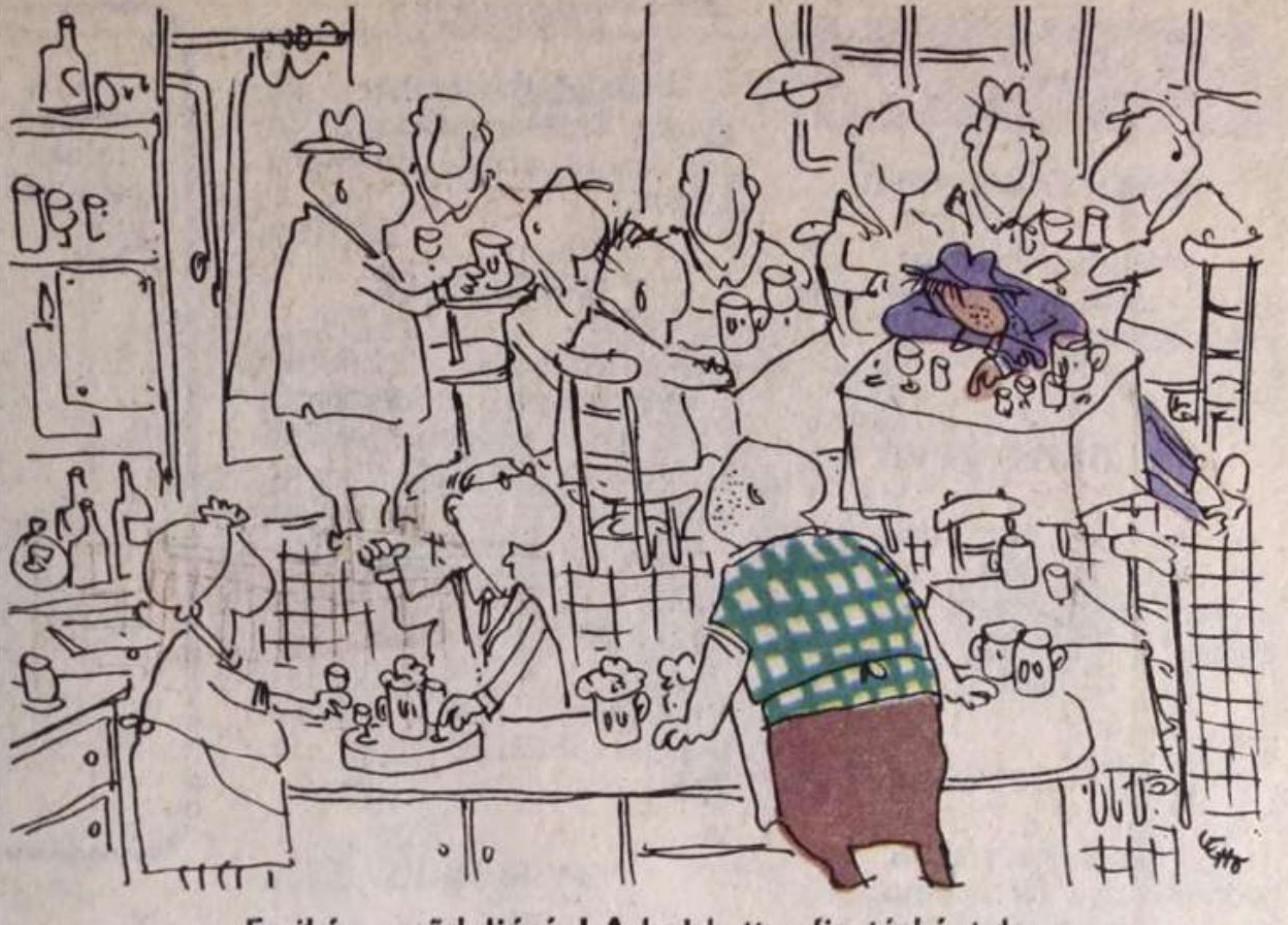

– Ferikém, csődeljárás! A bal kettes fizetésképtelen . . .

FUTBALLISTAVÁLÁS

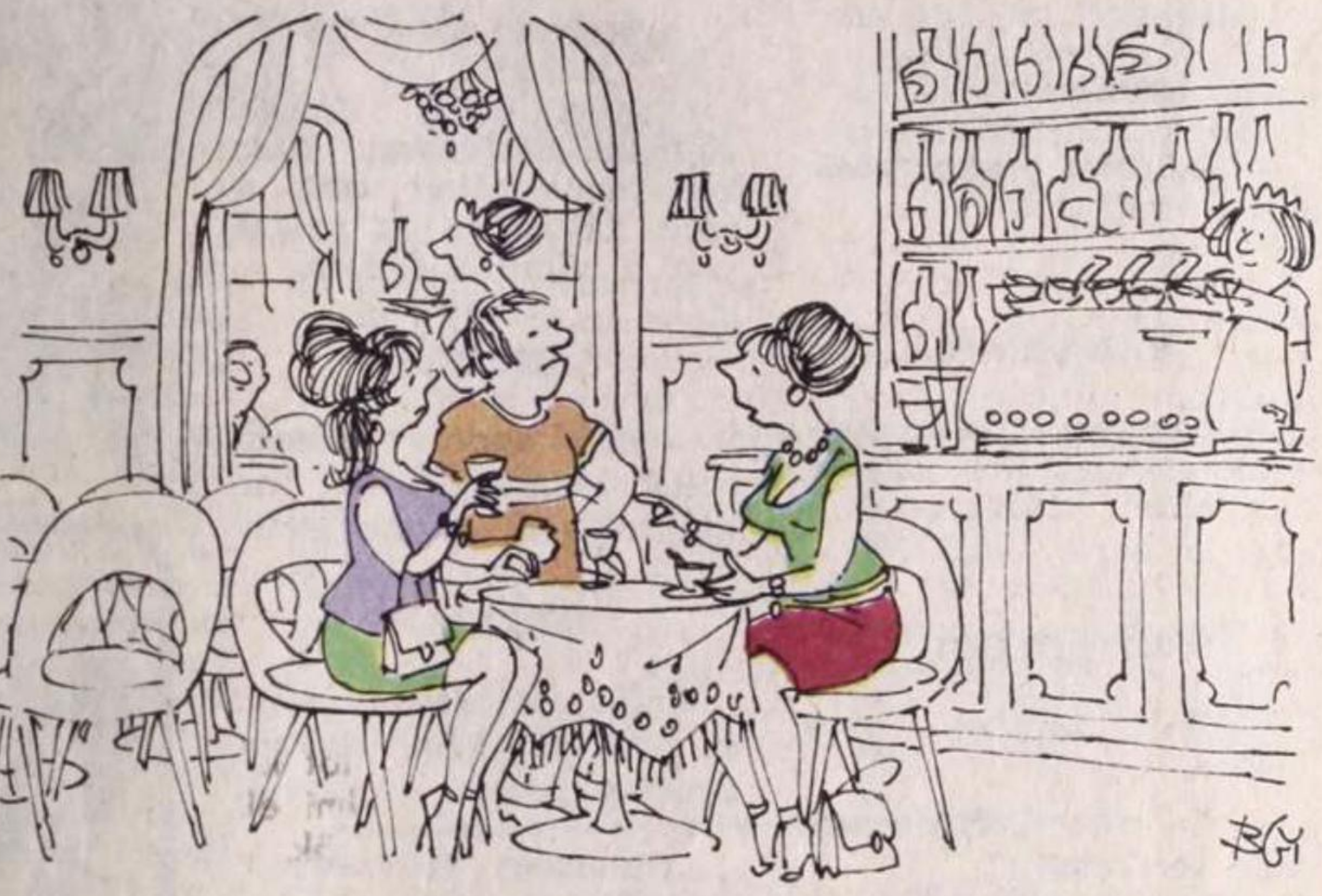

– Utoljára mondom, édes, hogy a férjecském ára kétmillió!

FÖLJELENTEM A VILÁGTÖRTÉNELMET

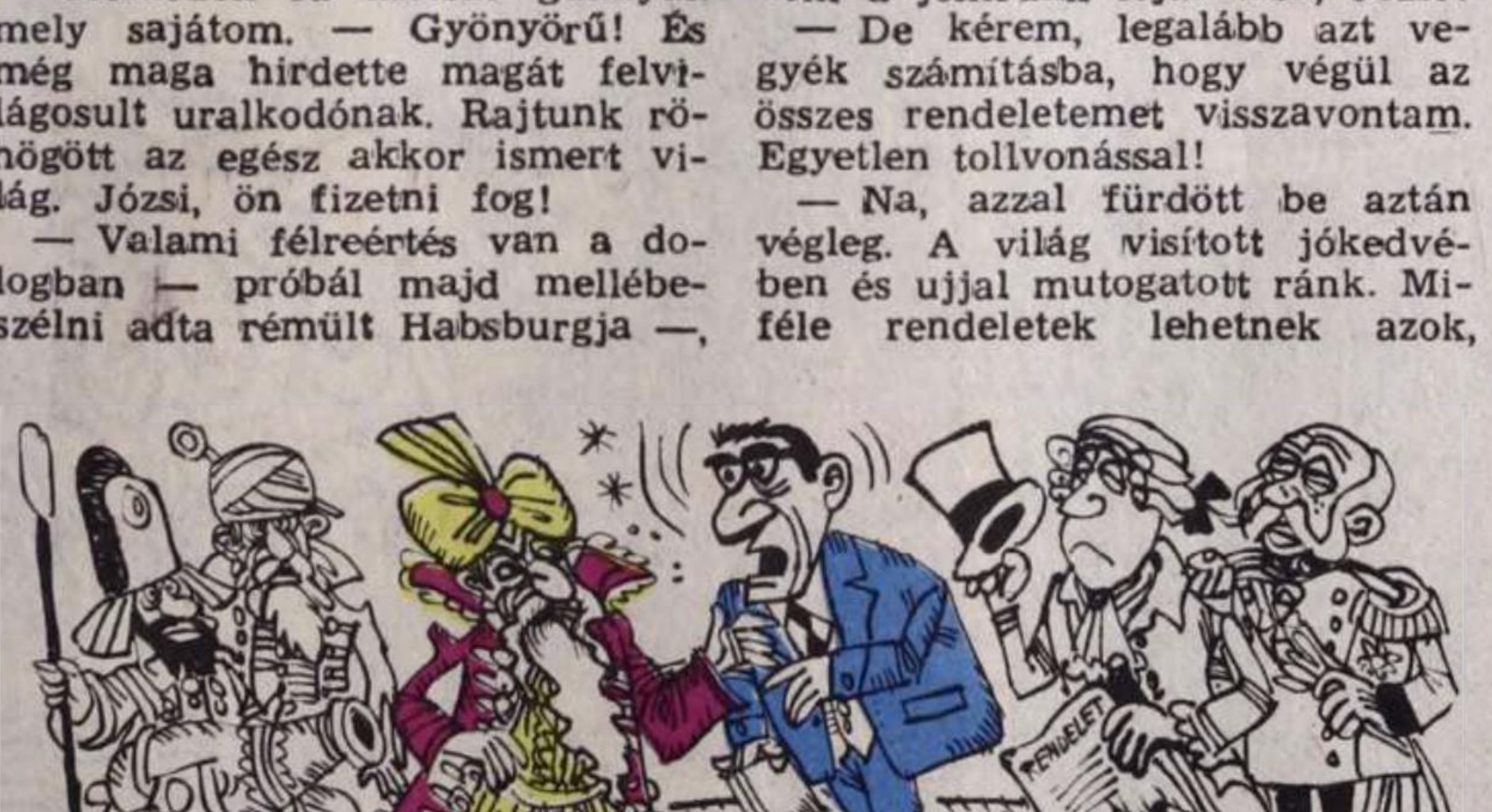

Na, most már mindent tudok! Tudom, hogyan szabadulhatunk meg az egyik napról a másikra nyomasztó adósságainktól, sőt — trallala! — hogyan tehetünk szert jelentős devizabevételre.

Meg kell sértődnünk és kész. Ilyen egyszerű.

Olvasom, hogy a Nemzeti Bank terjedelmes kártérítést követel, mert a Volkswagen cég lejáratta e pénzintézetünk jóhírét.

Ennyi az egész.

Először talán II. Szulejmánhoz megyek.

— Idehallgasson, magát be fogom perelni a jóhírünk lejáratásáért. Készüljön el a legrosszabbra. Úgy megbírságolják, hogy a turbánját ráfizeti. Százötven év megszállás? Majd adok én magának. Az egész világ rajtunk röhögött, hogyan tűrhetjük . . .

— De kérem — nyeszereg rémülten a jó öreg —, én csak félhivatalos baráti látogatásra mentem. Amellett csodálatos fürdőket is építettem, az semmi?

— Jó, hogy említi. Ez lesz a második vádpont. Szép kis fürdők, mondhatom. Még ötszáz évesek sincsenek és máris düledeznek. Rajtunk röhög Európa minden reumása.

Fölkeresem persze II. Józsefet is.

— Abszolutisztikus monarchia? — förmedek rá metsző gúnnyal. mely sajátom. — Gyönyörű! És még maga hirdette magát felvilágosult uralkodónak. Rajtunk röhögött az egész akkor ismert világ. Józsi, ön fizetni fog!

— Valami félreértés van a dologban — próbál majd mellébeszélni adta rémült Habsburgja —, hiszen én demokratikusan királykodtam. Még csak meg sem koronáztattam magamat. Én voltam a kalapos király.

— Erről van szó! — csapok le rá vijjogva. — És az öt világrész röhögött. „Ezek már most olyan rosszul állnak — vonyították egymás fülébe a jókedv paroxizmusában —, hogy a király is kalapozni kénytelen." Mi ez, ha nem a jóhírünk lejáratása, Józsi?

— De kérem, legalább azt vegyék számításba, hogy végül az összes rendeletemet visszavontam. Egyetlen tollvonással!

— Na, azzal fürdött be aztán végleg. A világ visított jókedvében és ujjal mutogatott ránk. Miféle rendeletek lehetnek azok, amiket egyetlen tollvonással visszavonni tud egy aggastyán. Józsi, elő a bukszát, mert úgy megbírságoltatom, hogy belezöldül.

És feljelentem Bécsnek büszke várát is persze.

— Jaj, istenem — esik majd kétségbe —, hiszen én még Mátyás bús hadát is nyögtem.

— Ez az — mutatok a lényegre. — Ott áll egy böhöm nagy város, egy büszke vár és nyögdécsel. Még most is hallom a művelt világ gúnykacaját a fülemben csengeni. Jajveszékelni kellett volna kérem. Harangokat félreverni. Sikoltozni, meg ilyesmi.

— Valahogy nem jött össze. Talán nem volt az a had elég bús.

— Az a had rettentő bús volt, jobb, ha tőlem tudja.

— De miért?

— Mert maga csak úgy nyögte. Szóval jobb, ha kinyitják a páncélszekrényt, mert lejáratták a jóhírünket és ezért fizetni kell.

Legkeményebb csapásaimat persze a kapitalizmus számára tartogatom, mert én már 1950-ben eredménnyel tágítottam a fejemet szakszervezetileg. A kapitalizmus rögtön kettős fedezékbe vonul.

— Most mit vacakol itt? — kérdi majd tőlem. — Hiszen magas egyedek csak nemrégiben szögezték le, hogy néhány lényeges kérdésben egyetértünk.

— Nem nagy ügy — vágok vissza. — Néhány lényeges kérdésben mi nemhogy magukkal, hanem még a barátainkkal is egyetértünk. Ön lejáratja a jóhírünket, mert nem recseg-ropog elég meggyőzően.

És feljelentem a jóhírünket is. Teljesen lejáratta magát azzal, hogy lassan nem marad mit lejáratni belőle . . .

Peterdi Pál

SZILÁNKOK

SZOKNYABOLOND

— Nálam minden nő első díjat nyerne egy szépségversenyen.

KÜLÖNÖS VEVŐ

— *Egy fél pár cipőt kérek. Ha jó lesz, egy hét múlva megveszem a másikat.*

ZENÉS ÉTTEREM

— Már a harmadik nótát húzatja a prímással. Igazán a homlokára ragaszthatna egy százast.

— Sajnálom, már betelt a homloka.

OPERÁBAN

— *Kikérem magamnak ezt a hangot!*

BARÁTSÁG

— Egyszer összejöhetnénk. Hívjál fel telefonon. Minél később.

FÉRFIDOLGOK

— *Ön nagyon okos ember.*

— *És a szépségemet meg sem említi?*

PROBLÉMA

— Gazdag ember vagyok. Érzelemgazdag. Vajon majd azt is megadóztatják?

KÖZELEDÉS

— *Háromszáz kilométerre lakom Budapesttől, de olyan szépen fejlődik a falunk, hogy naponta egy kilométerrel közelebb kerül a fővároshoz.*

NŐI DOLGOK

— Hogy tudsz karatebajnok létedre ilyen lágyan simogatni engem?

TV-MÓDRA

Van, akinek színes a fantáziája, van, akinek csak fekete-fehér.

LEGÉNYLAKÁSON

— Most pedig, Editke, eloltom a villanyt. Nem kell félnie tőlem, csak a múlt hónapban is magas volt a villanyszámlám.

LÁNGOLÁS

— Az életem adnám ezért a nőért, csak ne kelljen vele találkoznom.

MOZIBAN

— *Ön magasabb, mint én. Üljön elém, kérem, ugyanis pocsék a film...*

Galambos Szilveszter

VÍVODÁS

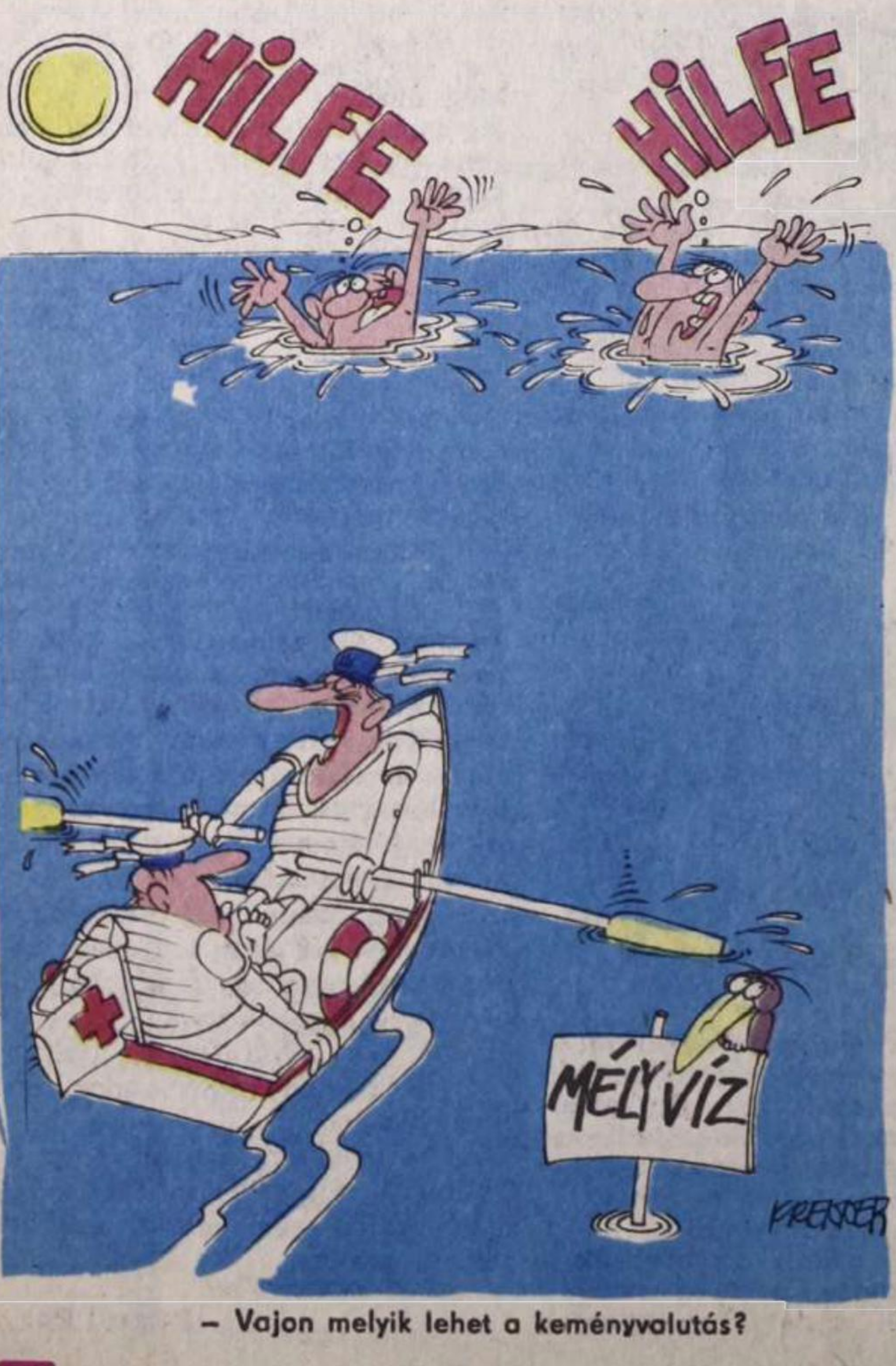

– Vajon melyik lehet a keményvalutás?

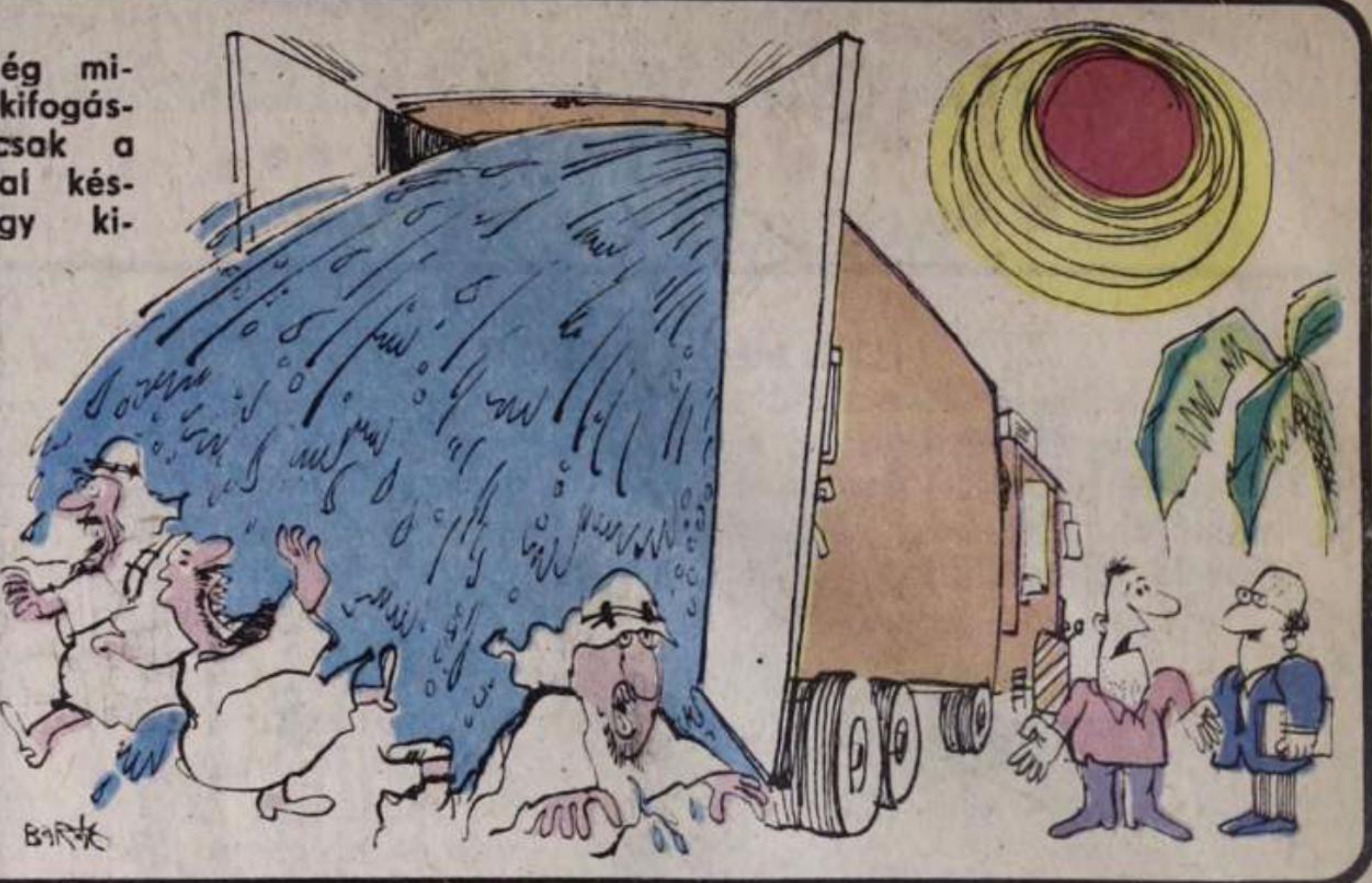

– A jég minősége kifogástalan, csak a szállítással késtünk egy kicsit...

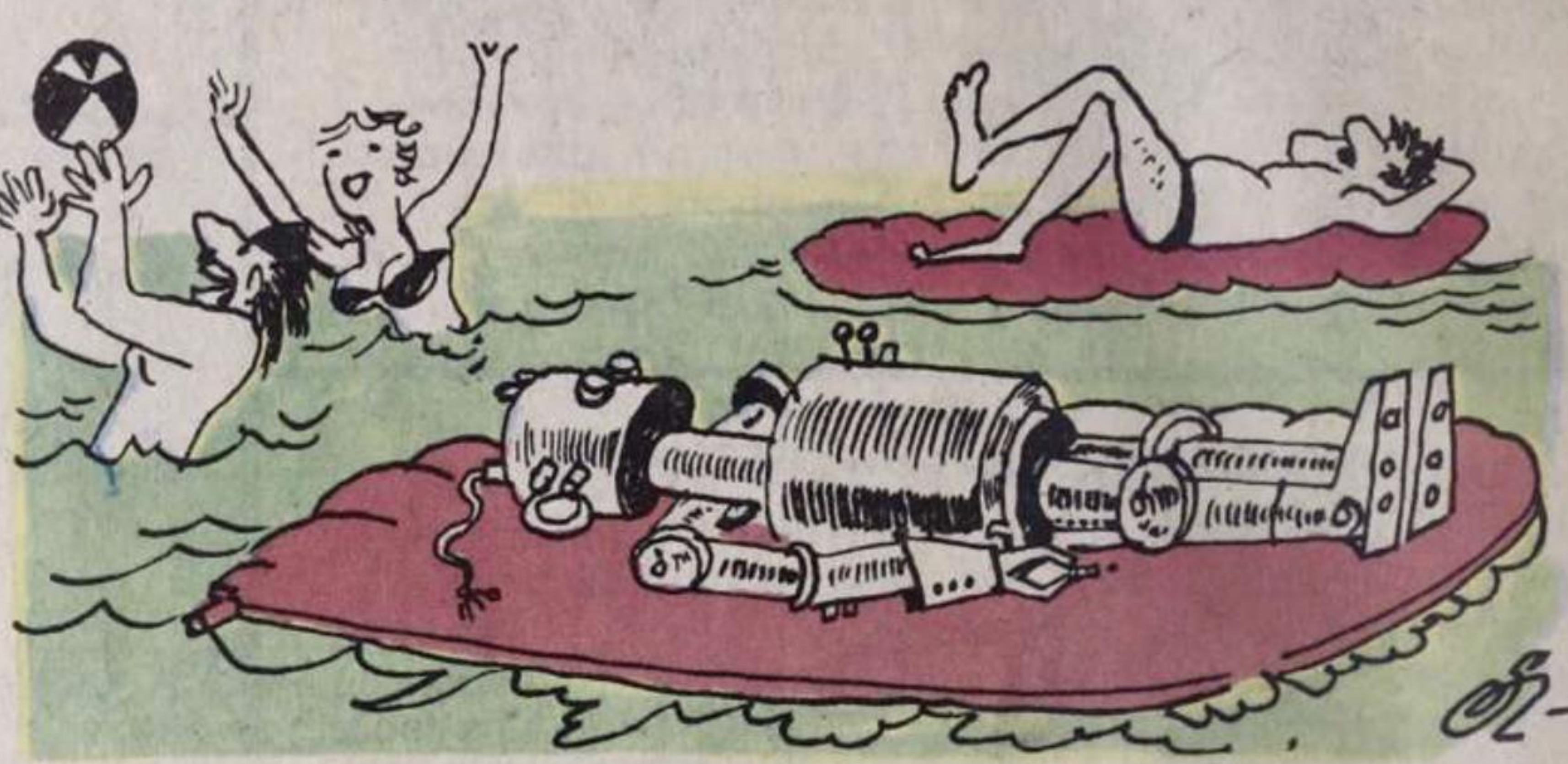

PIHENÉSHEZ VALÓ JOG

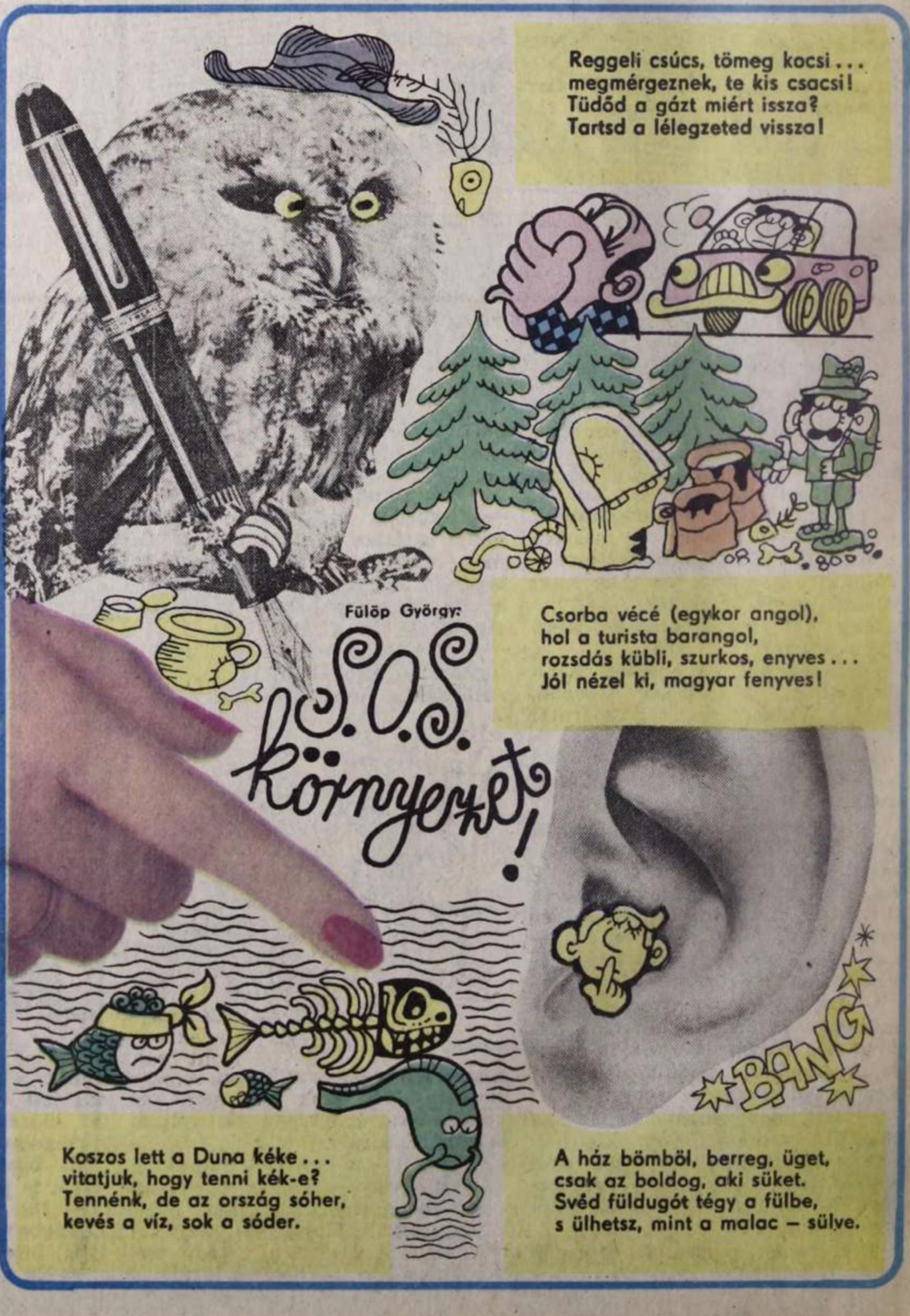

Fülöp György:

S.O.S. környezet!

Reggeli csúcs, tömeg kocsi...
megmérgeznek, te kis csacsi!
Tüdőd a gázt miért issza?
Tartsd a lélegzeted vissza!

Csorba vécé (egykor angol),
hol a turista barangol,
rozsdás kübli, szurkos, enyves...
Jól nézel ki, magyar fenyves!

Koszos lett a Duna kéke...
vitatjuk, hogy tenni kék-e?
Tennénk, de az ország sóher,
kevés a víz, sok a sóder.

A ház bömböl, berreg, üget,
csak az boldog, aki süket.
Svéd füldugót tégy a fülbe,
s ülhetsz, mint a malac – sülve.

REFLEKTORFÉNYBEN

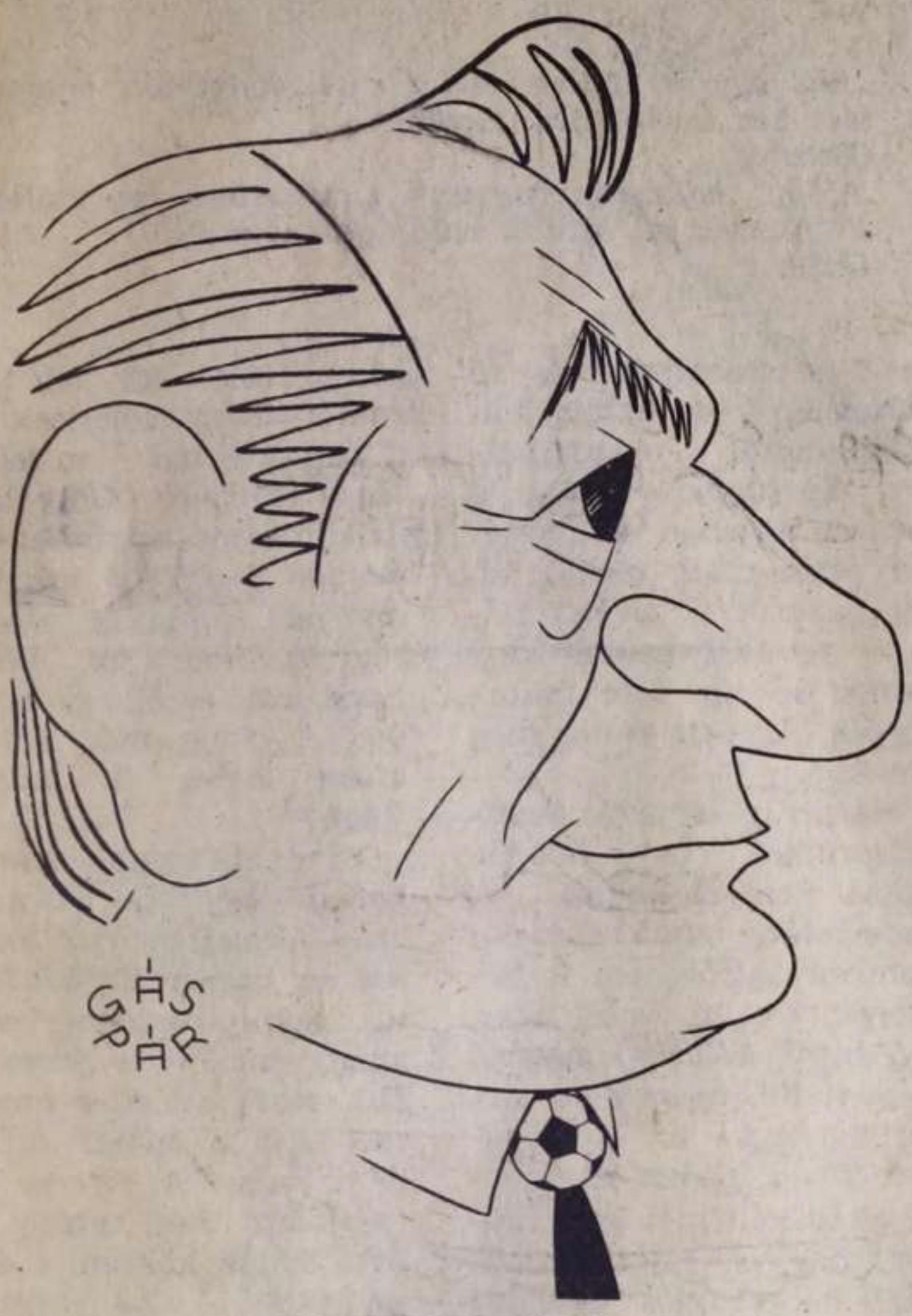

SOMOGYI JENŐ,

az önállóvá lett labdarúgó-szövetség elnöke. Kívánjuk, hogy szállodási tapasztalatainak birtokában az MLSZ-t is ötcsillagos intézménnyé fejlessze. És soha, senki ne szólhasson rá: „Puha vagy, Jenő!"

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Főnök, a számítógépünk megbolondult.
— Hogyhogy?
— Egy csinos, szőke programozónőt követel.

*

— Vannak problémái az alkohollal? — kérdezi a személyzeti osztály vezetője a munkára jelentkezőt.
— Nem, csak ha nincs mit innom.

VILMA NÉNI

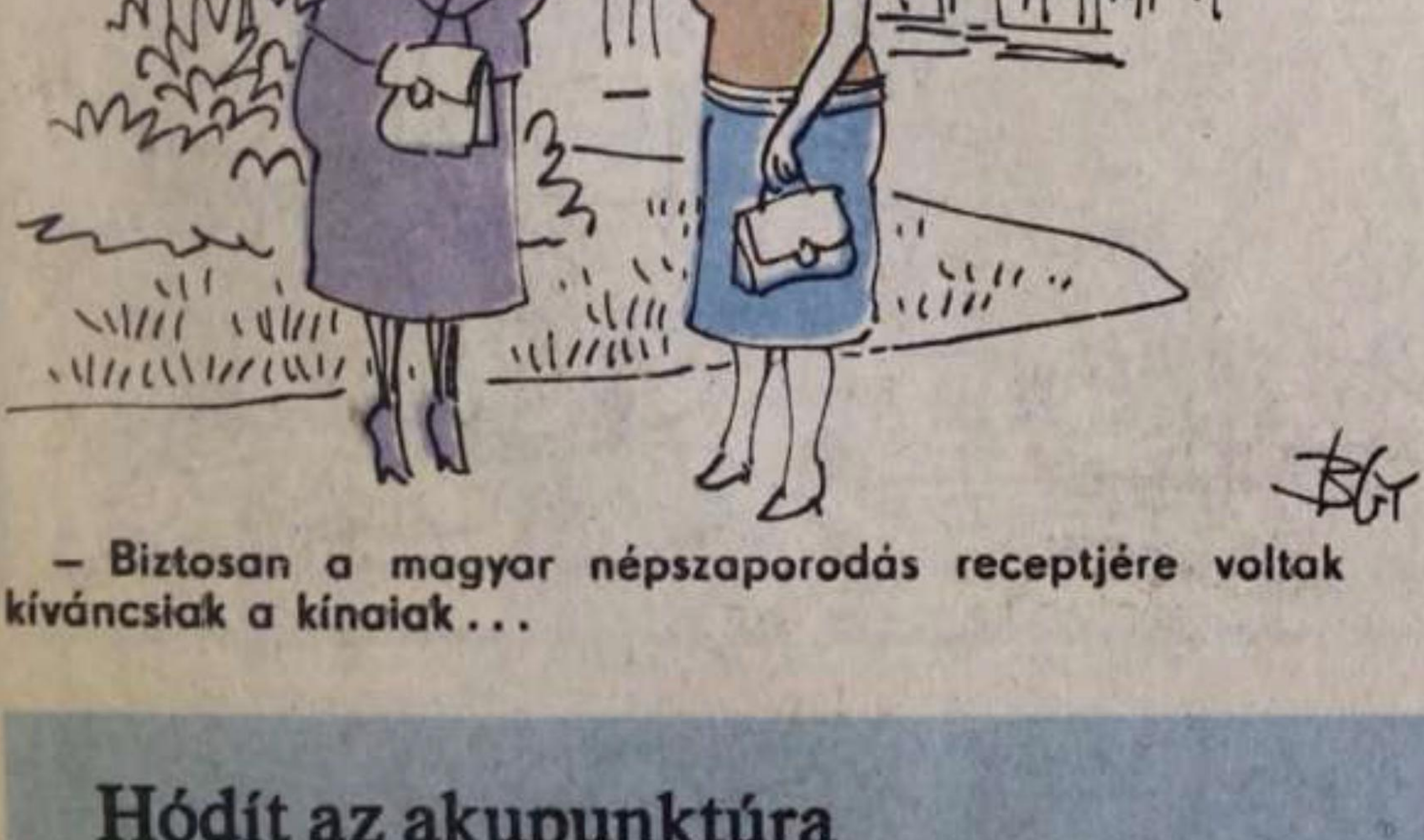

– Biztosan a magyar népszaporodás receptjére voltak kíváncsiak a kínaiak...

ÚJ MUNKAERŐ

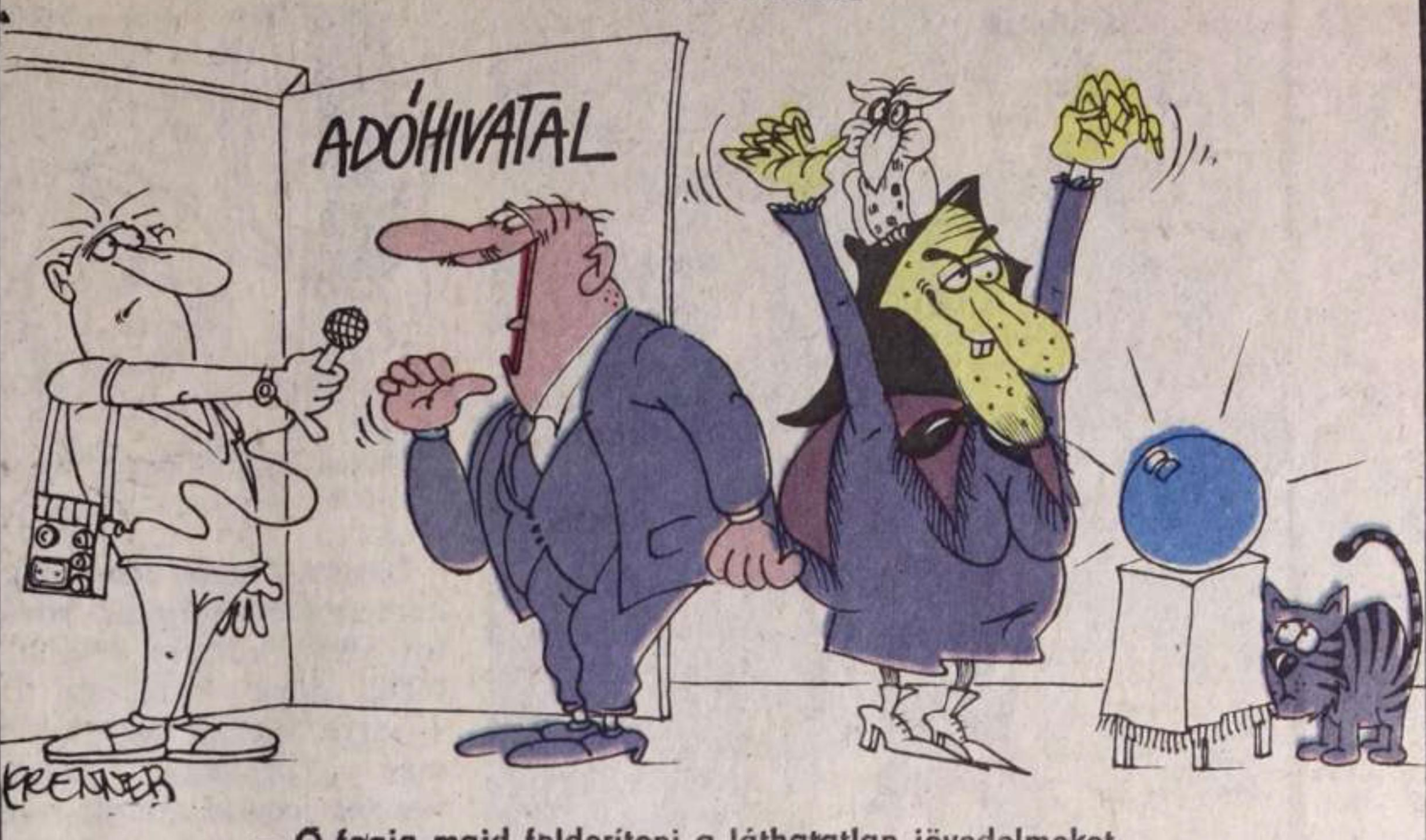

– Ő fogja majd felderíteni a láthatatlan jövedelmeket...

A PRIMITIV SZEKCIÓ

Az Interpol New York-i alközpontjában forró légkör uralta a nemzetközi intellektuális akciócsoport szekcióülését. A hangulat pattanásig feszült volt, egy pattanás még az elnöklő főfelügyelő orrán is jelen volt. Az akciócsoport kedélyeit természetesen már megint egy magyarországi bűnügy borzolta. A hangzavarnak a főfelügyelő vetett véget.

— Kollégák, tisztelt testület! Röviden ismertetem azt a példátlan esetet, amely új fejezetet nyit a kriminológiában. Budapesti napilap indiszkréciója nyomán jutott tudomásunkra, hogy arrafelé nyakoncsíptek egy vakmerő bűnbandát. Hatan voltak a maffiózók, eggyel kevesebben, mint a gonoszok, de ez is csak páratlan ravaszságukat bizonyítja. Ezt az elszánt maffiát egyetlen család alkotta, a bíróság előtt egymásra kenték gaztetteiket, mondván, ők annyira hasonlítanak egymásra, hogy a rendőrségen összekeverték egymást.

— Méltóztassék a lényegre törni — szólt közbe egy elsőosztályú főfőfelügyelő —, mert iziben visszaminősítem harmadosztályú fapados közlekedési rendőrré!

— Well — folytatta kifogástalan angolsággal a bibircsókos —, a lényeg az, hogy a szóban forgó maffiacsalád magánszemélyektől gépkocsikat vásárolt, majd szerződések, üzembentartási engedélyek, okmányok és okiratok gondos tanulmányozása és parafálása után busás haszonnal nyomban továbbadott rajtuk az autópiacon. Egy vagyont vágtak zsebre! Kinek van kérdése?

Többen is jelentkeztek. Egy tibeti alhadnagy azt tudakolta, hol van Magyarország. Néhányan találgatni kezdtek, de hamarosan megállapodtak abban, hogy ez nem lényeges. Egy nyugalmazott guineai őrnagy, akit nem lehetett állományon kívüli alapból fizetni, mert még állományon belül volt, azt kérdezte, volt e a budapesti maffiának keresztapja. Azt az információt kapta, hogy Magyarországon bizonyos anyagi nehézségek miatt csak névadóapai státuszra van keret. Egy fokföldi rendőrgyakornok arra volt kíváncsi, hogy a budapesti maffia Toyotával vagy Alfa Romeóval üzérkedett-e. A pattanásos főfelügyelő belenézett a jegyzeteibe és akadozva betűzte: ... Trabant ... kis Polski ... Ettől az intellektuális akciócsoport tagjainak arcára kiült az unintelligencia. — Ezek valami új típusú harckocsik? — érdeklődött a szekció kábítószeres könyvügynöknek álcázott bangladesi képviselője. — Mert akkor az ügy nem ránk tartozik!

A tanácskozás elnöki tisztét ekkor ötcsillagos, osztályonfelüli szuperfelügyelő vette át, aki a nemzetközi bűnözők félrevezetése végett perecárusnak öltözött. Felemelkedett székéről, amelyet hokedlinek álcázott, hatásvadászó cigarettaszünetet tartott és bejelentette:

— A magyar maffia minden tagja analfabéta volt! Adtak, vettek, csencsöltek, tárgyaltak, okmányokat bütyköltek, készpénzt, ékszert, betétkönyvet harácsoltak össze, pedig se írni, se olvasni nem tudtak!

Döbbent csend ereszkedett fel s alá. Amikor a résztvevők valamennyire magukhoz tértek, lázasan lapozni kezdték a térképeket, hogy megkeressék

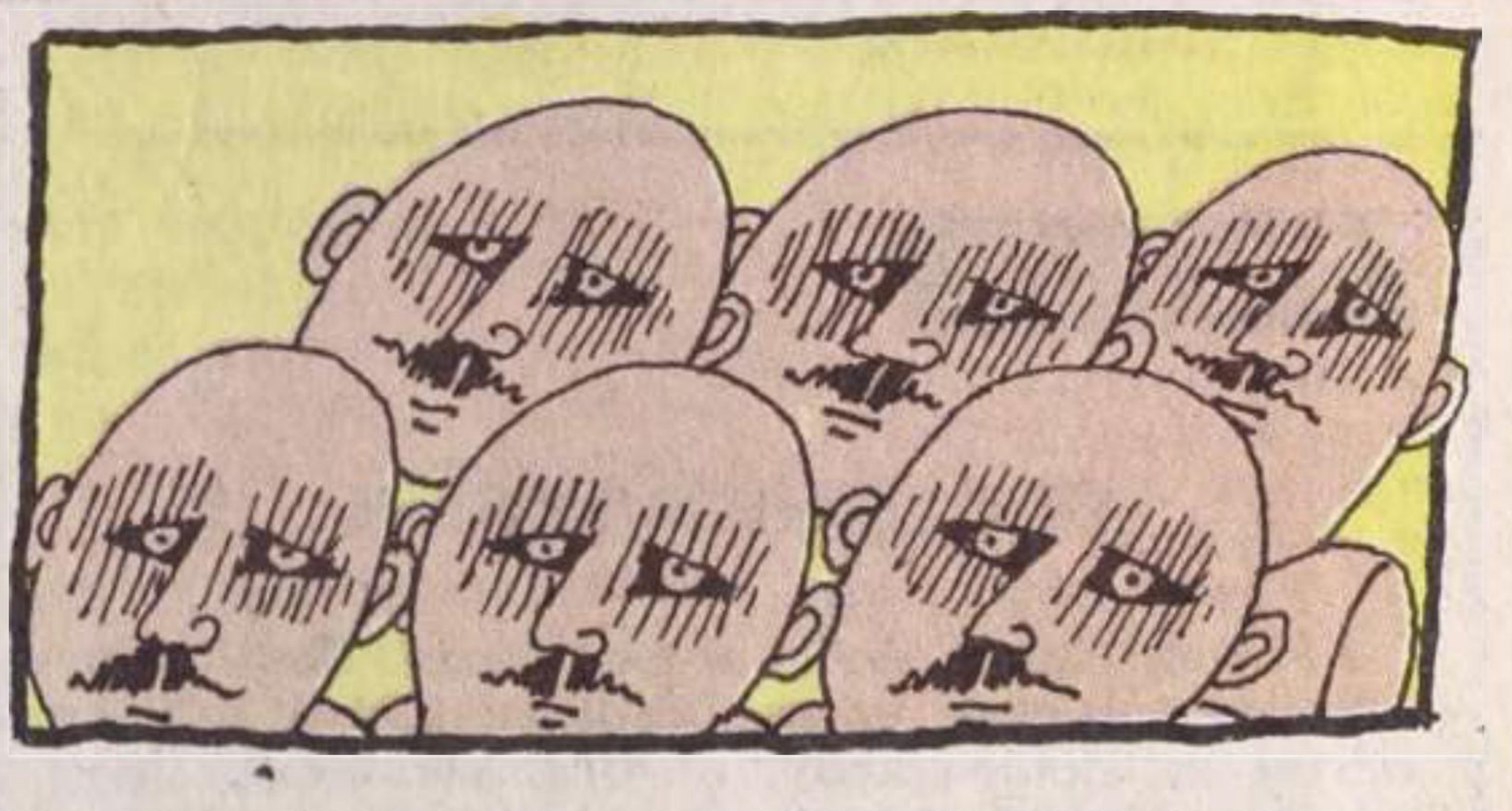

Magyarországot. Egy, csak egy legény bukkant rá, az ausztráliai Adelaide-ból érkezett rendőrkutyaidomító, aki a század közepetáján származott el Magyarországról, és derengett neki, hogy a maffia tetteinek helyszínét Hungary néven jegyzik. A benne felhalmozódott gazdag ismeretanyagtól könnyezve felsóhajtott:

— És ezt az országot hagytam én el...

Az akciószekció-csoport résztvevői úgy határoztak, hogy feloszlatják az intellektuális részleget és megalakítják az Interpol primitív szekcióját. Egyúttal előléptetést és jutalmat ígértek annak, aki elsőként feltartóztat a New York-i Wall Streeten egy Trabantot.

Fekete Gábor

Hódít az akupunktúra

MI EGY-KÉT TŰSZÚRÁST MÁR MEG SEM ÉRZÜNK

MAGYAR MUTATVÁNY

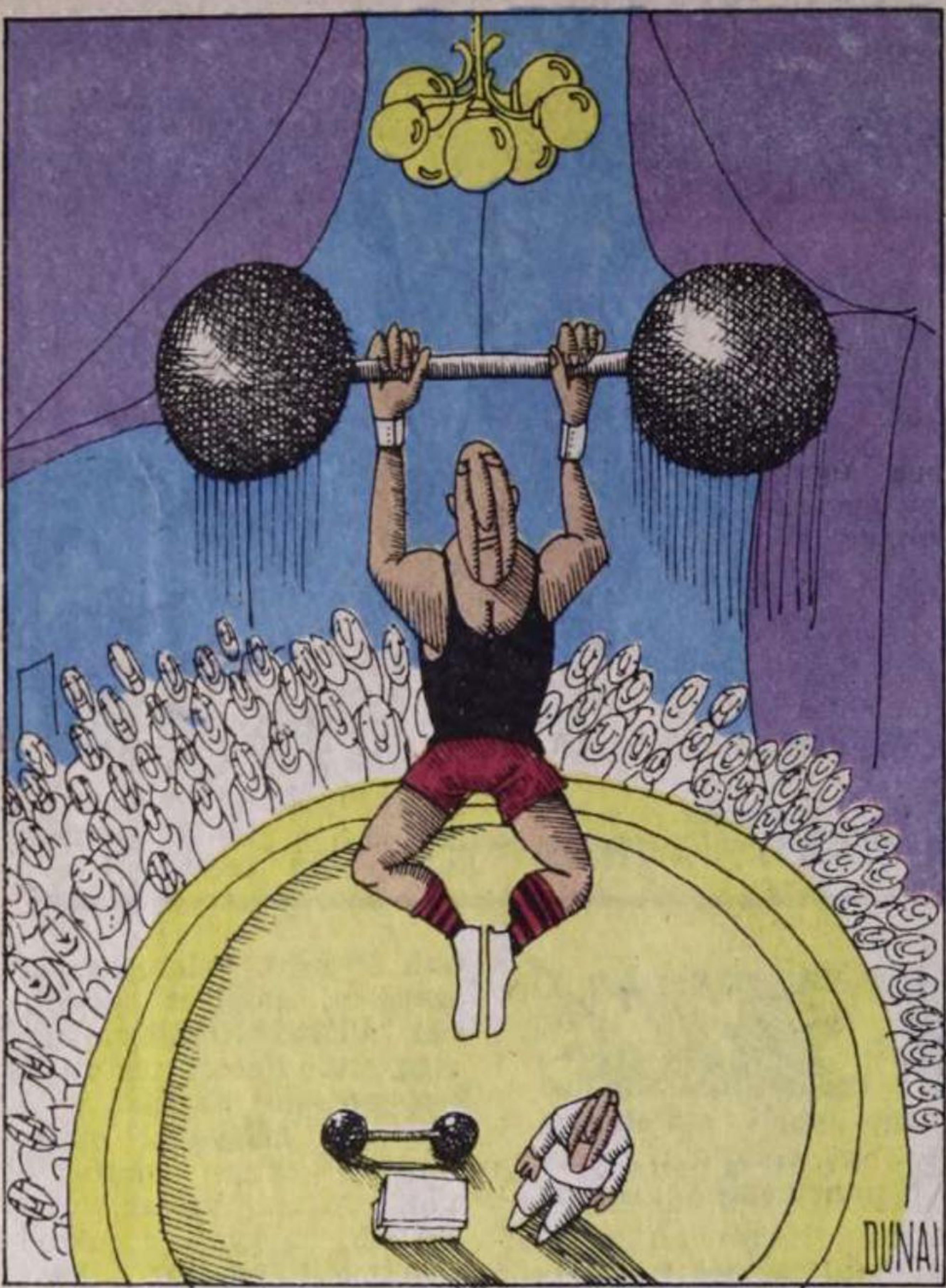

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI

— Megkínálhatom kávéval?

— Köszönöm, nem iszom kávét.

— Talán teát?

— Teát sem iszom.

— Hát whiskyt, szódával?

— Szódát sem iszom.

FOTÓSAROK

ITT SZOBROZUNK

„Ha nagy leszek én is szobor leszek. Esetleg valami más, de még ez sem teljesen biztos. Szüleim szerint az életben annyi a bizonytalanság, hogy lassan már csak a szobrok a biztosak.

Ezért is leszek szobor. Apukám és anyukám szintén szobrok. Van egy öcsém, még csak kisplasztika, de már sok mindent ugyanolyan ügyesen csinál, mint az igazi, nagy szobrok.

Apuék szerint szobornak lenni nem jó — sok a munka, a feszültség, az idegeskedés és még így sem biztos, hogy megbecsülik az embert.

Én mégis szobor szeretnék lenni. Milyen bölcsen és méltóságteljesen tudják nézni a kiállított embereket!”

efespé

(MTI-fotó)

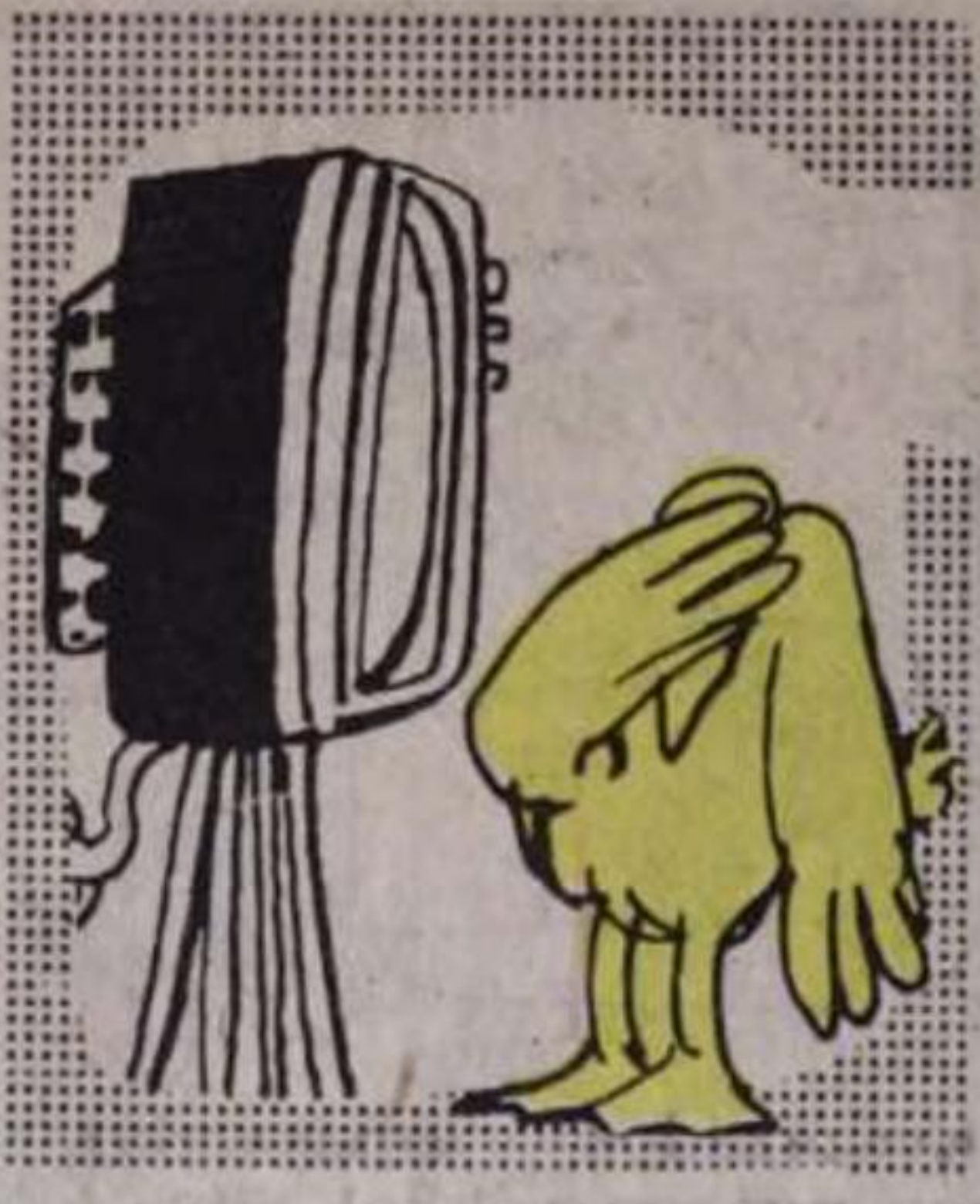

GUMI

„Aki egyszer fölismerte a saját helyzetét, bolond lesz azt tovább fenntartani.”
(Brecht)
„Vagy bolondok vagyunk s elveszünk egy szálig,
Vagy ez a mi hitünk valóságra válik.”
(Ady)

Látják, nem lehet egy komoly tévékritikai rovatot olyan komisz kölkökre bízni, mint — teszem azt — arra, aki a múlt héten még Toranaga nagyúr vesztét jósolta, holott mire ez a tippje megjelent, már mindenki tudhatta, hogy nincs a teremtésben nyertes, csak ő. Mármint a nagyúr, nem pedig a néző, aki néha sajnálhatta, hogy ő nem nagyúr, s így nem bízhatja rá hű szamurájaira a *Sógun* című 11 részes gumiműsor cselekményének megértését. Mindenesetre tény, hogy bizakodva nézhetünk a jövő századok elé, hisz ha Japánnak, mint tengerből élők országának a XVII. század elején még nem volt tengerjáró hajója, s lám, mégis mire vitte azóta, akkor direkt jó ómennek tekinthető, hogy Magyarországnak, a számításból élők országának nincs a XX. század végén számítógépe, pontosabban pénze ilyenek megfelelő mennyiségű beszerzésére, amint ezt a héten a tévéből megtudhattuk. Egyszóval még előttünk áll minden, sőt egyelőre úgyszólván mindenki, de sebaj, az egyenlőtlen fejlődés törvénye majd segít rajtunk, amint ezt a *Gondolkodó* című műsornak az 1-es csatornára és fő műsoridőre avanzsált különszámából megtudhattuk. Én ugyan inkább a nemzet eszében és erejében szeretnék bízni, ám ezt az erőt a tévé kínálta gumi-expanderekkel sajnos sehogy sem fokozhatjuk, az észt pedig még kevésbé.

Márpedig a tévé gumiműsoraihoz, úgy látszik, hozzá kell szoknunk. A *Szomszédok* című abszolút gumisorozatról nem is beszélek. De itt volt, ugye, a *Péntek délután*, melyről nem tudni, miért nem tartozik hozzá a *Hétvégé*hez, majd eljőve ez utóbbi című kétnapos gumiműsor, úgy is, mint családtag, (aki sajnos egy kicsit sokat beszél önmagáról), sőt az egyik műsorban maga a gumi is előkerült, szintén mint potenciális családtag, azaz mint a potenciális tagokra húzható... ööö ... bigyó, mely főleg hűtlen házastársak számára ajánlható, AIDS ellen. E téren is a boldog jövő sejlik föl: megtudhattuk, hogy hamarosan lesz magyar gyártmányú gumióvszer. Lelkesedésemet némileg megcsappantotta, hogy e jó hírt a nyilatkozó így konferálta be: *„Gumióvszerben lépni akarunk.”* Magam elé képzeltem az illetőt, amint az említett tárgyban lép, aztán sürgősen ittam egy fél Unicumot, hogy felejtsek.

Van aztán mifelénk (egy tévébeli Gálvölgyi-mókáról jut eszembe) gumi-*pör* is, mely mindaddig tart, amíg az alperes reumás, vagy mi. Lehet, hogy írok erről egy könyvet. A címét már tudom: *Miért beteg a magyar Végh?*

Mindent, sajnos, nem sikerült egy fél Unicum árán elfelejtenem. Például azt az immár tíz éve tartó gumiprogramot sem, amely mellett a Szomszédok elbújhatnak, s amelynek azt a címet adhatnám, hogy *A reform körüljárása*. Hát bizony tíz éve járunk körben, s most sikerült — ha némileg szegényebben is — visszaérkeznünk oda, ahonnét elindultunk. (A maga nemében ez is egy unicum.) Egyéb sem dől a szent kasszniból mostanság, mint a lépéskényszer, a termékszerkezet-váltás, az újragondolás, az újragondolás újragondolása, stb. A tett helyett az okoskodás. A lépés helyett a kényszer. (Ha sakkozó halogatná így a lépést, már rég leesett volna a zászlaja.)

Egyszóval: gumi, gumi, gumi. Igaz, a sok rágódás közben nem a gumit rágjuk.

Hanem a gittet.

Tímár György

LÉTSZÁMCSÖKKENTÉS

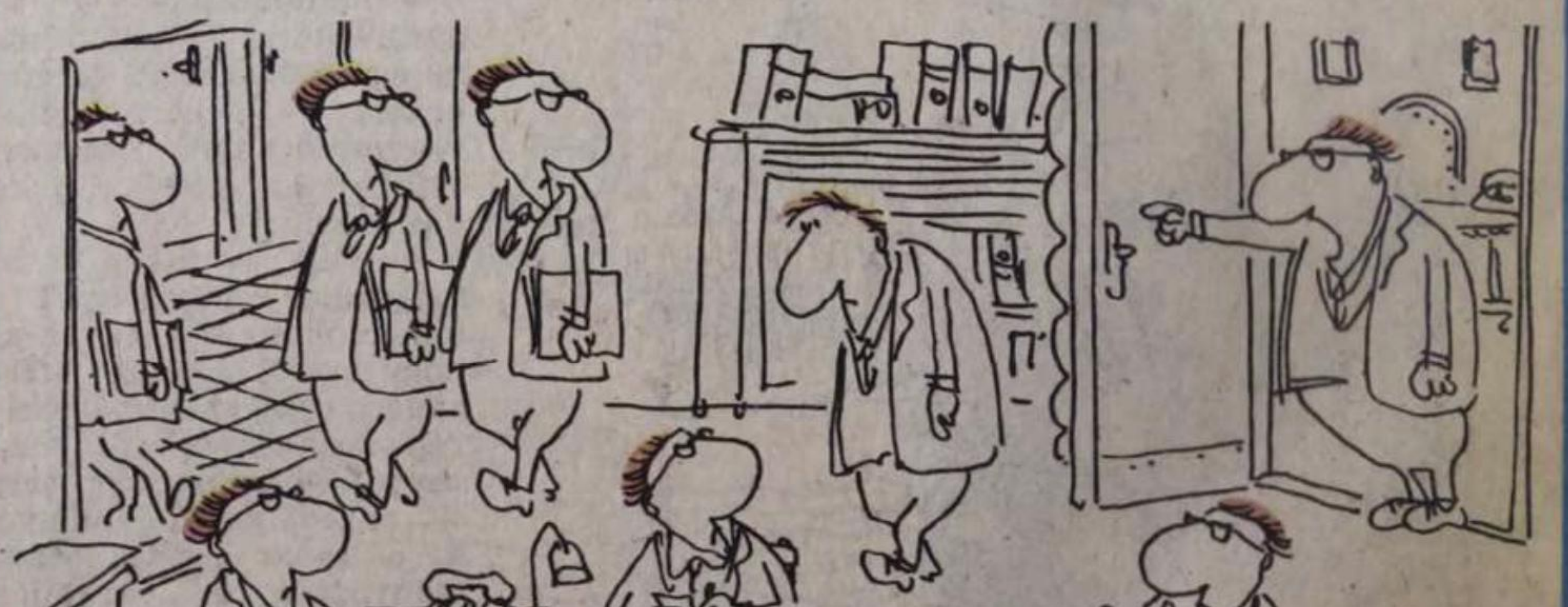

Détári a világválogatottban

AMILYEN VILÁGBAN ÉLÜNK...

16 kilométeres kolbászt gyártottak Angliában

EBBŐL SE MI FONUNK KERÍTÉST…

IGÉNYES VÁLLALAT

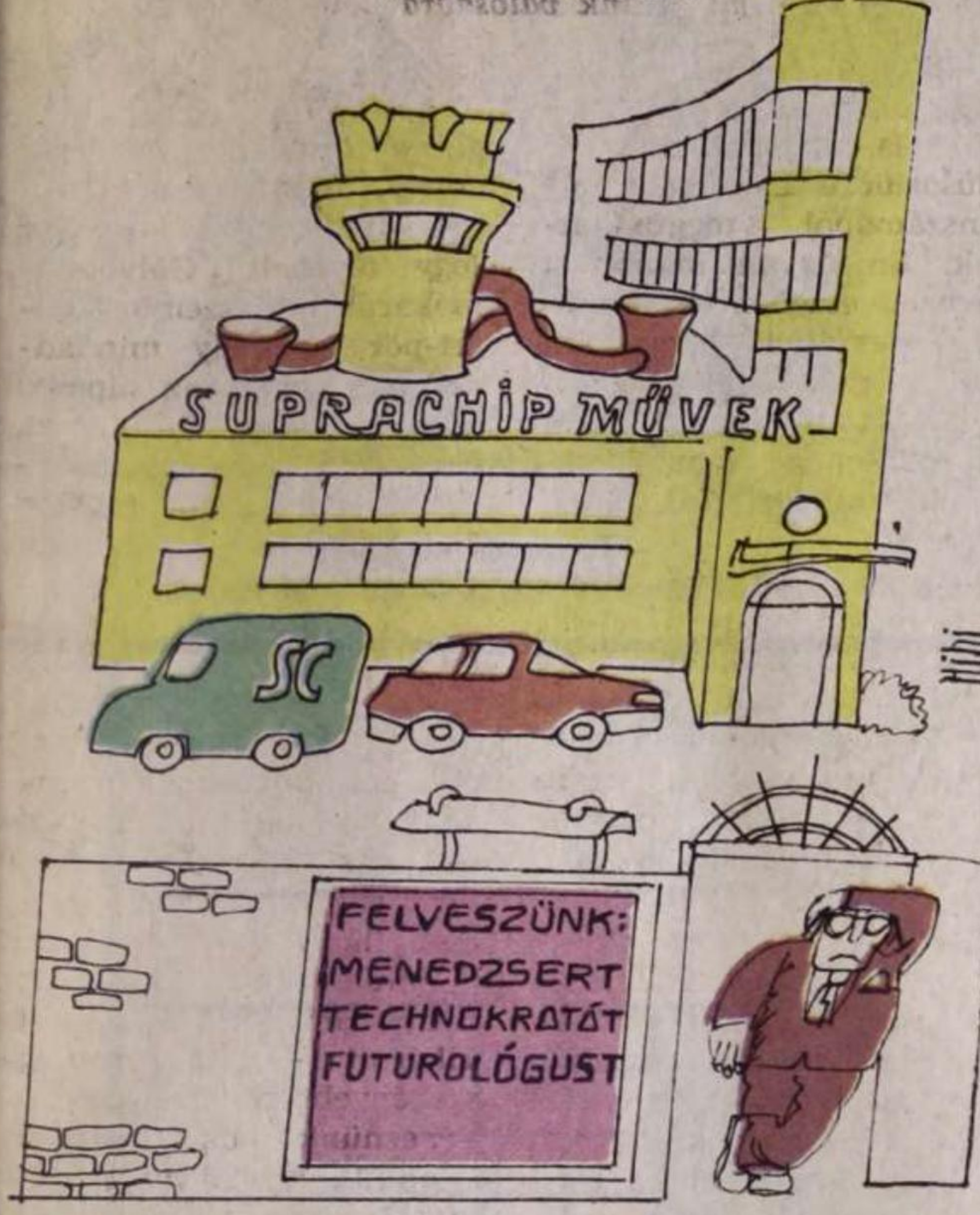

DRÁGÁK A CIPŐK

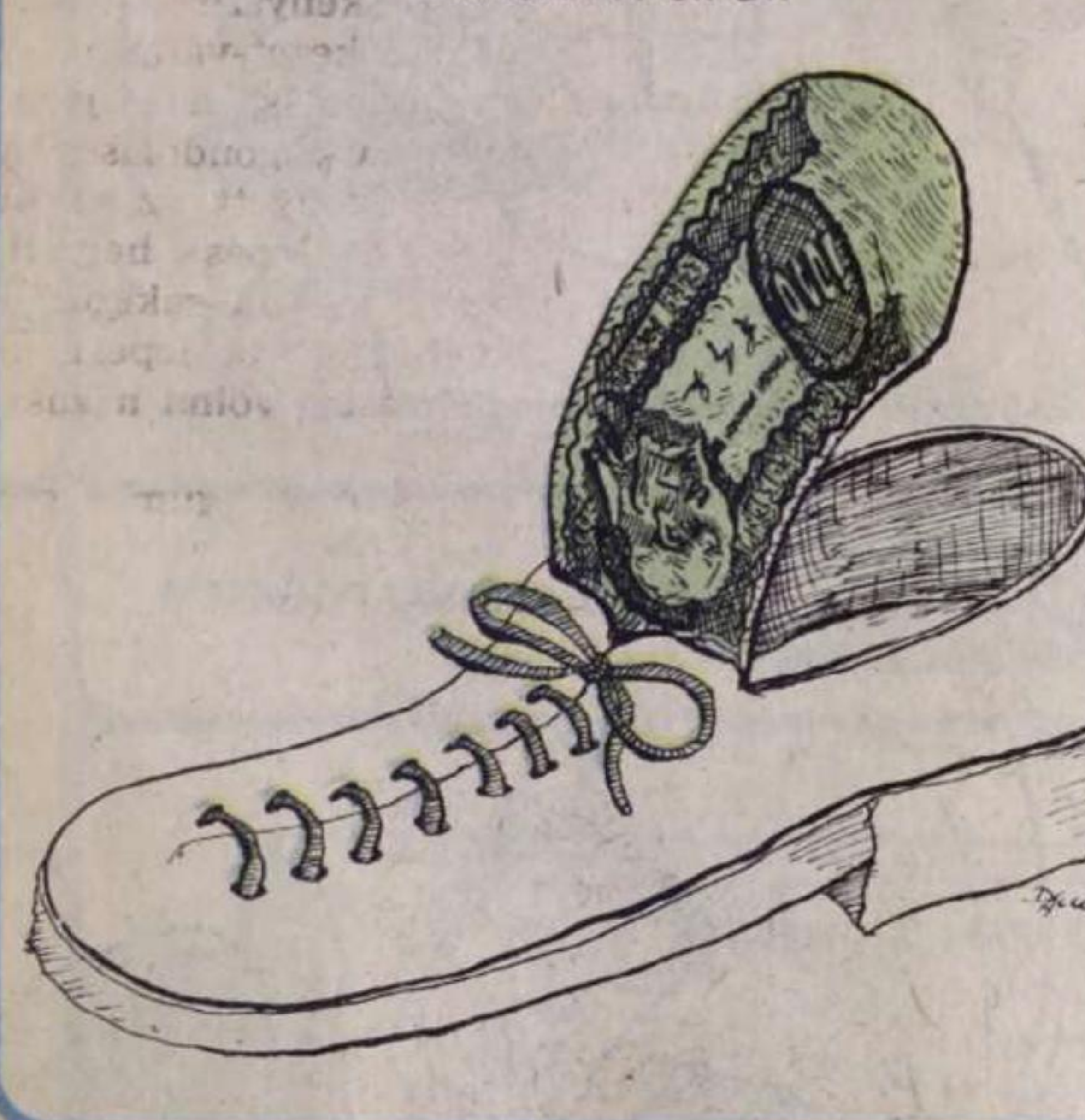

Nyári Játékok Gyerekeknek

Évszázados tapasztalat, hogy nyáron sokkal több a gyerek, mint más évszakokban. E különös jelenség okáról megoszlik a témával foglalkozó tudós elmék véleménye, a tudományos válasz még egyre késik. Egyesek légköri jelenségekkel magyarázzák a gyermeki létszám nyári emelkedését, de vannak olyanok is, akik a cserearányokkal hozzák összefüggésbe a dolgot.

Valószínűleg azok a társadalomkutatók járnak legközelebb a megoldáshoz, akik szoros, embert próbálóan nehéz kutatómunkával rájönnek arra, hogy nyáron nincs tanítás, sok helyütt még az óvoda is bezár, a gyerekek pedig kénytelenek kirajzani az életbe.

Ezen gyermekek számára készül a Nyári Játéklexikon, melynek érdekesebb részeiből adunk most ízelítőt.

Nagyon sok gyerek kedvelt nyári játéka az *ún. unatkozós.* Ezt úgy kell játszani, hogy egy, esetleg több gyermek összeáll és unatkozik. Amelyik közülük a legtovább bírja az unatkozást, az abbahagyhatja, a többiek unatkoznak tovább. (Az a gyerek, amelyik abbahagyta az unatkozást, szintén tovább unatkozik, de nem úgy, mint a többiek, hanem sokkal jobban!) Amikor már mindegyik gyerek jól unatkozik, akkor szerencsés esetben este van, lehet menni tévét nézni. Ilyenkor együtt a család, minden egyszerűbb, hiszen közösen unatkoznak.

Ugyancsak népszerű, vidám, ugyanakkor tanulságos szórakozás a *csatangolós*, melynek fejlettebb változata az ún. *eltévedős*. Ez meg úgy történik, hogy egy gyerek fogja magát és elmegy barlangot keresni. Miután a fővárosi bérházak többségében nincs barlang — az emeleteken még ennél is ritkább —, nem csoda, ha a gyermek addig keresi a barlangot, míg végül eltéved. (Ha véletlenül netán, esetleg mégis találna barlangot, akkor az pince vagy szuterén.) A csatangolóst több gyermek is játszhatja egyszerre, akinek nem sikerült eltévednie, az fizet mindenkinek egy nagyfröccsöt és hazavezeti a többieket. Élelmesebb gyermekek egyébként otthon is eltévedhetnek, nem találják a lakás ajtaját, ezért még a legrekkenőbb melegben is ágyukon hevernek, videóznak, vagy az édesapjuk kedvére tervezett jövedelemadóval ismerkednek.

Amelyik gyermek természeténél fogva nem képes unatkozni, vagy csatangolni, megpróbálkozhat egy viszonylag új játékkal, amit úgy hívnak, hogy *rongálós*. Ez meg úgy megy, hogy valaki fogja magát és megrongál egy padot, elfűrészeli a mérleghinta ülőkéjét, sündisznóval szórja tele a játszótéri homokozót — a lehetőségek száma szinte végtelen. Vannak gyerekek, akik ilyen magaslatokig nem jutnak el, nekik inkább a hagyományos módszereket tudjuk ajánlani: csúzlizzák ki a szép, régi lámpásokat a Városligetben (Ráday Mihály szívesen elmeséli, hol találnak ilyeneket), vagy ha lusták csúzlit csinálni, vegyenek egy futball-labdát és azzal rúgjanak ki néhány ablakot.

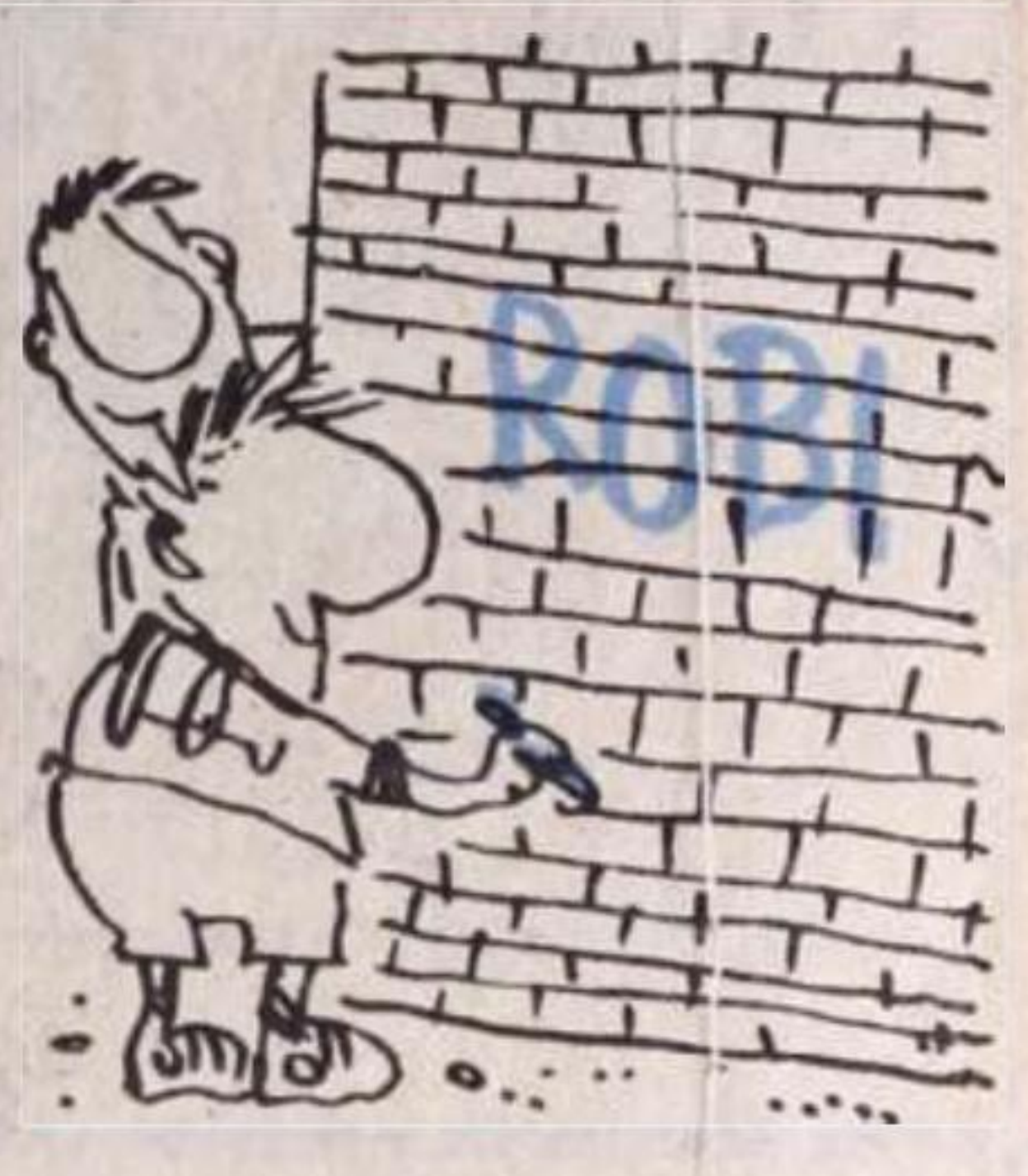

A rongálósnak egy speciális válfaja a *falrafirka*. Ezt minden gyermek játszhatja, még az is, amelyik nem tud írni. A falrafirka úgy adódik, hogy adott egy tiszta, frissen elkészült fal, másrészt pedig ugyancsak adott a firkálni kész gyermek.

Ez utóbbi festékszóróval rámegy a falra, ily módon örökítve meg életének fontos eseményeit. Falrafirka ajánlataink: Edda Művek, Szikora Robi, Észak-déli Cipőtalpleválasztó Művek 4-es gyáregység, Asszonykórus stb. A legsikerültebb falrafirkákból felolvasást, esetleg irodalmi matinét is lehet rendezni, melyre neves szociológusokat is meghívhatunk, akik elmondják, hogy a falrafirka tulajdonképpen a népi mélylélek megnyilvánulása, magyarul: attitűd.

Hely hiányában nem soroljuk azt a sok érdekes játékot, melyek egytől egyig gyermekeink nyári épülését szolgálják. Csupán a teljesség kedvéért jegyezzük meg: e játékok nagy előnye, hogy ezeket ősszel, a tanév megkezdése után, az iskolában lehet játszani, ekkor már természetesen tanári felügyelettel.

Föld S. Péter

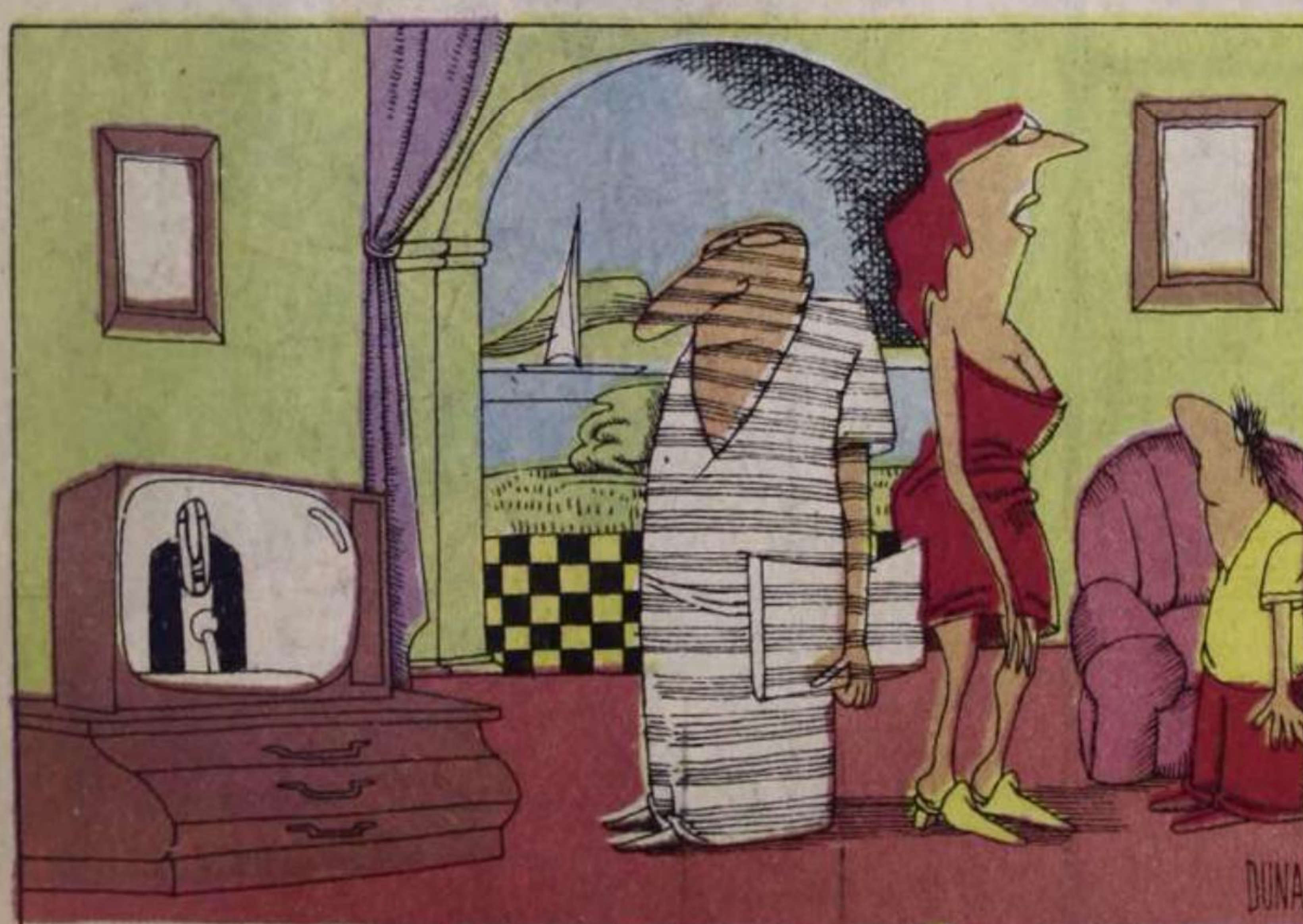

– Hiába mondtam apádnak, hogy ne nézze az adósávokról szóló műsort.

AIDS-VESZÉLY

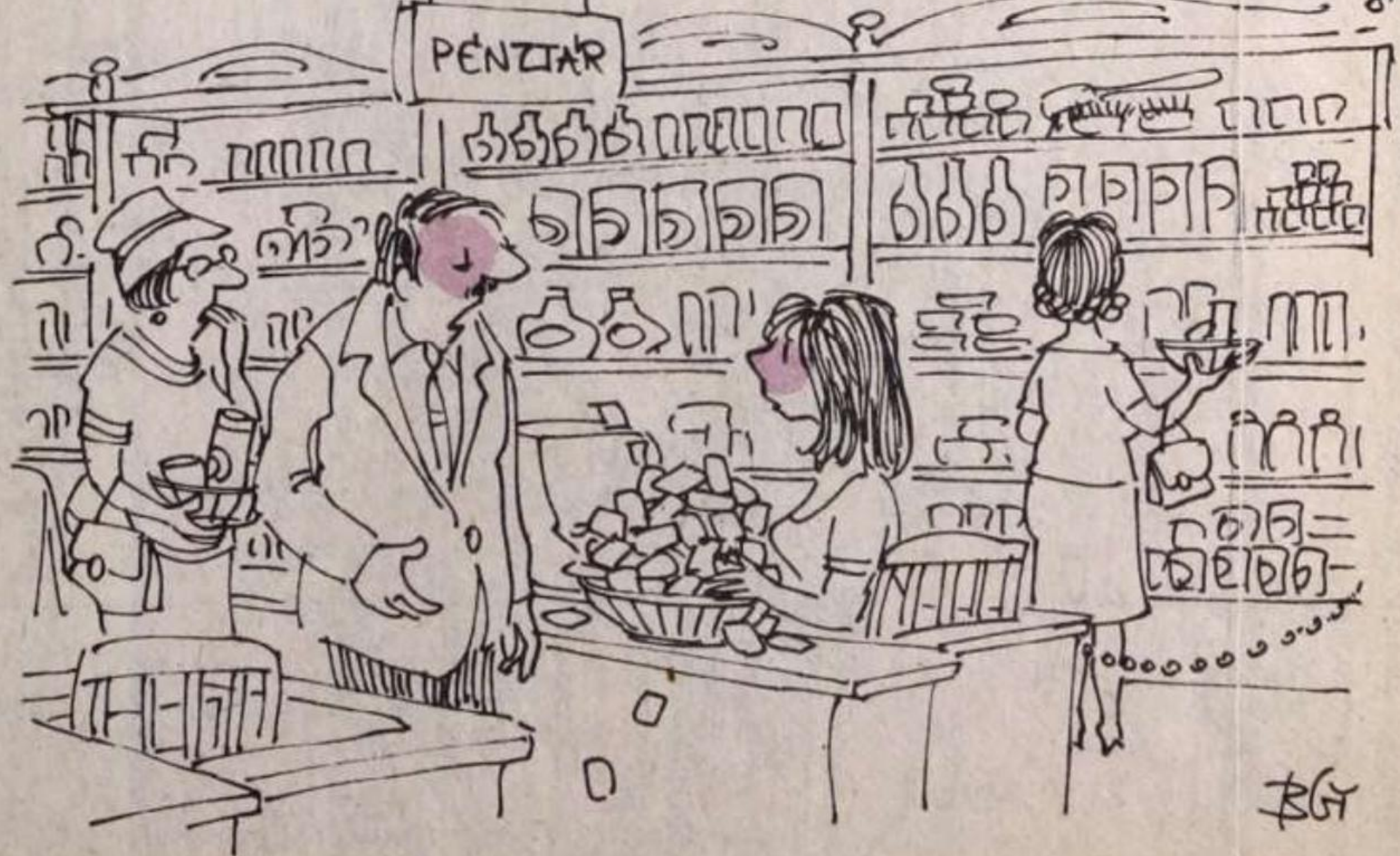

– Tetszik tudni, óvszert kértek ajándékba odaátról a rokonok.

TANULJUNK JAPÁNUL

TÉVÉNÉZŐ

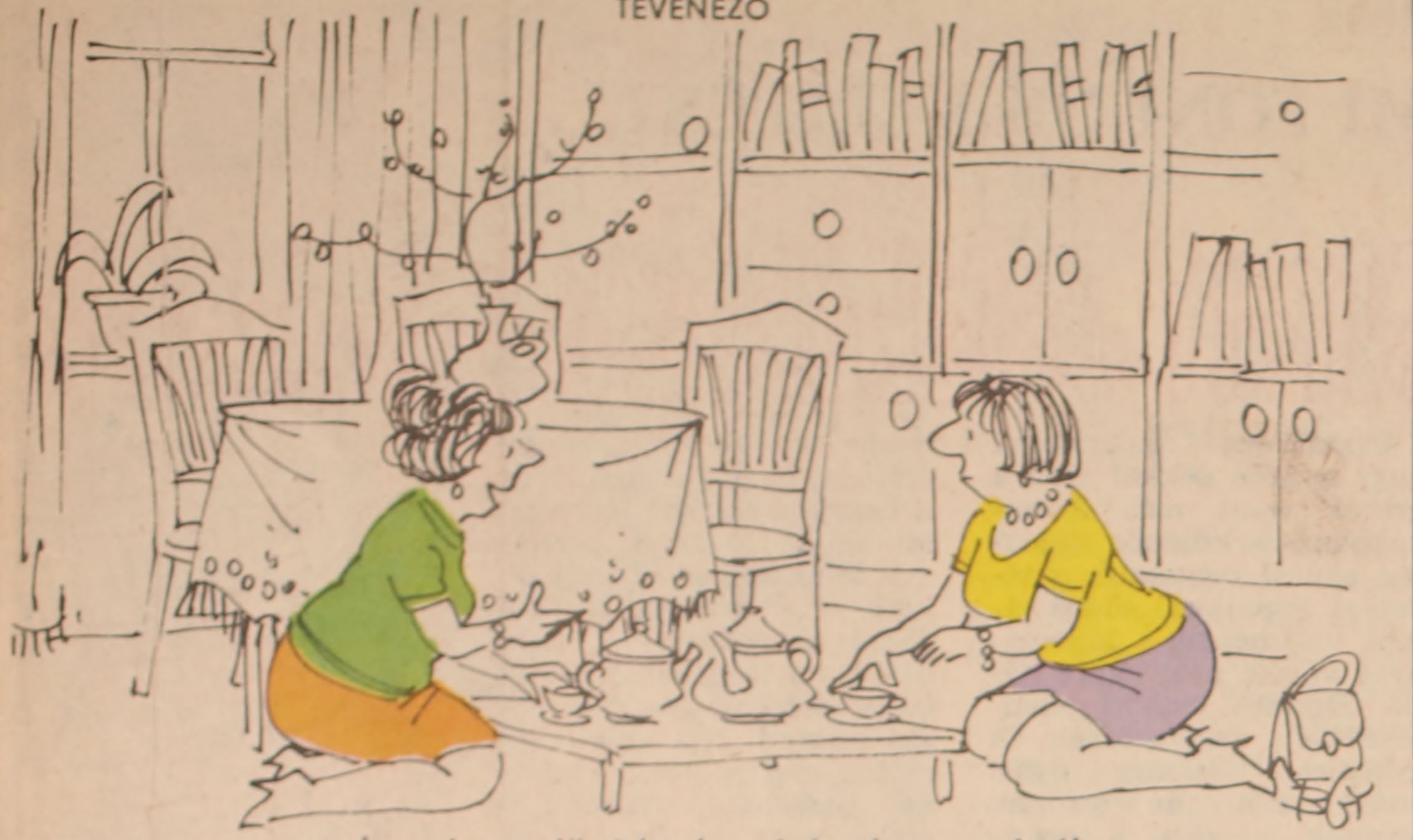

– Így még a szélhajtó teámat is izgalmas meginni!

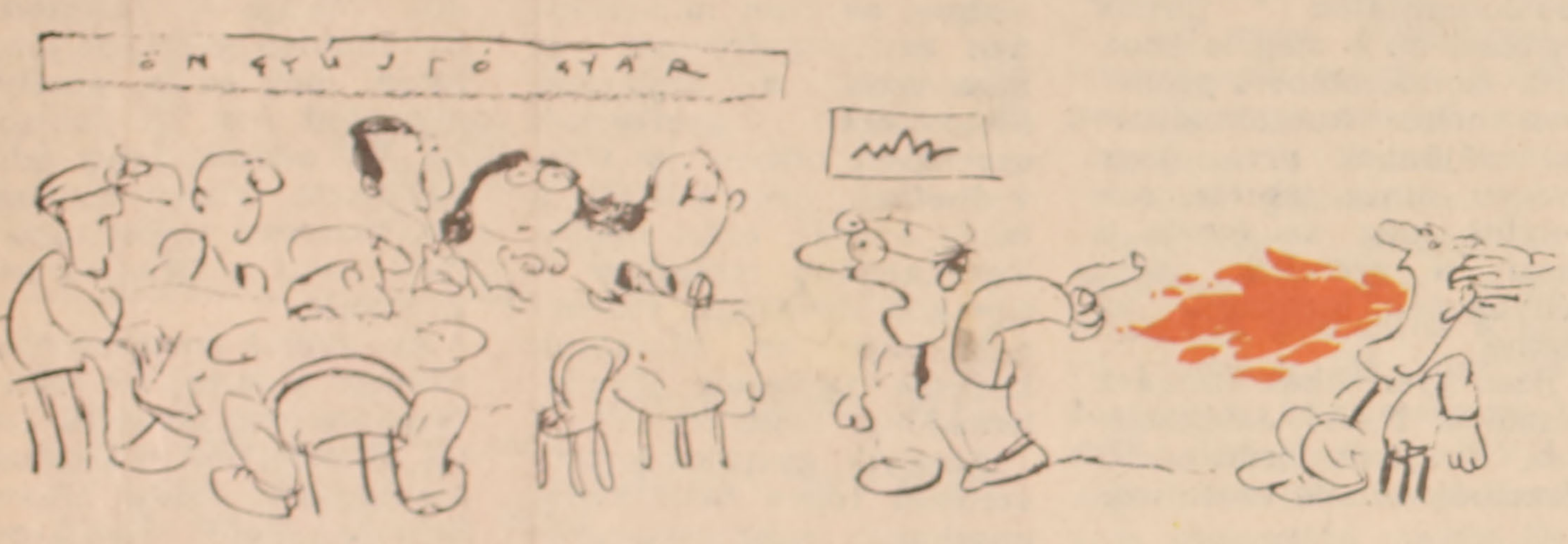
ÖNGYÚJTÓ GYÁR

– Tessék, most jött haza japán tanulmányútról és máris vannak ötletei.

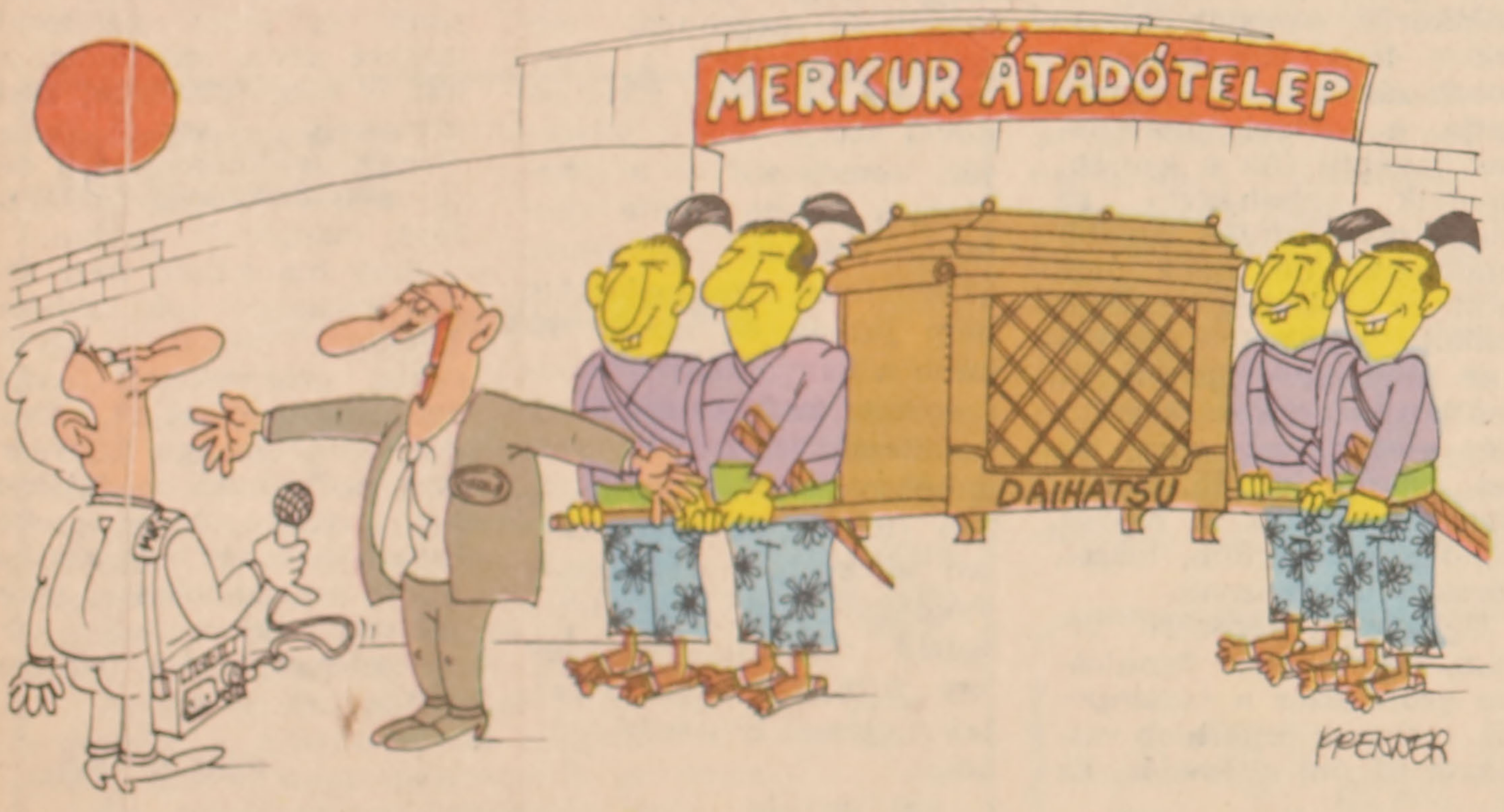
MERKUR ÁTADÓTELEP
DAIHATSU

– Végre sikerült megállapodnunk a japánokkal, igaz, nem a legújabb modell!

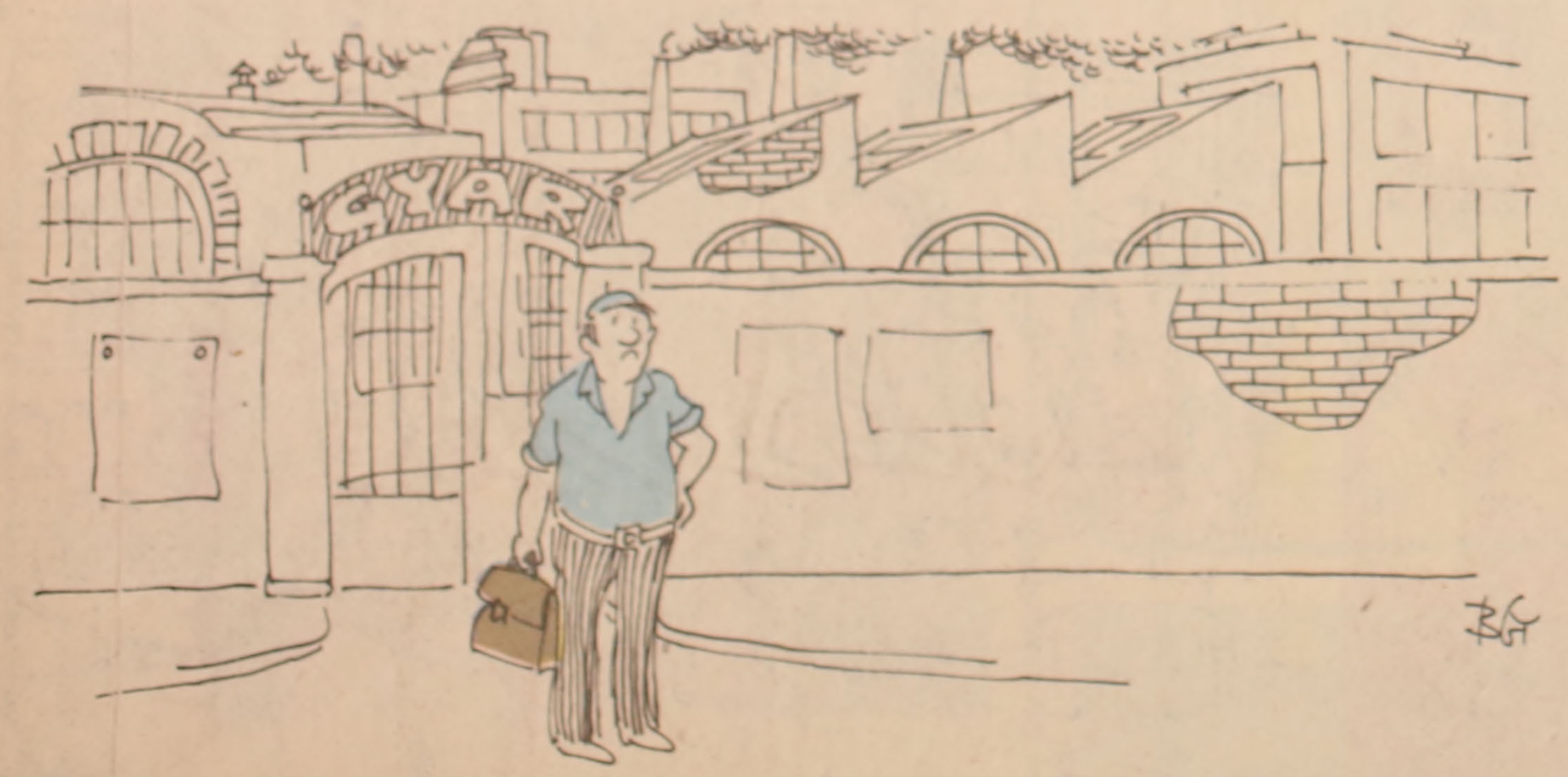

– Mit szerethet egy japán a vállalatán?

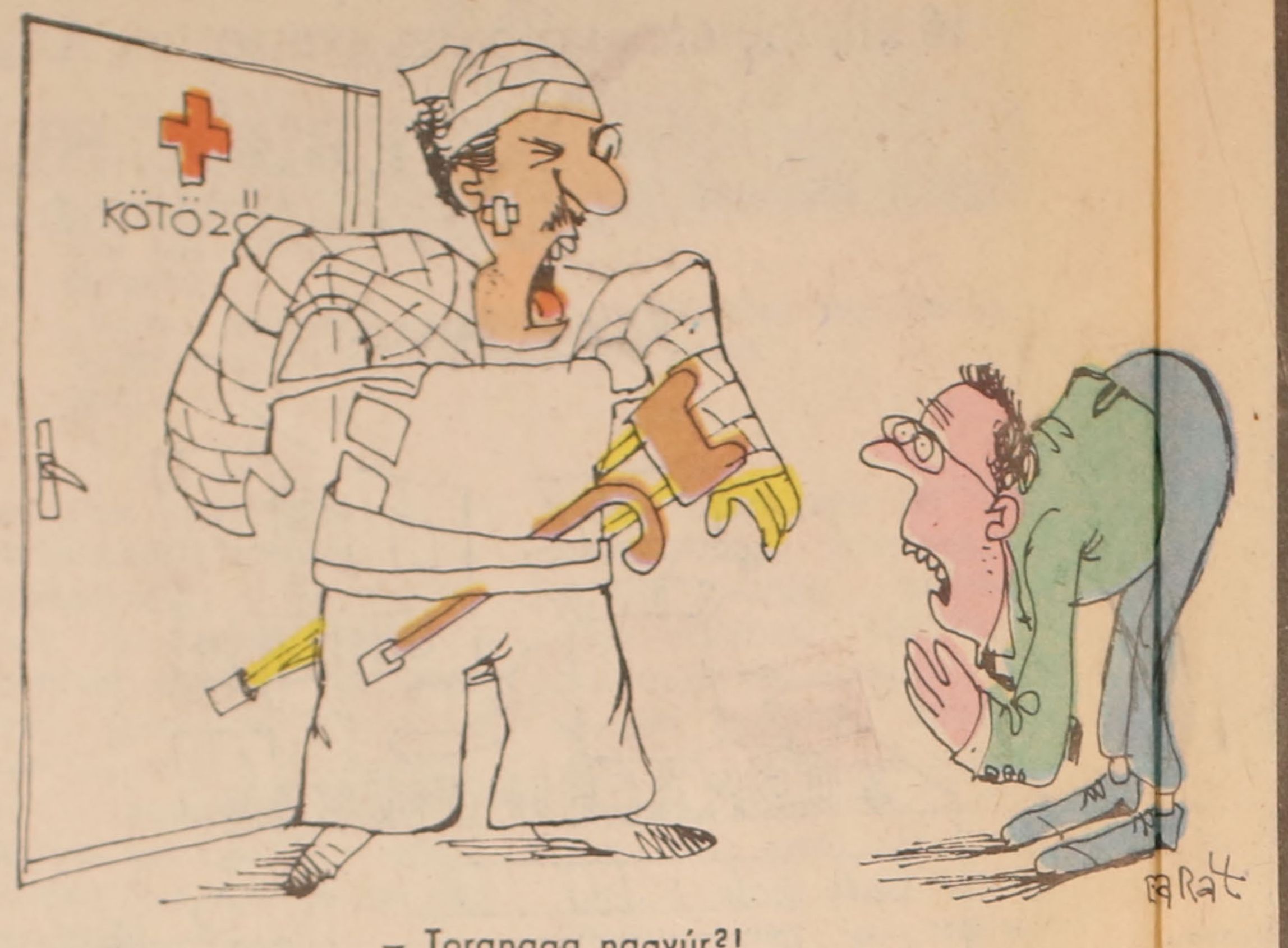

– Toranaga nagyúr?!
– Dehogy, Kovács az M 7-esről.

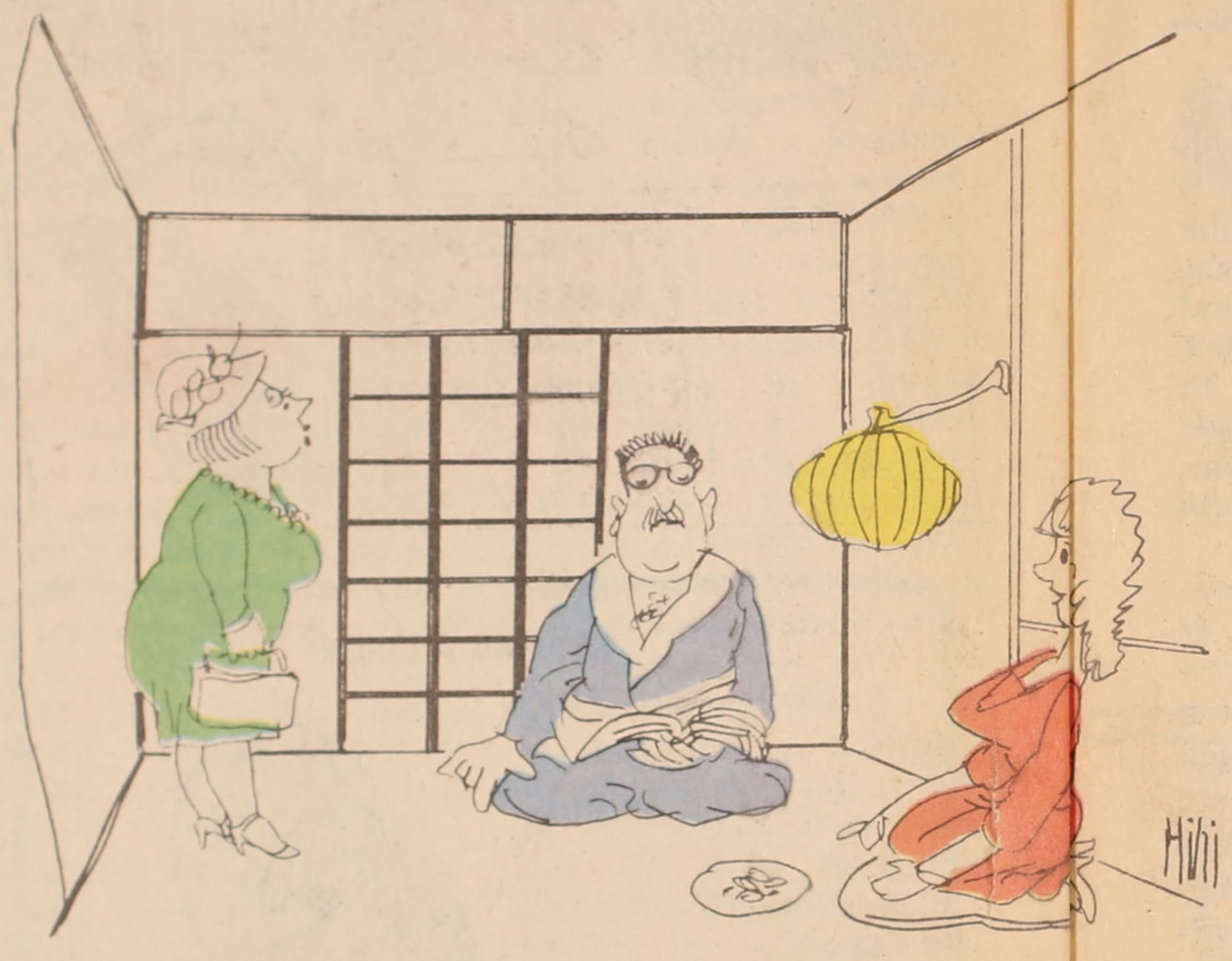

– Csüccs le törökülésbe, mama-szan, egyelőre mi sem veszünk btort!

SZAMURÁJ FOGKRÉM

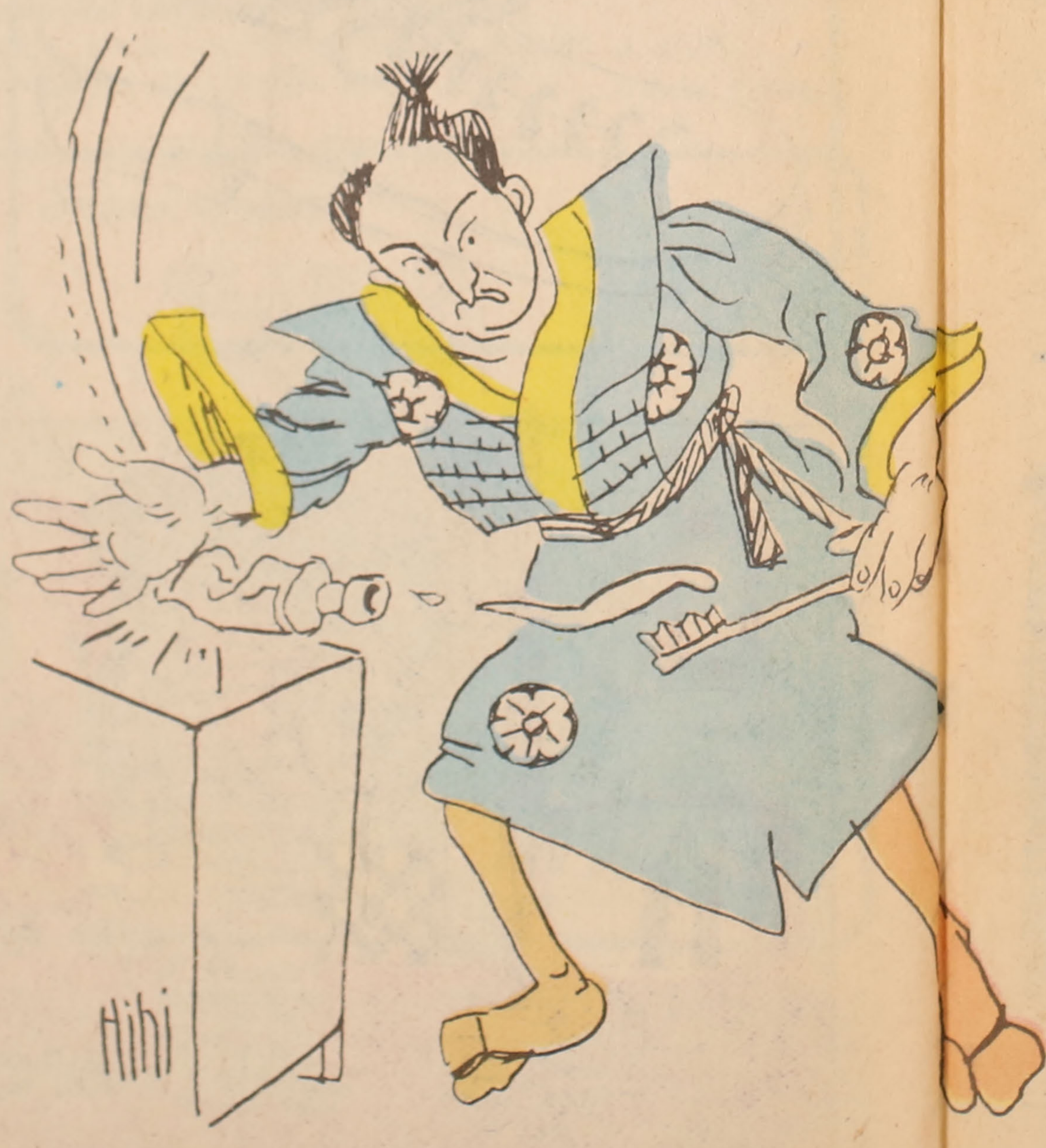

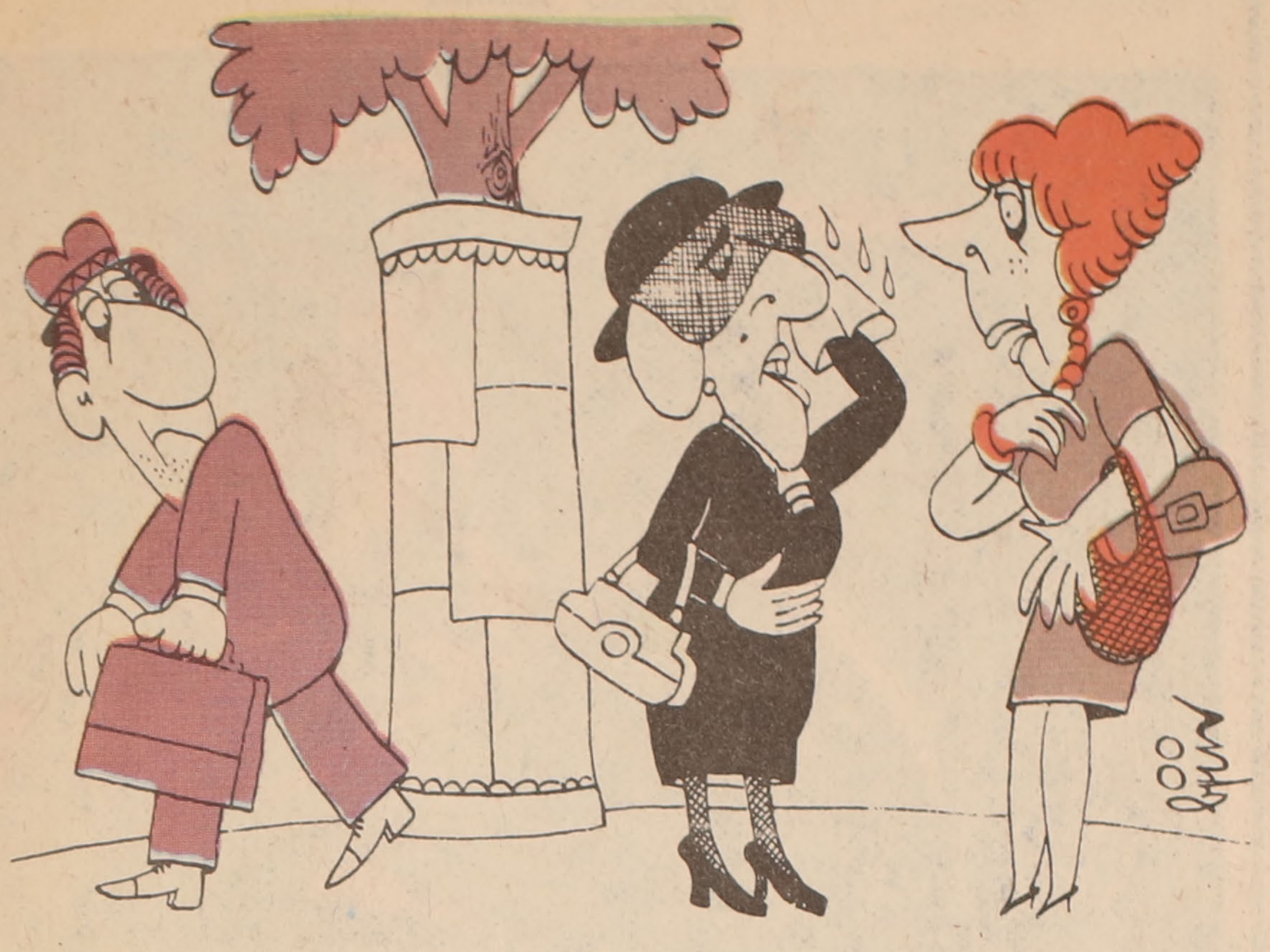

– Szegény uram, összetévesztette az ikebanát a harakirivel . . .

A MI LOBOGÓNK

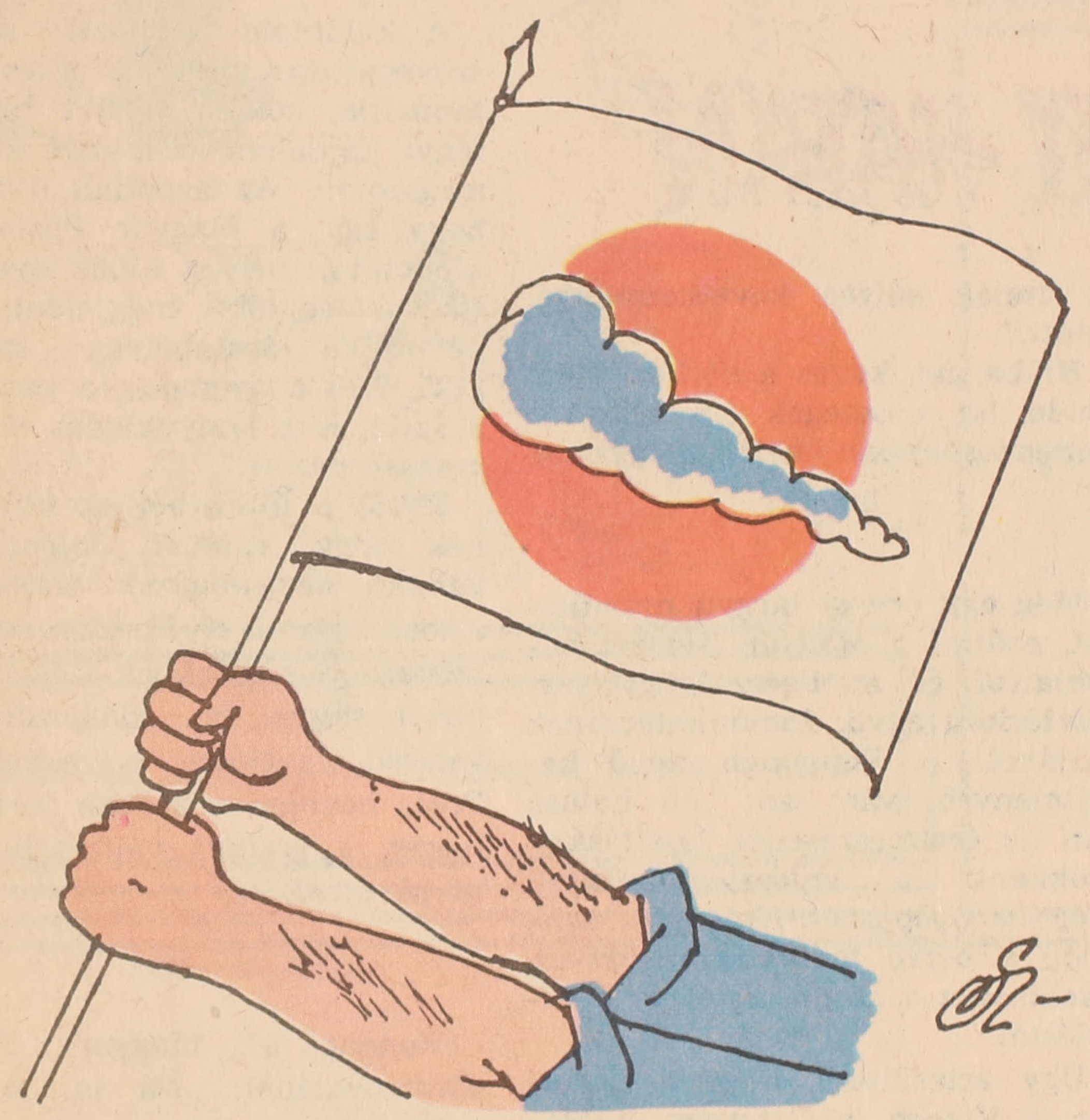

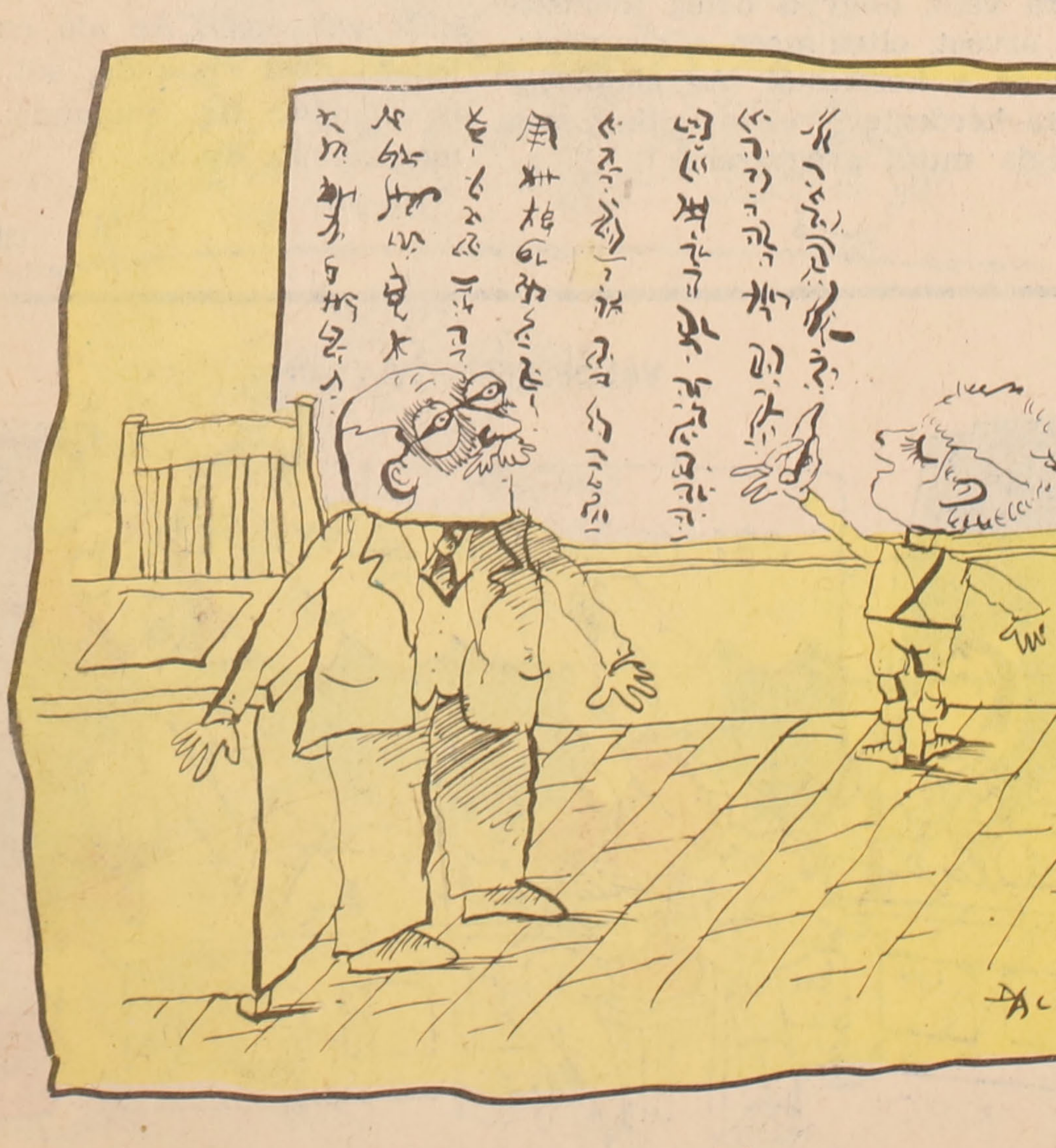

– Tud követni, tanár úr?

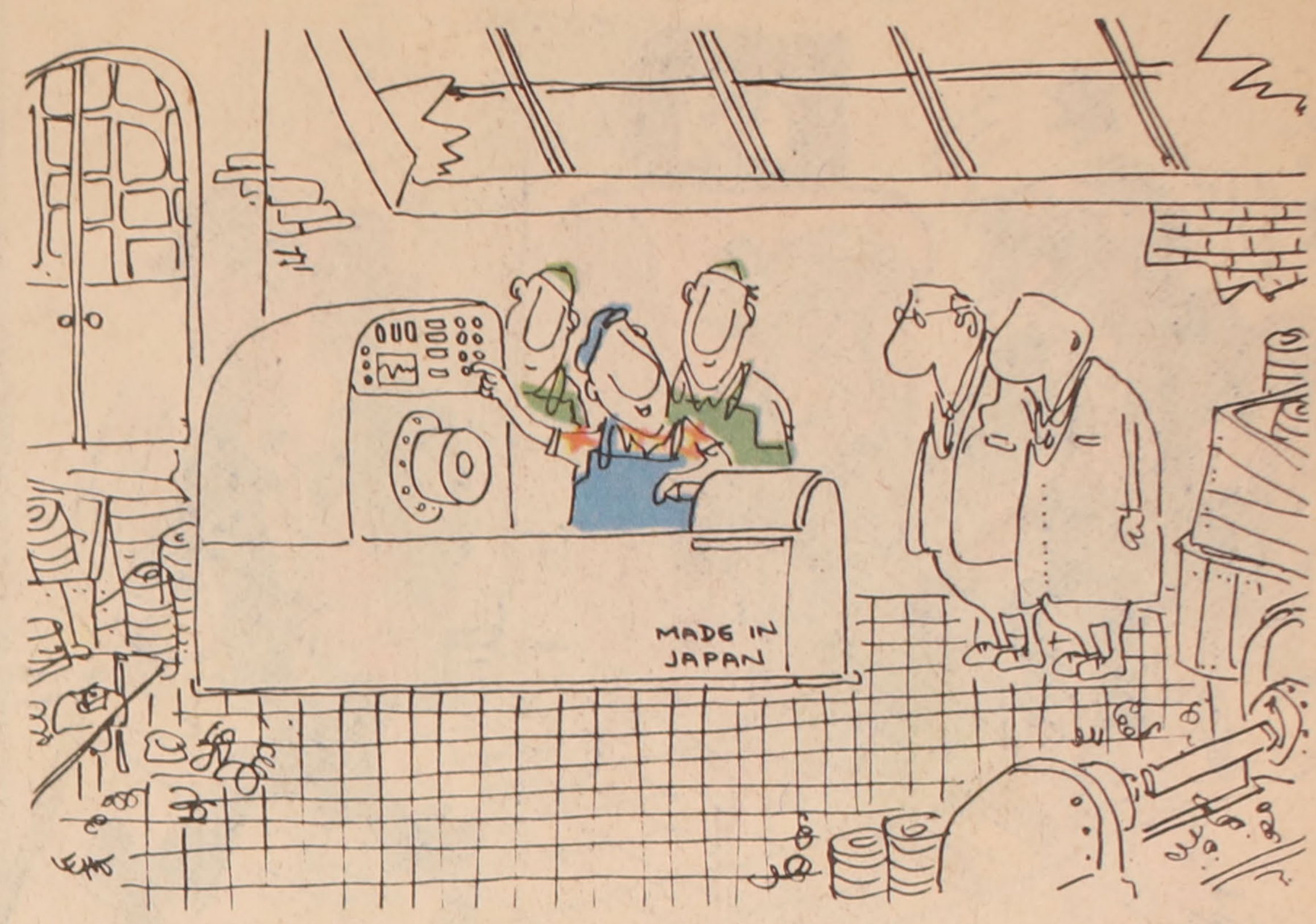
MADE IN JAPAN

– Ragyogó ez az új gép, csak még át kell programoznunk lassúbb fordulatra . . .

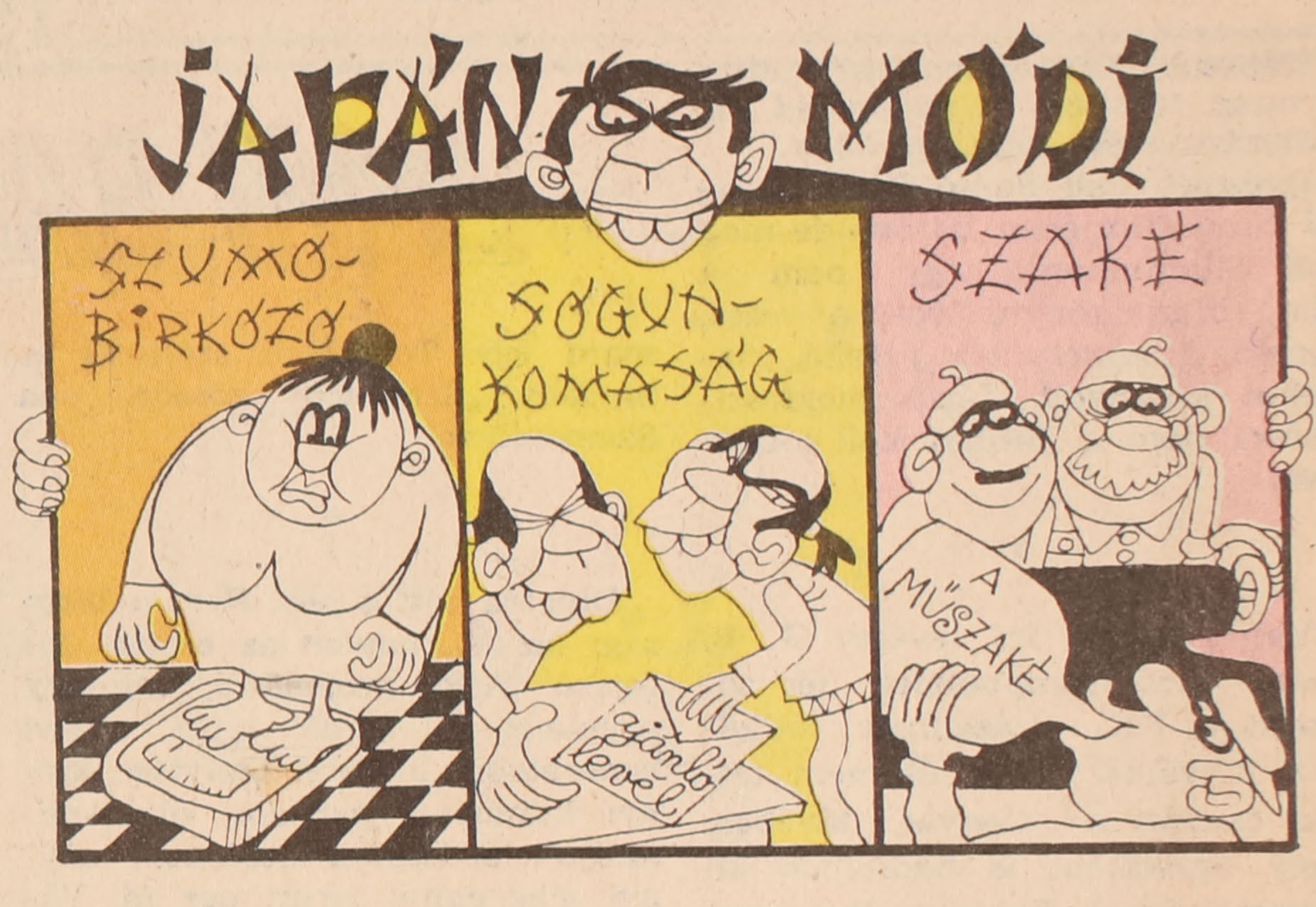
JAPÁN MÓDI
SZUMÓ-BIRKÓZÓ
SÓGUN-KOMASÁG
SZAKÉ
ajánló levél
A MŰSZAKÉ

MIG ÉLÜNK, REMÉLÜNK

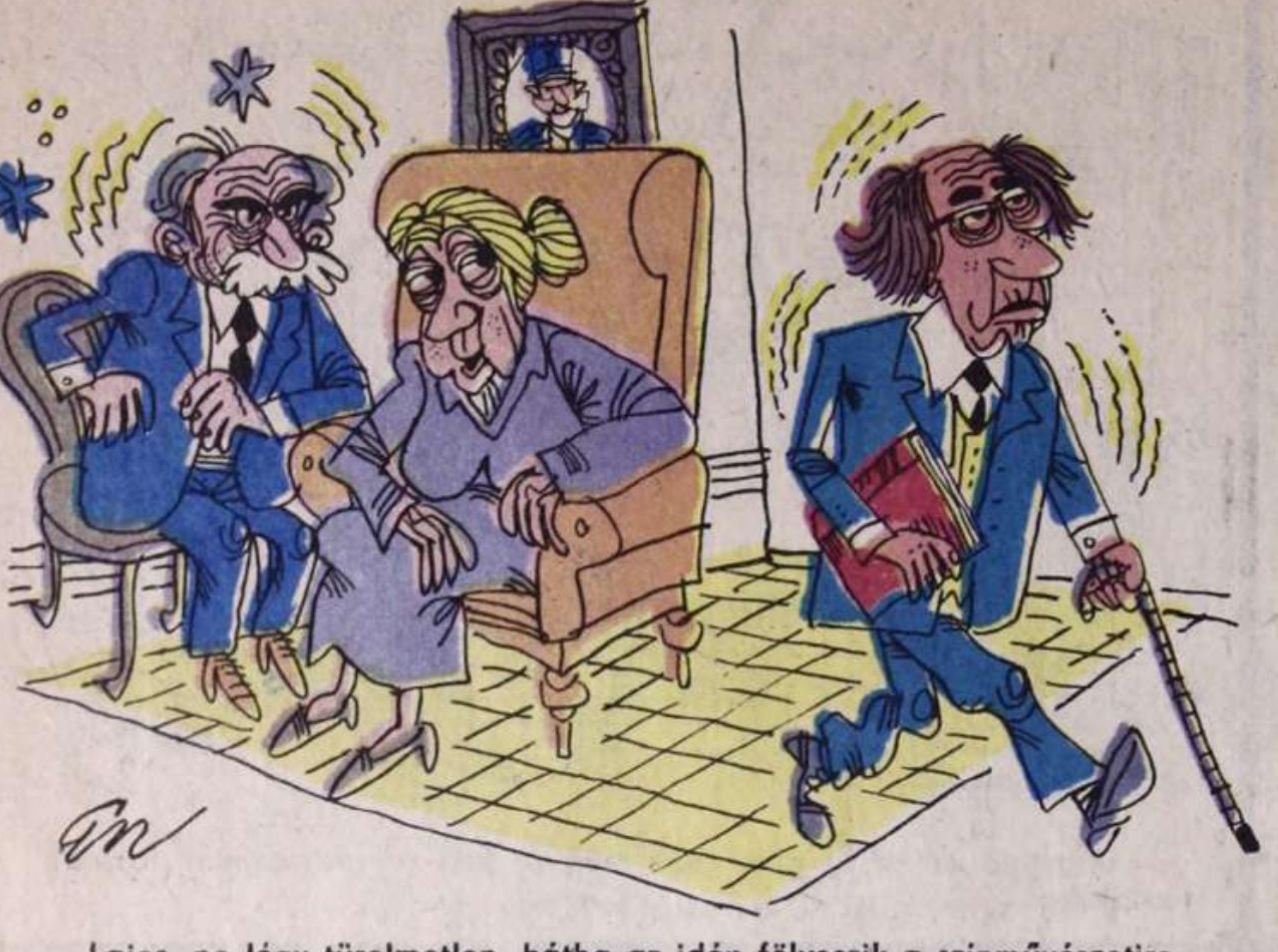

– Lajos, ne légy türelmetlen, hátha az idén fölveszik a színművészetire.

GAZDAG TERMÉS

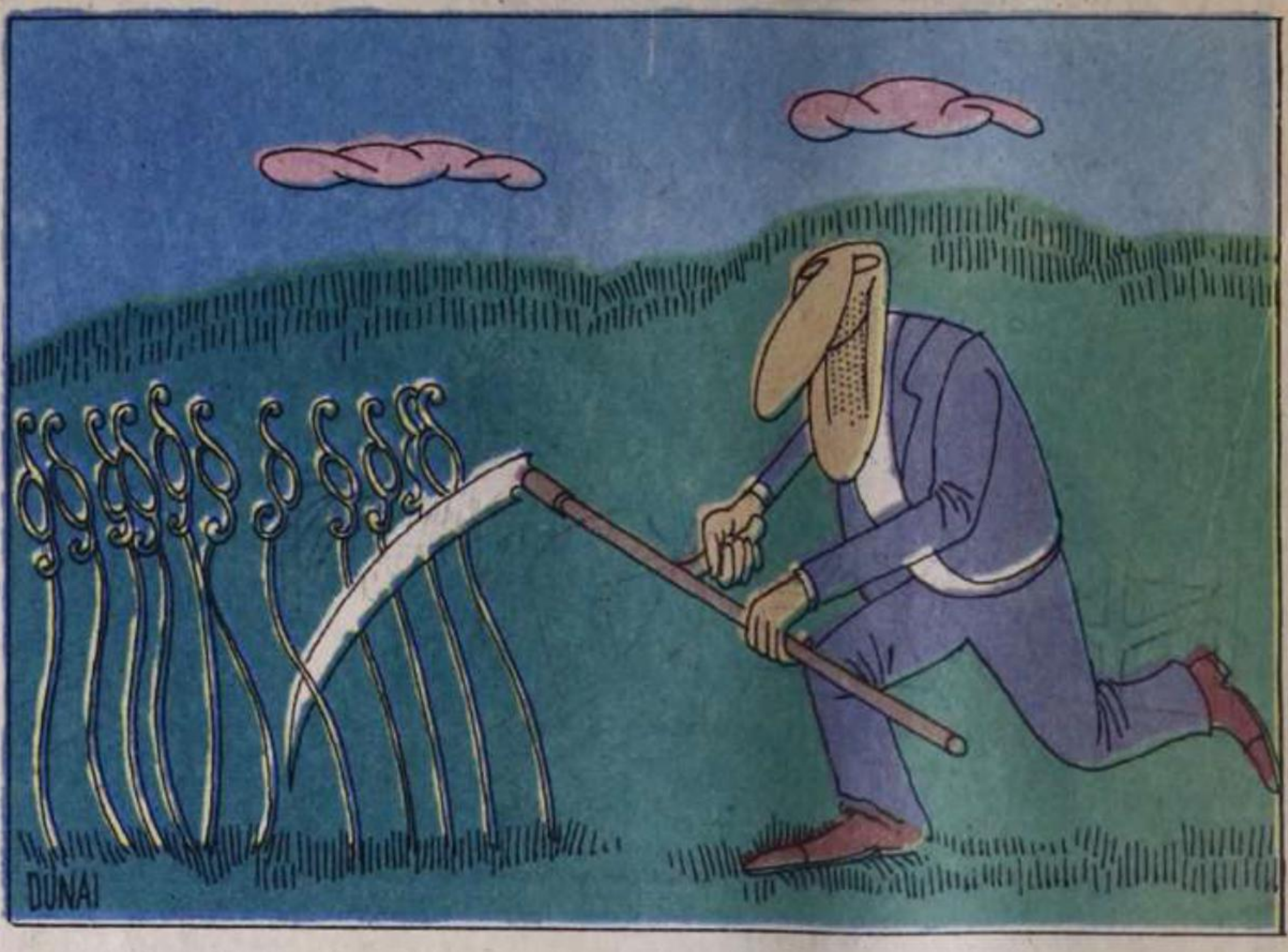

BAKI BAKI HÁTÁN

Népszabadság, sportrovat: „*Mint a rossz filmben: a vádbeszéd elhangzása előtt kész az ítélet.*”

Ilyesmit csak Bacsó Péter *A tanú* című filmjében láttam, de meg kell állapítanom, hogy nem a *film* forgatókönyve volt a rossz, hanem a *koncepciós pereké*, melyeket kigúnyolt. Jézus megfeszítéséért nem a Bibliát kell hibáztatni.

•

Vajon miért írt levelet G. B. Shaw Mrs. Campbellnek (és viszont) a XX. században *lúdtollal?* A válasz: ilyet ők nem tettek, csupán a magyar tévében, mely egyébként is hadilábon áll a korhűséggel. Egyszer „Pickelhube-t” rakat az osztrák csendőrök fejére, holott Ferenc Jóska lenézte ezt a porosz maskarát; máskor meg elfelejti, hogy Schubert—Berté három Tschöll leányzója nem viktoriánus, még kevésbé szecessziós bútorok közt élt, hanem a *biedermeier* termékei között. Továbbá, hogy az ő idejükben legföljebb „Kezit csókolom”-mal köszöntek, nem pedig a XX. századközép után divatba jött „Csókolom”-mal.

Legközelebb Kossuth Lajos majd egy Toyotából száll ki és harsány „Sziá”-val köszön oda Szemerének.

•

Divatba jött a per. Nem a bírósági (az is), hanem az osztást kifejező latin prepozíció, mintegy egymaga pótolandó latin nyelvi ismereteink hiányát. Ennyi és ennyi kilométer *per óra,* olvassuk-halljuk a közérintkezésben, ennyi meg ennyi forint *per fő*. Vajon miért nem jó a *személyenként?* És anélkül, hogy perorálni szándékoznék: miért nem jó a „per óra” helyett az óránkint?

Ezen tűnődöm per pillanat.

•

Az egészségügyi miniszter népszabadságbeli nyilatkozatában olvastam: „Sokan nem tudják, hogy orvosok tucatjával tesznek feljelentést a Legfőbb Ügyészségen, *a minisztériumban gyógyítható betegek* kezelésből való kivonása és annak súlyos következményei miatt.”

Hiába, no, kevés a kórház. Nem csoda, ha a betegek egy részét a minisztériumban kell gyógyítani.

•

Még egy orvosi tárgyú nyilatkozat, ezúttal a Magyar Nemzet hasábjairól és az Egészségügyi Minisztérium egyik főmunkatársának szájából. A Pepponen nevű készítményről van szó: „Jó hatása van az érelmeszesedés lassítására, csökkenti a koleszterin-szintet. *Mégsem gyógyszer. Nem arra való, hogy a beteg mellőzze az orvost, eltekintsen a diagnózistól és a kezeléstől.*”

Úgy értesültem, hogy a Corinfar, a Visken, a Catergen, a Mexase és számolatlan társuk sem arra való, hogy a beteg mellőzze az orvost, eltekintsen a diagnózistól és a kezeléstől. Az elemi logika kérdezteti velem: akkor ezek mégis mitől gyógyszerek?

•

A különféle hírközlő szervek szövegeiben, mint ez a rovat is tanúsítja, sok a nyelvi hiba. E tényt, fájdalom, már-már kezdjük megszokni. Az azonban újdonság, hogy egy, a Magyar Posta által kibocsátott bélyeg hibás nyelvileg. Íme a legutóbb megjelent, 4 Ft névértékű postabélyeg szövege: „125 éves a nyomda-, a papíripar, a sajtó és a könyvkiadás *dolgozói szakszervezete.*”

Ebből a föliratból az következnék, hogy vannak *dolgozói,* és vannak *nem-dolgozói* szakszervezetek. És miért? Pusztán, mert a szövegből kispórolták egy *-nak* birtokosragot a „dolgozói” szó végéről. Javaslom: szíveskedjék a Posta bevonni a szóban forgó bélyeget, s javított változatban adni ki újra!

•

Mondat a Magyar Nemzet sportrovatából: „*Na ja, az idő múlandó.*”

Szó, mi szó, az idő múlik, az idők változnak. Az idő ennek ellenére nem *múlandó,* sőt nagyon is állandó. Ha múlandó volna, megszűnnék múlni.

Na ja.

(timár)

KIKAPCSOLÓDÁS

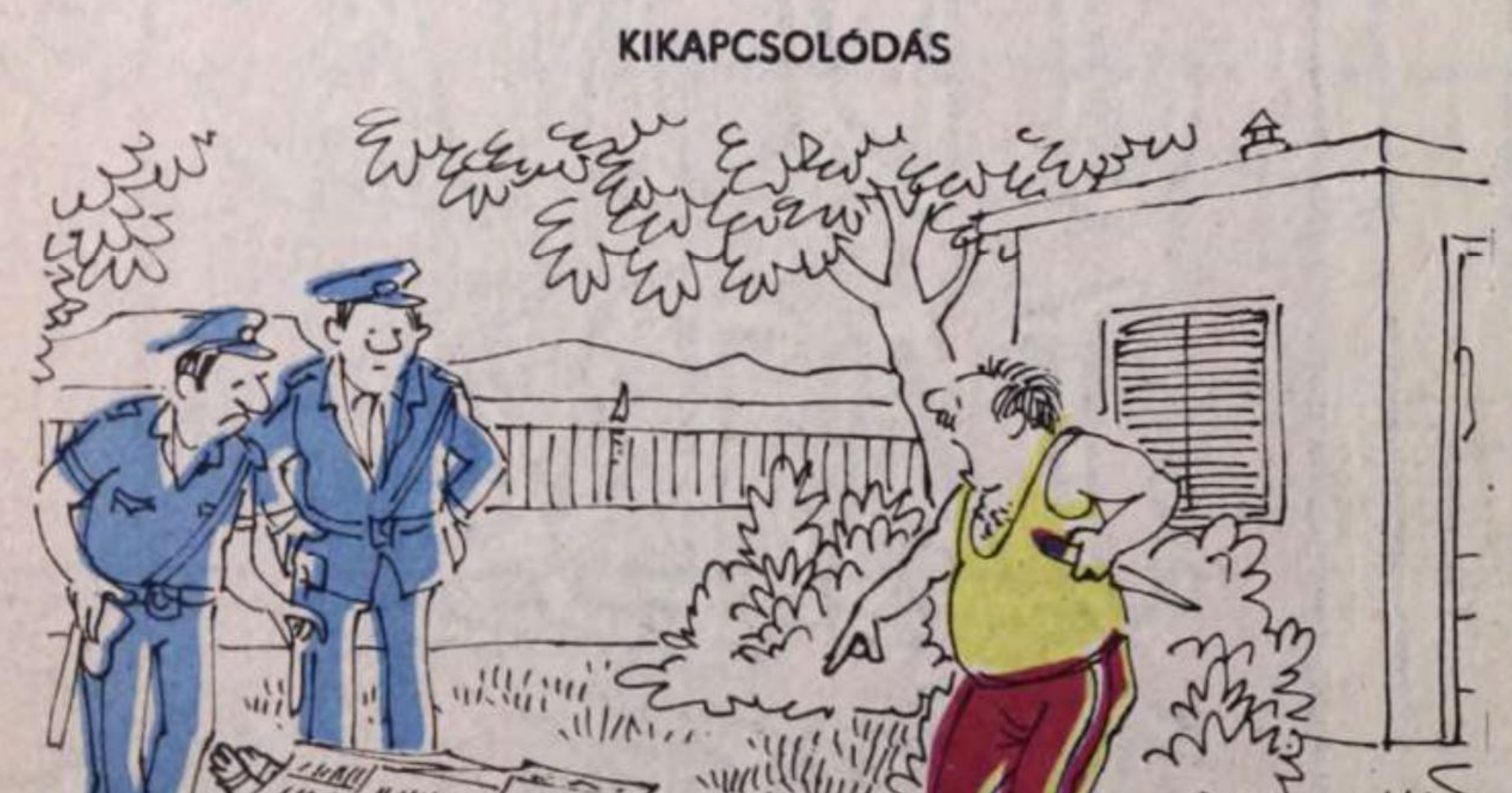

– Először szépen kértem a nejemet, nehogy ide is utánunk hozassa az újságokat . . .

VÁLÓPERES ÜGYVÉDNÉL

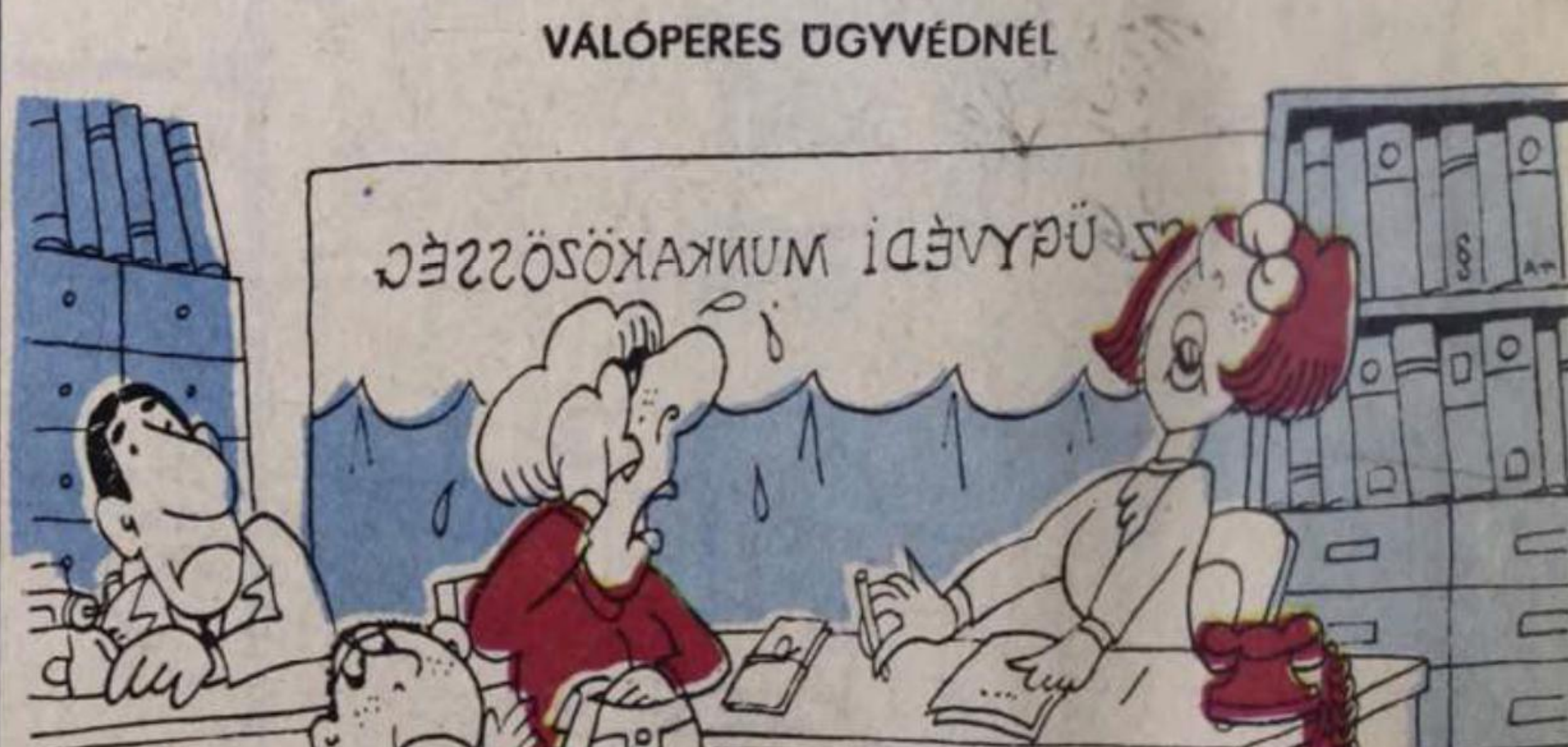

– Nyugodjon meg, asszonyom, kikészítjük azt a gazembert!

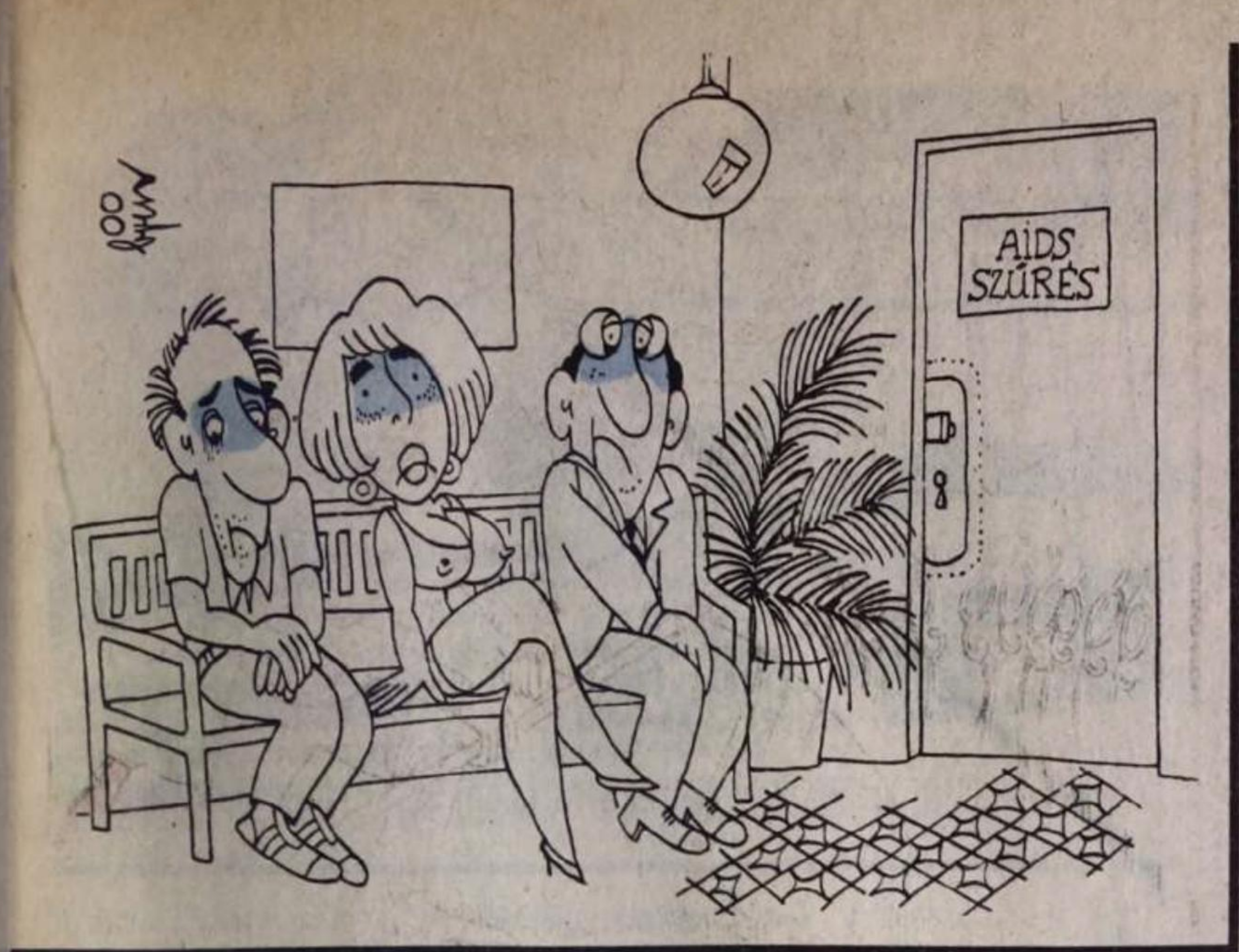
AIDS
SZŰRÉS

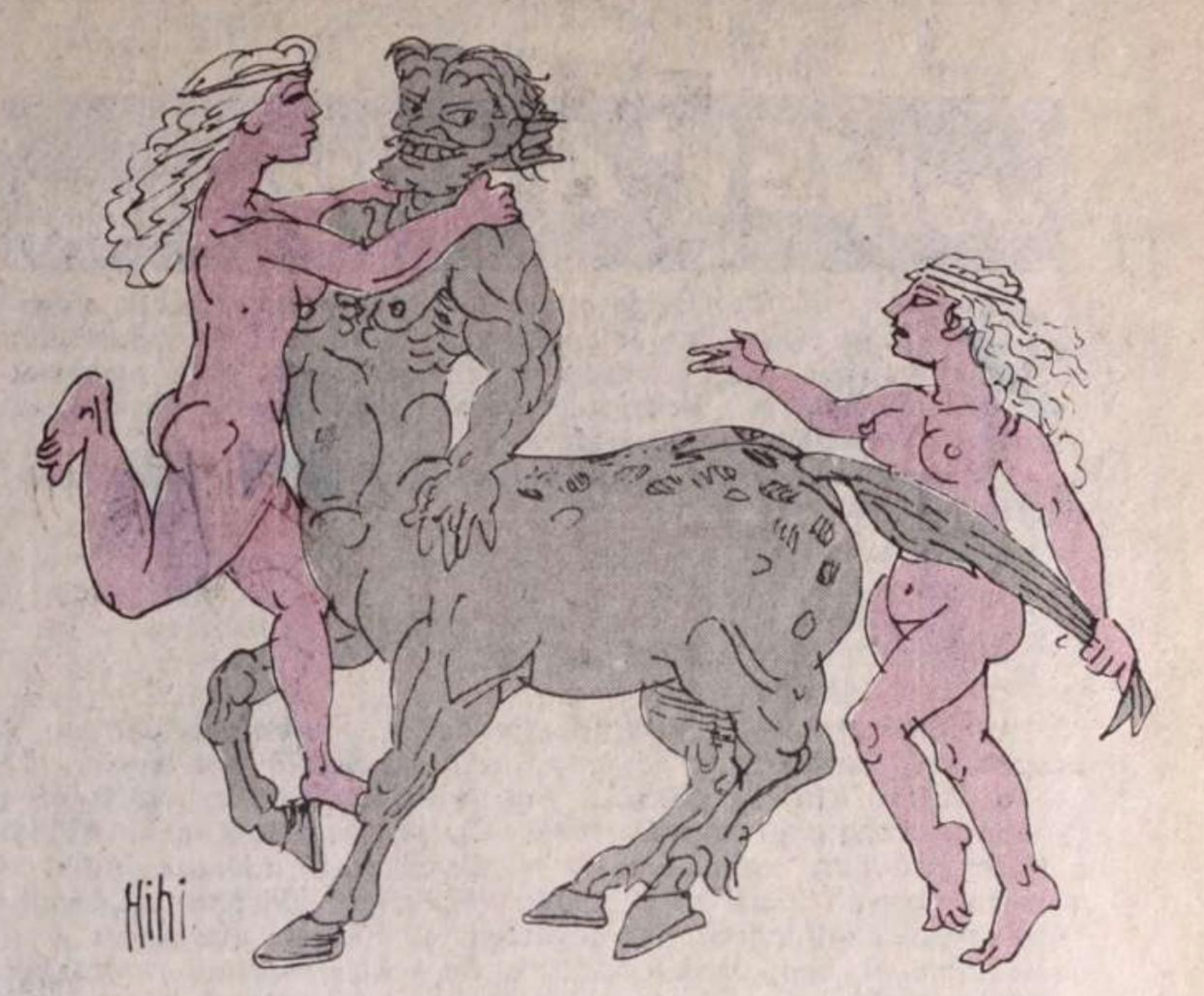

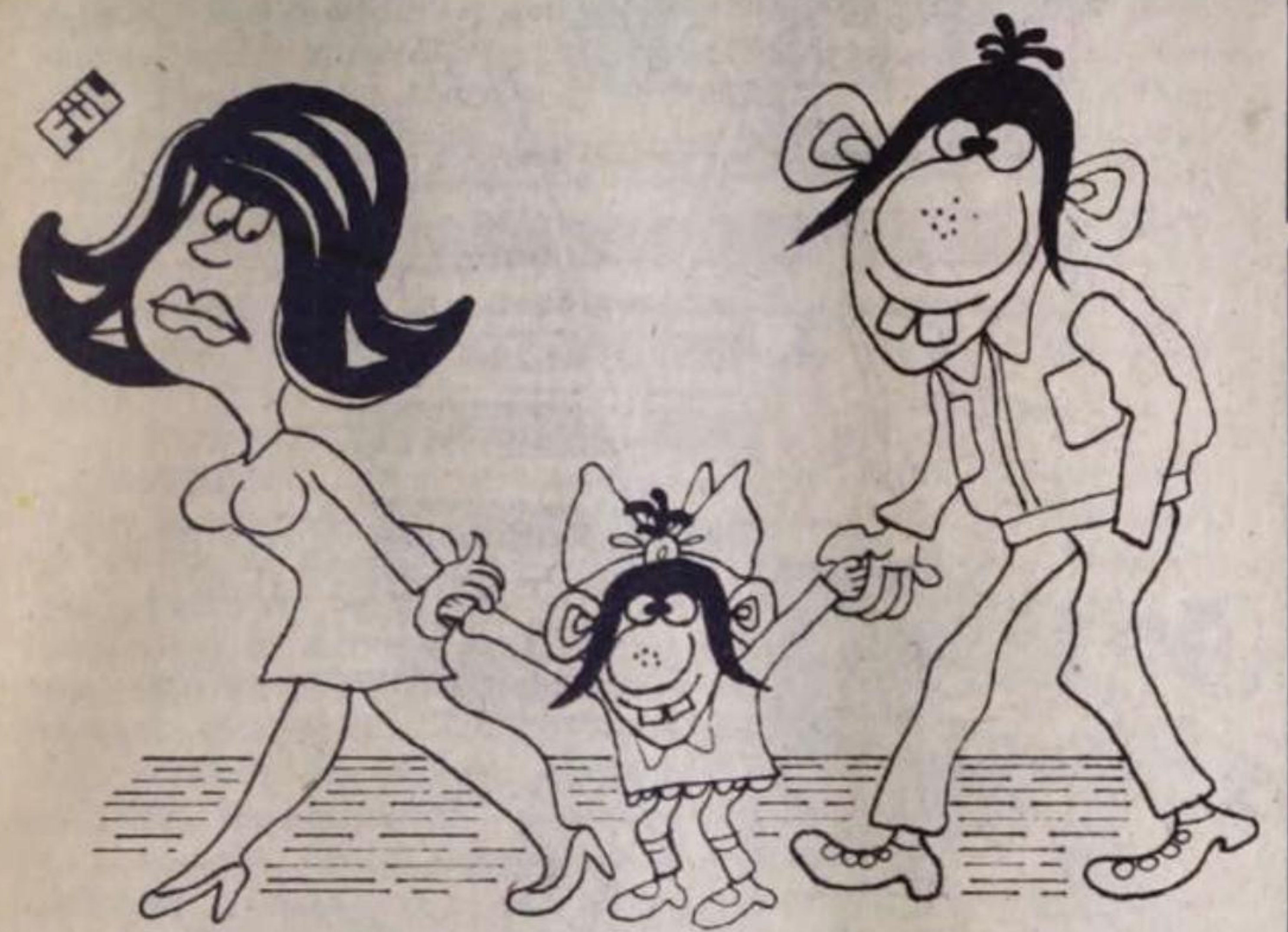

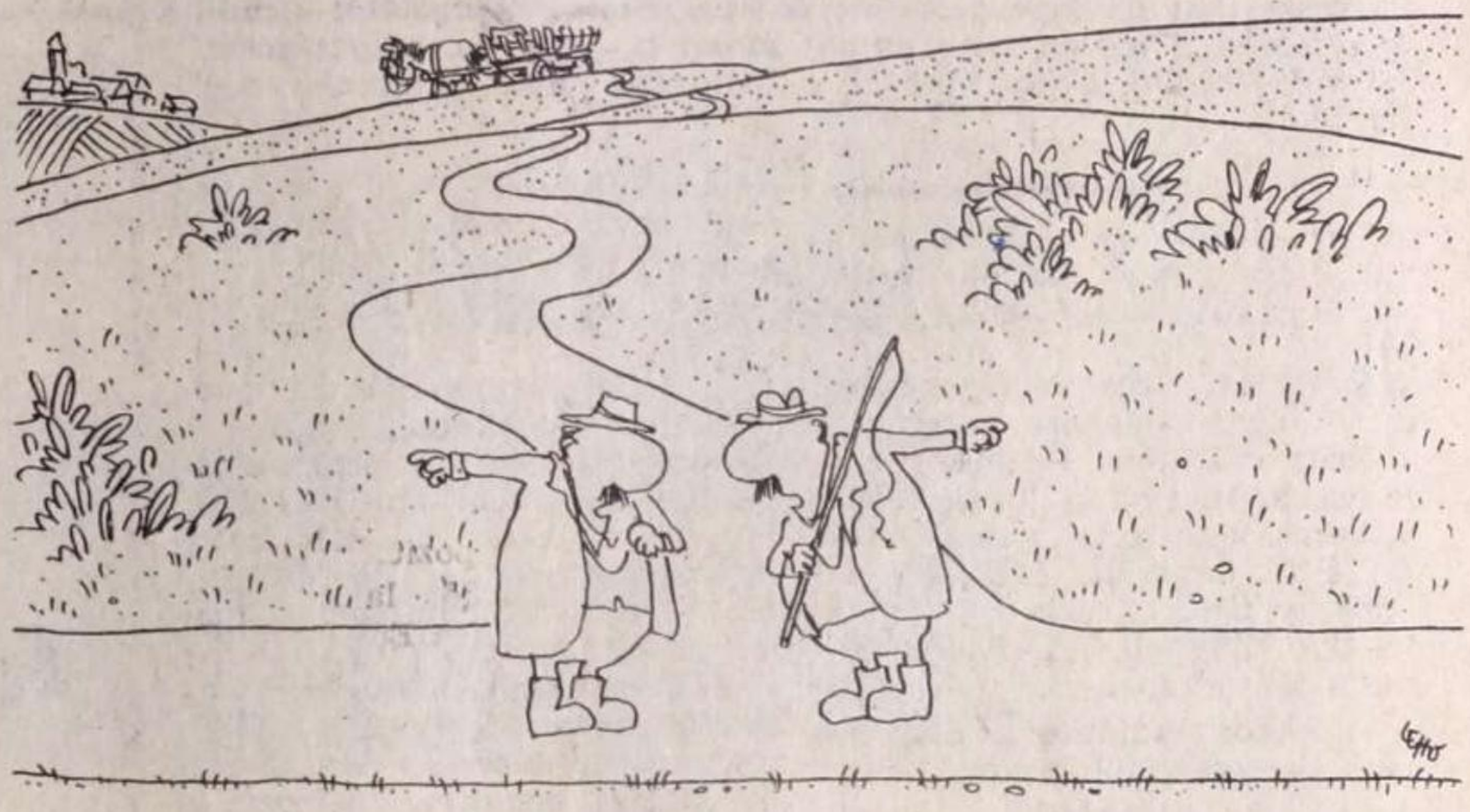

BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, FÜLÖP, LEHOCZKI, SAJDIK, DALLOS

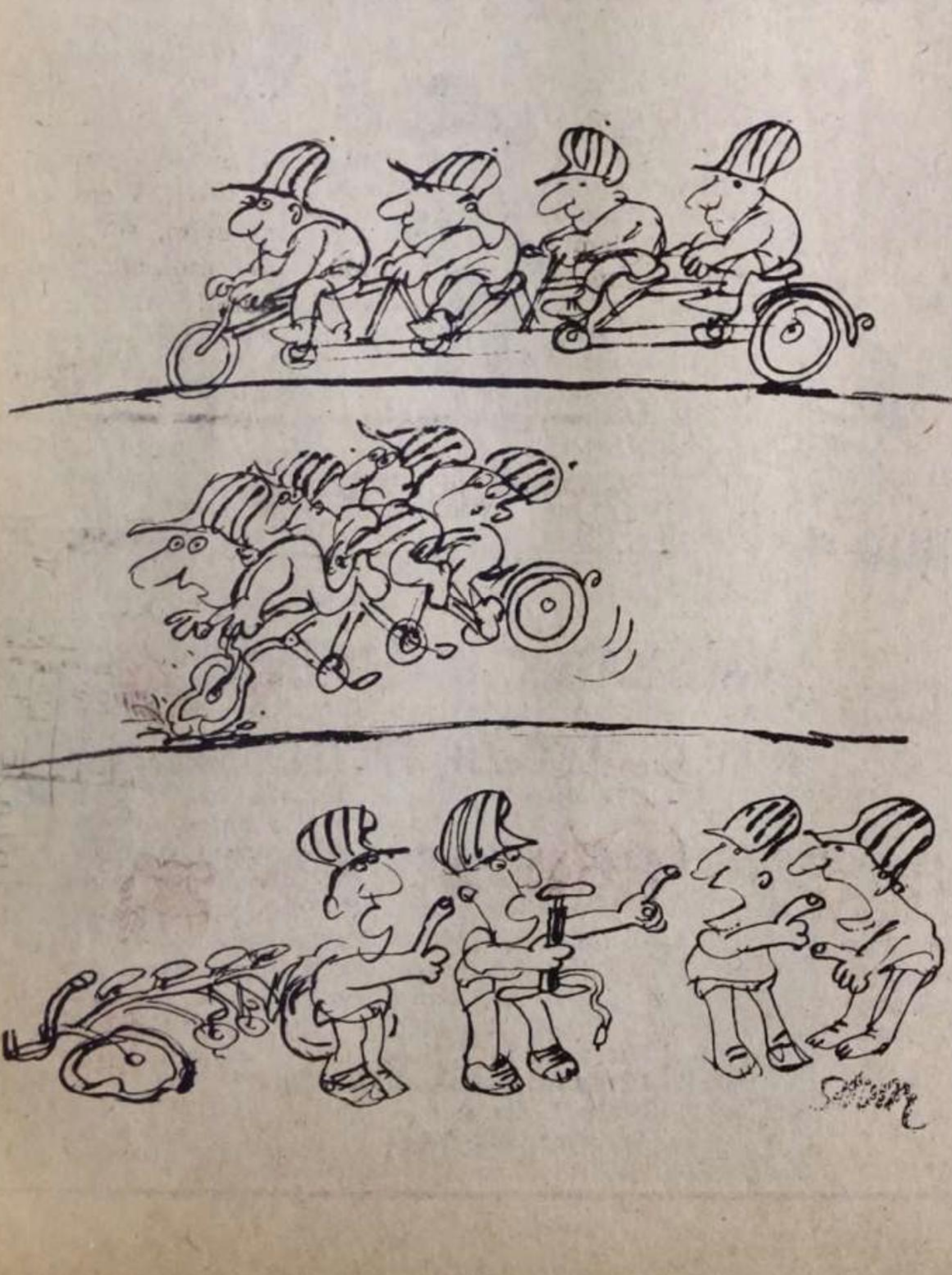

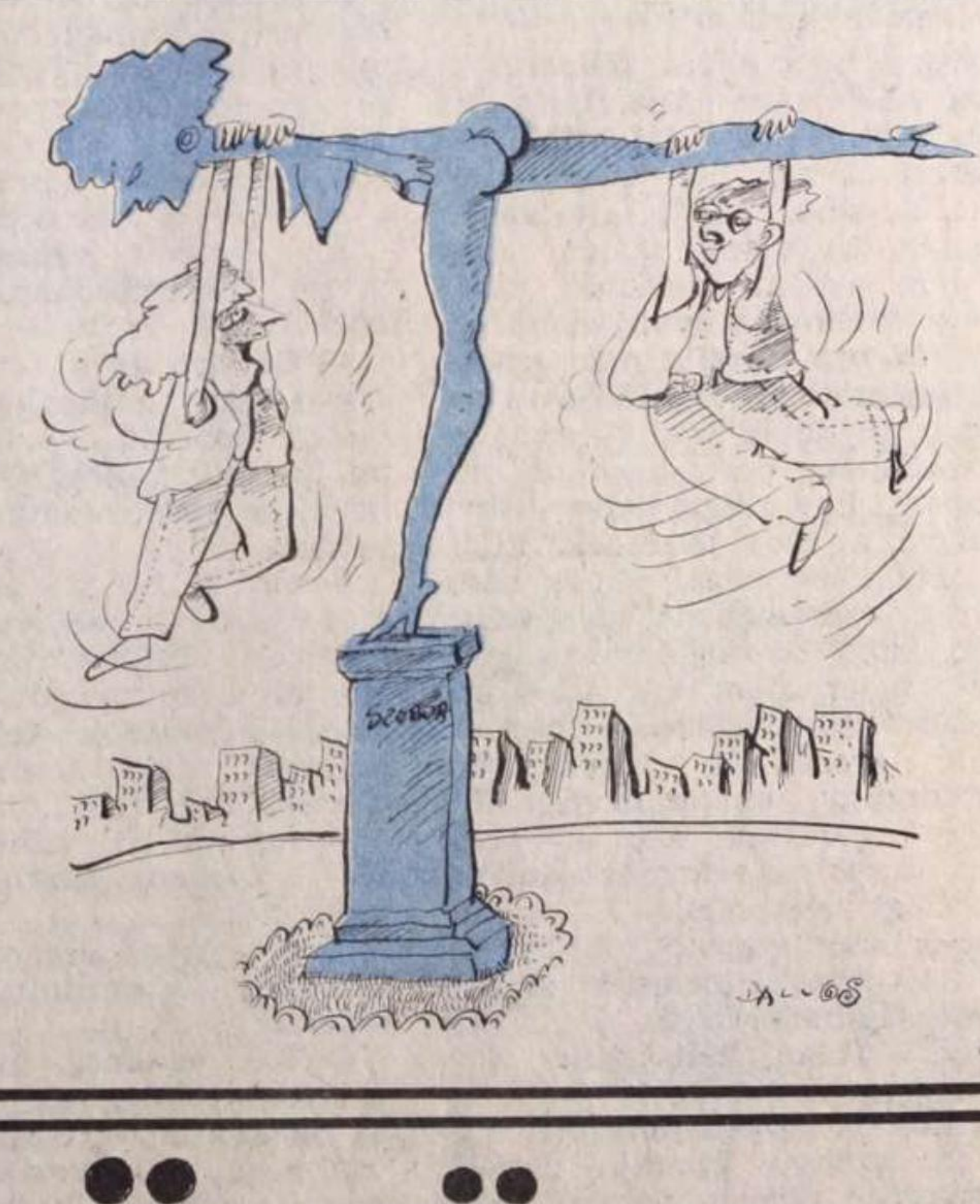

KÖZÖS LÓ

JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban olyan szerzőket mutatunk be, akik a Ludas Matyiban első ízben jelentkeznek műveikkel. Rovatunkban teret kívánunk adni azoknak a tehetségeknek, akik nemcsak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeljük.

Dián Tamás írását adjuk itt közre, néhány soros bemutatkozás kíséretében.

DIÁN TAMÁS:

NÉVJEGY

A nagy eseményeket mindig megelőzi valamilyen égi jel. Az öregek még emlékeztek rá, hogy születésem előtt 58 évvel, 1910-ben a Halley üstökös szikrázó figyelmeztetésként vágtatott át az égbolton. Ennyit a születésemről. Gyermekéveimet az Alföldön, a Viharsarokban, majd később — mozgalmas időszak lévén —, már egyszerűen csak a sarokban töltöttem. Később szüleimmel Tatabányára költöztünk. Itt végeztem el a nyolc általánost, és itt határoztam el, hogy szakács leszek. Ez a kijelentésem futótűzként terjedt a családban, mivel a rántásnak feltett zsír alatt elfelejtettem elzárni a gázt. Írói hajlamom egy irodalmi fogalmazásomban mutatkozott meg először. A téma amiről írni kellett: „Séta a tavaszi erdőben" (Ugye ismerős?) Nos én így kezdtem: „Az első dolog, ami szemet szúrt, az egy visszacsapódó ág volt." Magyartanárom, miután kipróbálta a piros valamennyi árnyalatát a dolgozatomon, tömören csak annyit mondott, hogy ha hülyeségeket akarok firkálni, akkor jobb ha a Ludasnak írok. Vannak még próféták...

EMBERRABLÁS

A Főnök, arca megkeményedett, ahogy végignézett négy kipróbált emberén. Pontosan úgy festettek, mintha a Temetkezési Vállalat öltöztette volna őket. Az elfüggönyözött, fülledt levegőjű szobában csak egy állólámpa világított. A Főnök elrakta a térképet.

— Akkor tudjátok a dolgotokat. Pontosan fél tízkor.

— És ha ellenkezik? — vetette közbe az egyik.

— Elhallgattatni csak legvégső esetben. Lelépni!

Még aznap, 9 óra 25 perckor, özvegy Kocsány Anasztázia tíz deka juhtúróval, fél kiló kenyérrel és egy liter tejjel kilépett a sarki ABC ajtaján, s megállt az úttest szélén, hogy kivárja azt az alkalmas pillanatot, amikor lanyhul a forgalom, és saját, eddig nem szabadalmaztatott koreográfiájával átjuthat a túloldalra. Kilenc óra huszonkilenc perc, harminc másodperc. Egy sötét Volvo fittyet hányva a tilos jelzésnek, kilőtt a többi kocsi közül, s úgy fékezett a megszeppent idős hölgy előtt, hogy az rögtön arra gondolt, vajon nem állította-e túl magas frekvenciára a nagyothalló készülékét. Kilenc óra harmincegy perckor özvegy Kocsány Anasztázia már a Volvóban ült, és kezdett ráébredni arra, hogy elrabolták. A kosarában lapuló tárgyak (juhtúró, tej stb....) eleve kizárták az értékrablás lehetőségét. De akkor miért? Talán váltságdíjat fognak érte kérni? És ki fogja kifizetni? A nyugdíjintézet? Hirtelen iszonyú gyanúja támadt. Nemrégen olvasta valahol, hogy egy olajsejk emberrablással gyűjtötte össze a háremét. Lopva végignézett magán, felmérve hatvannyolc évét és kilencven kilóját. Megnyugodva vette tudomásul, hogy ebben az esetben csak az emír veszíthet.

A Volvo még tíz percig eszeveszetten száguldott, majd bekanyarodva egy kis mellékutcába, egy nagy zöld, emeletes épület előtt fékezett. A két hátul ülő közrefogta az idős hölgyet és bekísérte az épületbe. A másik kettő is jött utánuk.

— Most már mindegy, csak patkányok ne legyenek — sóhajtott özvegy Kocsány Anasztázia és szemét behunyva belépett a kapun. Amikor újra felnézett, elállt a lélegzete. A négy mackós külsejű egyén kalapjával a kezében a legnagyobb tisztelettel állt mellette. Nyílt egy ajtó és egy fehérköpenyes nő lépett be rajta.

— Szeretettel köszöntöm önt, a mi kedves kis otthonunkban!

Az elrabolt néhány másodpercig levegőhiánnyal küszködött.

— De hát ez a... ez az...

— Öregek otthona — fejezte be az ápolónő. — Ez pedig a mi kisegítő kollektívánk — mutatott a még mindig zord négy rablóra.

— Önt a fia fél év alatt ötször akarta beköltöztetni ide, hozzánk. Sajnos, sikertelenül. Nos az ilyen nyugdíjasok részére alakult ez a kollektíva. A holmiját majd holnap behozza a maga Laci fia...

— Kérem itt valami félreértés... Nekem sosem volt Laci nevű fiam...

A gondozónő arcáról lefagyott a mosoly. Odafordult a négy gorillához.

— Hát ez meg mi? Selejtet szállítunk? Még egy ilyen eset és feloszlatom a GMK-t!

A négy tag egymás sarkát taposva igyekezett ki az utcára.

Ezt a rezgőfejű némbert is vigyétek! — hallatszott még a dörgedelem.

Özvegy Kocsány Anasztázia a friss levegőn hamiskásan elmosolyodott. Minden stimmelt, csak a fiát Péternek hívták...

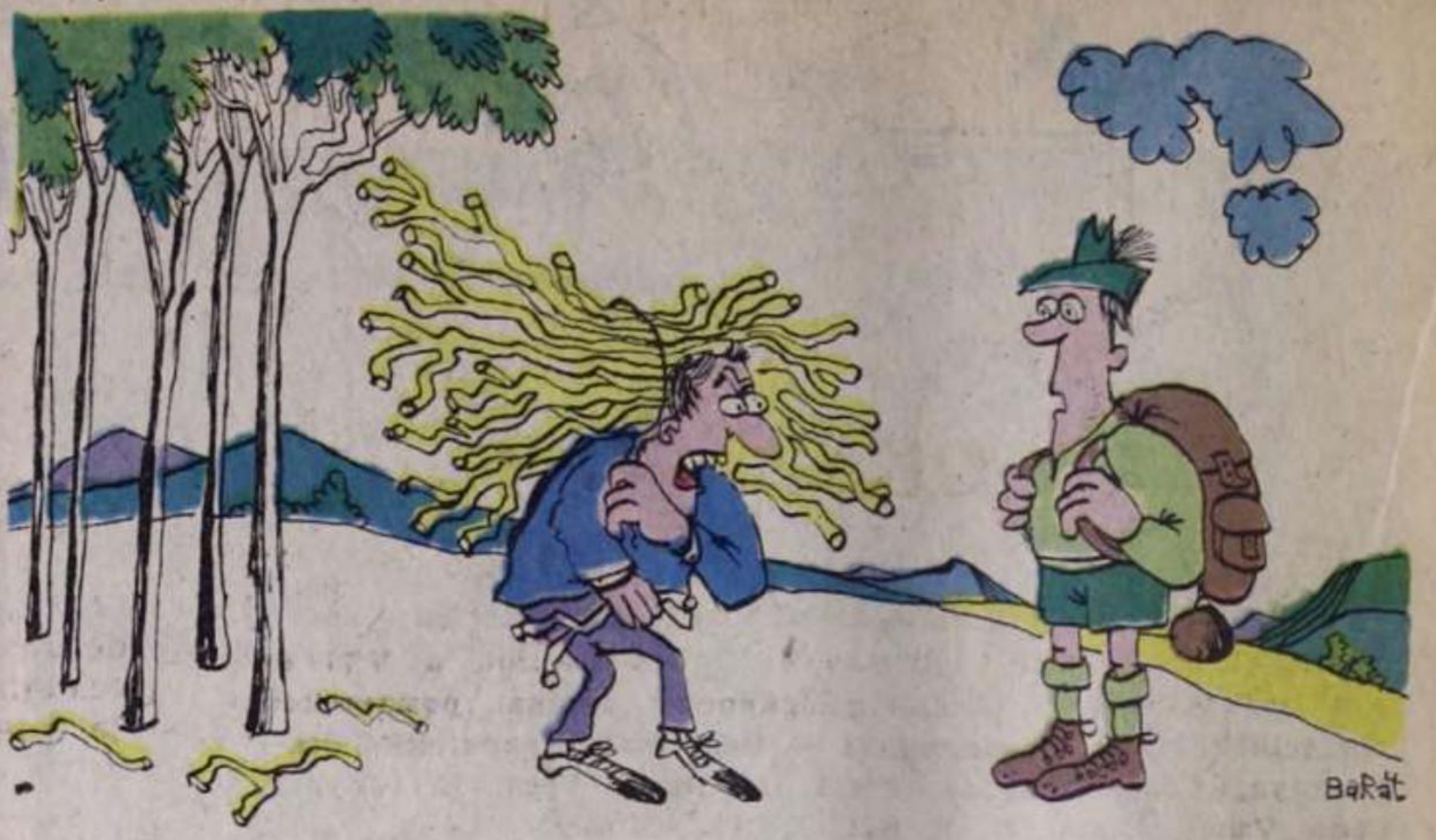

– Nem vagyok rőzsehordó anyóka, ez a fonott bútor hazai alapanyaga!

KEZDŐ ZÖLDSÉGES

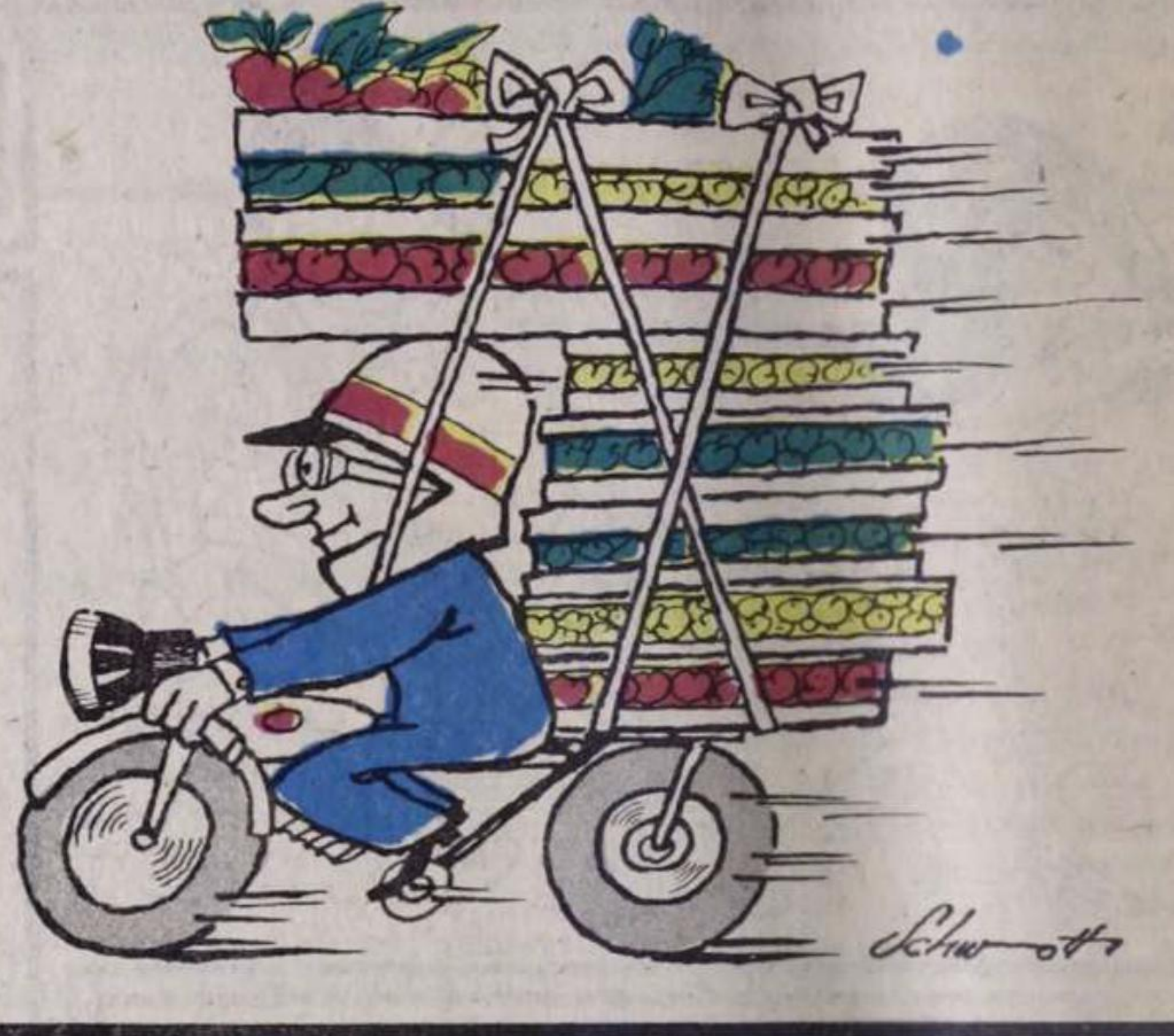

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN!

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK, KISVÁLLALKOZÓK FIGYELMÉBE!

SZÍNES, RAJZOS REKLÁMJAINK MINDIG EREDMÉNYESEK!

Cím:

Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Zalatnay Sarolta: Nem vagyok én apáca c. könyvét; — Kovács Katinak az NDK-ban megjelent, két német nyelvű lemezét; Lerch Istvánról, Kovács Katiról, a V'73 és a V' Moto—Rock együttesről újságképeket, fotókat, posztereket, újságcikkeket és kislemezeket; — Régi futballcsapatok (Pécs—Baranya, Pécsi Bányász, Pécsi Helyiipar, Pécsi Ércbányász, Pécsi Vasas, Budai 11, 33 FC, DVSC, Kinizsi, Erdért stb.) zászlóit, esetleg jelvényeit; — Nagyon magas, üveges könyvszekrényt; — Buchwald székeket, asztallal; — 1,5×1,5 m-es, négyzet alakú járókát.

KÍNÁLNAK: Külföldi és magyar képregényeket (Fix-Foxi, Pif, Bobo stb.: — Modern Talking jelvényeket; — Sandra, A—HA, Modern Talking fotókat; — Három Commodore 16-os játékprogram kazettát; — 1986—87-es Bravokat (4 db); — Modern Talking I—II—IV., és C. C. Catch I—II. albumokat kazettán; — Hálózatról és elemmel is működő egybeépített Tv-rádió—magnó készüléket; — A Képes Újság 1962—1987 között megjelent hiánytalan példányait; — Az Ezermester 1970—1980-ig megjelent összes számát; — 1200 darab 15×15 cm-es fekete üvegcsempét; — A Nagyító 1—16. évfolyamának valamennyi példányát; — 76×192 cm méretű üveges, szellőzőnyílásos új ajtót.

CSERÉLNEK: Angol gyártmányú, Silver Cross típ. sötétkék sport babakocsit használható írógépre; — A Képes Újság 1962 és 1987 és az Ezermester 1970 és 1980 között megjelent hiánytalan példányait bármilyen vegyes jellegű régi pénzérmékre; — Hálózatról és elemmel is működő egybeépített Tv—rádió—magnót, Minolta fényképezőgépre vagy személyi számítógépre; — Modern Talking I—II—IV., C. C. Catch I—II kazettákat és Modern Talking jelvényeket, üzemképtelen, vagy roncs erősítőre, magnóra, hangfalpárra; — Az Iliász I—II. kötetét és Rejtő Jenő: Vesztegzár a Grand Hotelban, Az elátkozott part c. könyveit, Zalatnay Sarolta: Nem vagyok én apáca c. könyvére; — Az Olcsó Könyvtár sorozat öt kötetét (Mikszáth K.: Galamb a kalitkában, Jankovich F.: Hulló csillagok I—II., V. Smerling: A százarcú hős és Traven: Embervásár Mexikóban) Moldova György: A pénz szaga c. könyvére.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

KRIMIVITA

A szünidei matiné károsabb

Úgy vélem, nem könnyű dolog valamely műfajról egyértelműen eldönteni: kárára vagy hasznára van-e az embereknek, s főleg az ifjúságnak. Próbálta már valaki például a Szünidei matiné című műsort ebből a szempontból boncolgatni? Gondoljunk bele: amikor verőfényes délelőttökön a gyermekek tömege ül a tévé előtt ahelyett, hogy (legalább a szünidőben) futkározna, erdőn-mezőn barangolna, rúgná a labdát! Bizony arra kell következtetnem, hogy ez a műsor — az időpontja miatt — ártalmasabb, mint az esti ötvenperces krimi.

Egy sokirányú érdeklődésű, s ezért felkészült ifjú nyugodtan nézhet krimit, ugyanis a pallérozott ész elvégzi a szelektálást, helyére teszi a dolgokat. A veszély sokkal inkább az egyoldalúságban rejlik...

A tévémentes időkben minket a ponyvaregényektől tiltottak. Persze, titokban mégis olvastuk ezeket, de nem vetettük meg a szépirodalmat sem. Máig sem tudom, hogy a cowboyok, banditák megkedveltetésétől óvtak-e bennünket. Banditák viszont jórészt azokból lettek, akik még a ponyvát sem méltatták elolvasásra.

Vitázhatunk mi itt a krimiről, amikor a mai ifjak-gyerekek már rég továbbléptek. Inkább a nuncsakus, a keleti harcmodort istenítő alkotások hívei. Hol van ezektől a jó öreg bűnügyi film, a maga egy-két ártatlan hullájával? Bízzunk abban, hogy a krimik nyomozói rendőri pályára csábítják gyerekeinket: mert a bűnözési statisztika semmi jót nem ígér...

id. Czinkóczi Miklós
Gyöngyöspata

SZERELD MAGAD...

Elromlott az autórádióm hangszórója. Lakóhelyemhez közel, a II. kerületi Bem utca 2. szám alatt van egy maszek üzlethelyisége kirakatában mindenféle rádió javítását hirdeti. Felkerestem, ám a tulajdonos-asszony közölte, hogy a segédje ritkán dolgozik bent a műhelyben, szereljem hát ki magam az üzlettől két méterre parkoló kocsimból a hangszórót és vigyem be, különben szó sem lehet a javításról. Mondtam, hogy sajnos nem rendelkezem technikusi vizsgával, sem speciális szerszámkészlettel, különben sem ismerem ki magam a huzalok, csavarok között. Meg hát ha netán az autóm romlana el, akkor sem kérné a szerviz, hogy előbb szereljem ki belőle a motort. Vagy ha a szekrényem lába esne ki, talán vegyem a hátamra a bútort, mert csak úgy vállalja az enyvezést az asztalos?

A tulaj nem hatódott meg az érveimtől. Közölte, hogy neki negyven éve van iparengedélye, de a hangszóró kiszerelésére nem vállalkozik. Talán a II. ker. Tanács ipari—kereskedelmi osztálya rá tudná beszélni a szóban forgó szolgáltatót, hogy ne szabjon teljesíthetetlen feltételeket a megrendelőknek. Még akkor sem, ha bőven el van látva jól fizető munkákkal.

G. F.
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

A Budafaszpuszta 2. számú kútból kiáramló kőolaj 1937-ben.

Nono!
(A Zalai Hírlapban lelte Polgár Lajos, zalaegerszegi olvasónk.)

Érdekvédelmi csúcsszerv. 40. Bőgő művész (Aladár). 42. Stroncium. 43. Francia

Ne sírj, ne sírj, Pege Ali...
(A Nők Lapjából ollózta Fellner Gyuláné.)

bőven. A 75. percben Freppán a kifutó kaput találta el, a 88. percben Walter már csak a ka-

Új sportág: futókapulövészet!
(A Petőfi Népében találta Zsibrita Pál, szalkszentmártoni olvasónk.)

● 38 ÉVES, CSINOS, gyermektelen nő vagyok, 7 éves kisfiamat egyedül nevelem. Derűs, nyugodt természetű társat keresek 45 éves

Egy gyerek nem gyerek?
(Az Expresszből merítette Szabados Mihály.)

NEM ÁRT...

Ma már köztudottak a legutóbbi áremelések „járulékos" árváltozásai is. Közéjük tartozik a sertészsír is, amelyről sok cikkben olvashattunk, rádióriportban hallhattunk, hogy túlzott fogyasztása az elhízás, a szívinfarktus egyik okozója lehet.

Mielőtt azonban bárki „veszélyeztetettnek" kedve szottyant volna „jó útra" térni, az olcsóbb és sokkal egészségesebb napraforgóétolaj árát is felemelték.

Talán arra gondoltak az illetékesek, hogy az egészség értéke pénzben nem mérhető? Vagy arra: drágább, de legalább nem árt...

Duska Gábor
Budapest

ÁTSZÁMÍTÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Azt mondja meg inkább, doktor úr, hogy mennyi az maligánban!

200—200 forintot nyert:

Györgyi Gyula, Budapest, Táltos u. 7—9., 1123

Vas Imre, Lábatlan, Rákóczi út 125., 2541

Varga Lászlóné, Sukoró, Szilvás sor 4., 8096

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

KORSZERŰ
TÁPLÁLKOZÁS...
DIÉTA
ÜDÍTŐ
Csemege

TRIBÜN

Miloslav Mecir, a csehszlovákok új teniszcsillaga nagyon befutott az idén. Nem csupán mutatós győzelmeket aratott, hanem mutatós összegeket is keresett.

— Úgy érzem — mondta —, ez a siker semmiféle rossz hatással nem volt rám. Amíg nem volt pénzem, addig is boldogan éltem. Most van pénzem — most egy kicsit boldogabban élek.

*

Jim McCormick, a 76-osok kosárlabda csapatának centere levelet írt az édesanyjának:

„Rövidesen vége a szezonnak. Két hét múlva érkezem. Magammal viszem Charles Berkeley-t, a csapat másik centerét is.”

— Két hét múlva? — mondta a mama. — Akkor legfőbb ideje, hogy elkezdjek főzni.

Bruce Froemminget, a rögbiliga egyik hivatásos játékvezetőjét ugratták a szurkolók, hogy alighanem baj van a látásával.

— Szó sincs róla — kiáltott vissza Froemming. — A napot is látom, pedig az több millió kilométerre van innét.

*

Vitas Gerulaitist, a remek teniszezőt kérdezték: hogyan tud olyan jól kijönni azzal a begerjedős McEnroe-val?

— Hát istenem — mosolygott Vitas —, olyan ritkán találkozunk.

*

Glenn Hoffman, a Red Sox kitűnő játékosa a parányi Pawtucket városkában kezdte pályafutását s most, húsz év után ugyanide tért vissza, még egy kis aktív sportolásra.

— Érdekes — mondta —, Pawtucket sokkal szebb város volt fölfelé, mint lefelé.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— A kutyám mentette meg az életemet.

— Hogyan?

— Amikor beteg voltam, nem engedte be a lakásba a körzeti orvost.

*

— *Nem lesz egy kicsit vékony ez a fal? — kérdezi a leendő lakástulajdonos az építésvezetőt.*

— *De uram! Hiszen erre még rájön a tapéta!*

ÉRVELÉS

Egy monte-carlói kaszinóból kilép egy férfi, akinek jól ment a játék. Alig tesz néhány lépést, amikor hátulról megszólítják a sötétben: – Uram, nem segítene egy szegény emberen...

A kérdés folytatását a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 6-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

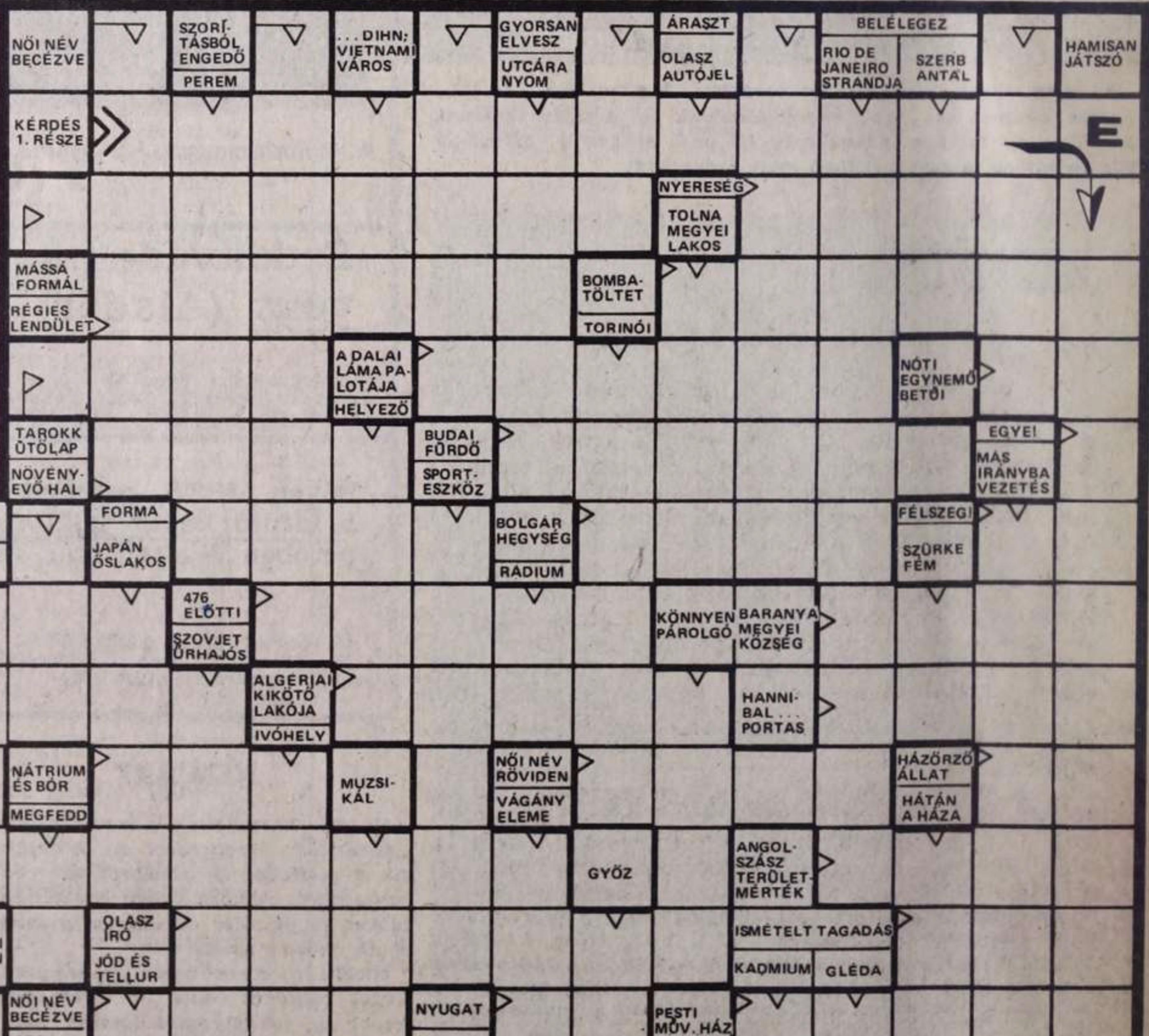
NŐI NÉV BECÉZVE
SZORÍTÁSBÓL ENGEDŐ
PEREM
...DIHN; VIETNAMI VÁROS
GYORSAN ELVESZ
UTCÁRA NYOM
ÁRASZT
OLASZ AUTÓJEL
BELÉLEGEZ
RIO DE JANEIRO STRANDJA
SZERB ANTAL
HAMISAN JÁTSZÓ
KÉRDÉS 1. RÉSZE
E
NYERESÉG
TOLNA MEGYEI LAKOS
MÁSSÁ FORMÁL
RÉGIES LENDÜLET
BOMBATÖLTET
TORINÓI
A DALAI LÁMA PALOTÁJA
HELYEZŐ
NÓTI EGYNEMŰ BETŰI
TAROKK ÜTŐLAP
NÖVÉNYEVŐ HAL
BUDAI FÜRDŐ
SPORTESZKÖZ
EGYE!
MÁS IRÁNYBA VEZETÉS
KÉRDÉS 2. RÉSZE
NEVELŐ
ELŐHEGYSÉG
KIS-ÁZSIA
VÁROS AZ USA-BAN
A MÁSIK
NEW YORKI OPERA
A FEJ RÉSZE
UTALÓSZÓ
FORMA
JAPÁN ŐSLAKOS
BOLGÁR HEGYSÉG
RÁDIUM
FÉLSZEG!
SZÜRKE FÉM
TEJJEL KÉSZÜLT CUKORKA
476 ELŐTTI
SZOVJET ŰRHAJÓS
KÖNNYEN PÁROLGÓ
BARANYA MEGYEI KÖZSÉG
ALGÉRIAI KIKÖTŐ LAKÓJA
IVÓHELY
HANNIBAL ... PORTAS
TÜNEMÉNYES
ÍZES
NÁTRIUM ÉS BÓR
MEGFEDD
MUZSIKÁL
NŐI NÉV RÖVIDEN
VÁGÁNY ELEME
HÁZŐRZŐ ÁLLAT
HÁTÁN A HÁZA
KÖTÖZÉS HUZALLAL
CIPÉSZ ESZKÖZE
ÜVEGRÖGZÍTŐ ANYAG
GYŐZ
ANGOLSZÁSZ TERÜLETMÉRTÉK
ELLENE SZAVAZ
NYUGTA
GALLY
ZÚDÍT
KATONAI RÖVIDEN
OLASZ ÍRÓ
JÓD ÉS TELLUR
ISMÉTELT TAGADÁS
KADMIUM
GLÉDA
KETTÉREPED
NŐI NÉV BECÉZVE
AZONOS BETŰK
NYUGAT
KÁVÉ!
PESTI MŰV. HÁZ
TILTÁS
KIEGÉSZÍTŐ EGYSÉG
ZÉRÓ
BELSŐ EREDETŰ
KÉRDŐSZÓCSKA
T
ELEKTROMOS TÖLTÉSŰ RÉSZ
IRÁNI KIKÖTŐVÁROS

IMPORT HUMOR

RESZKESSETEK EGEREK

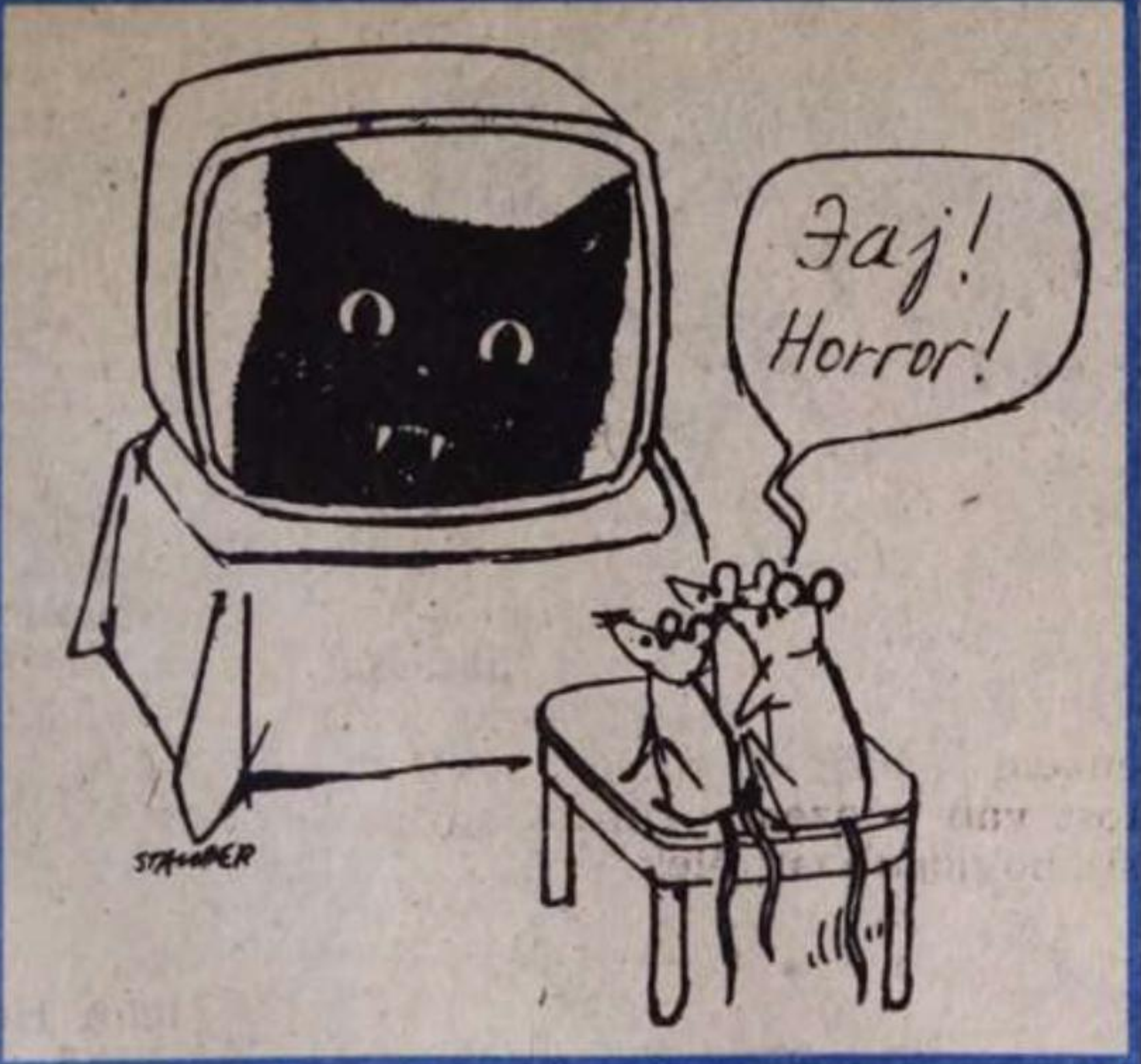

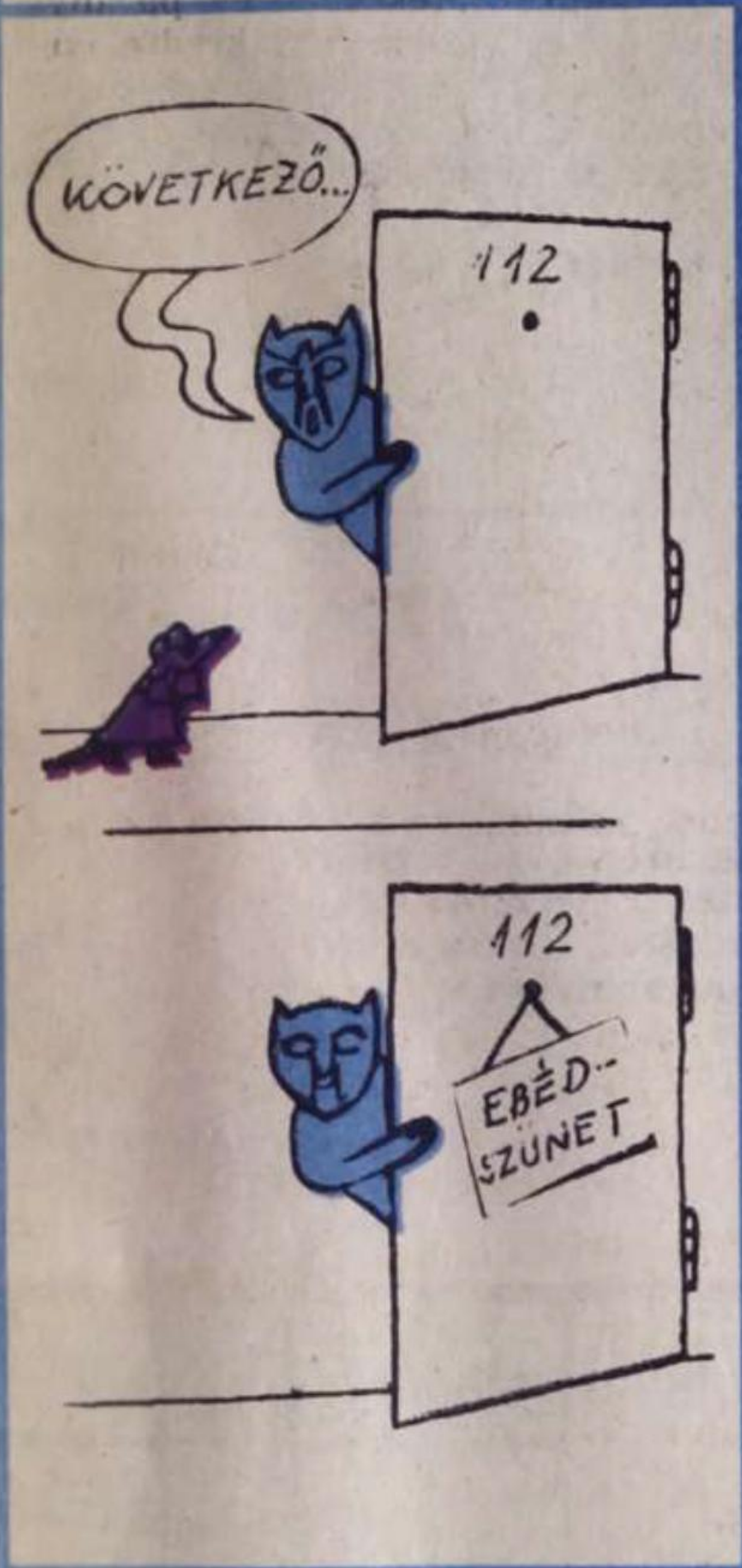

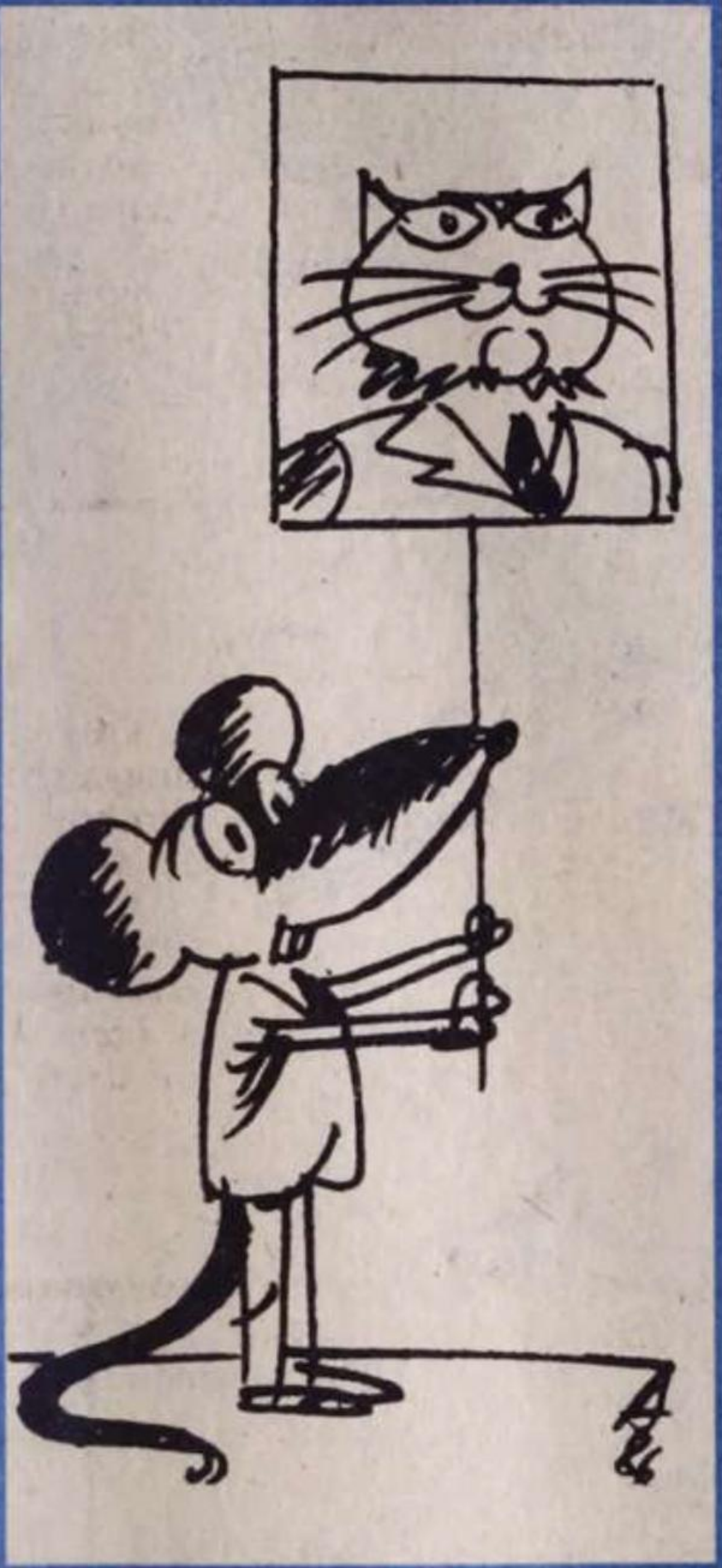

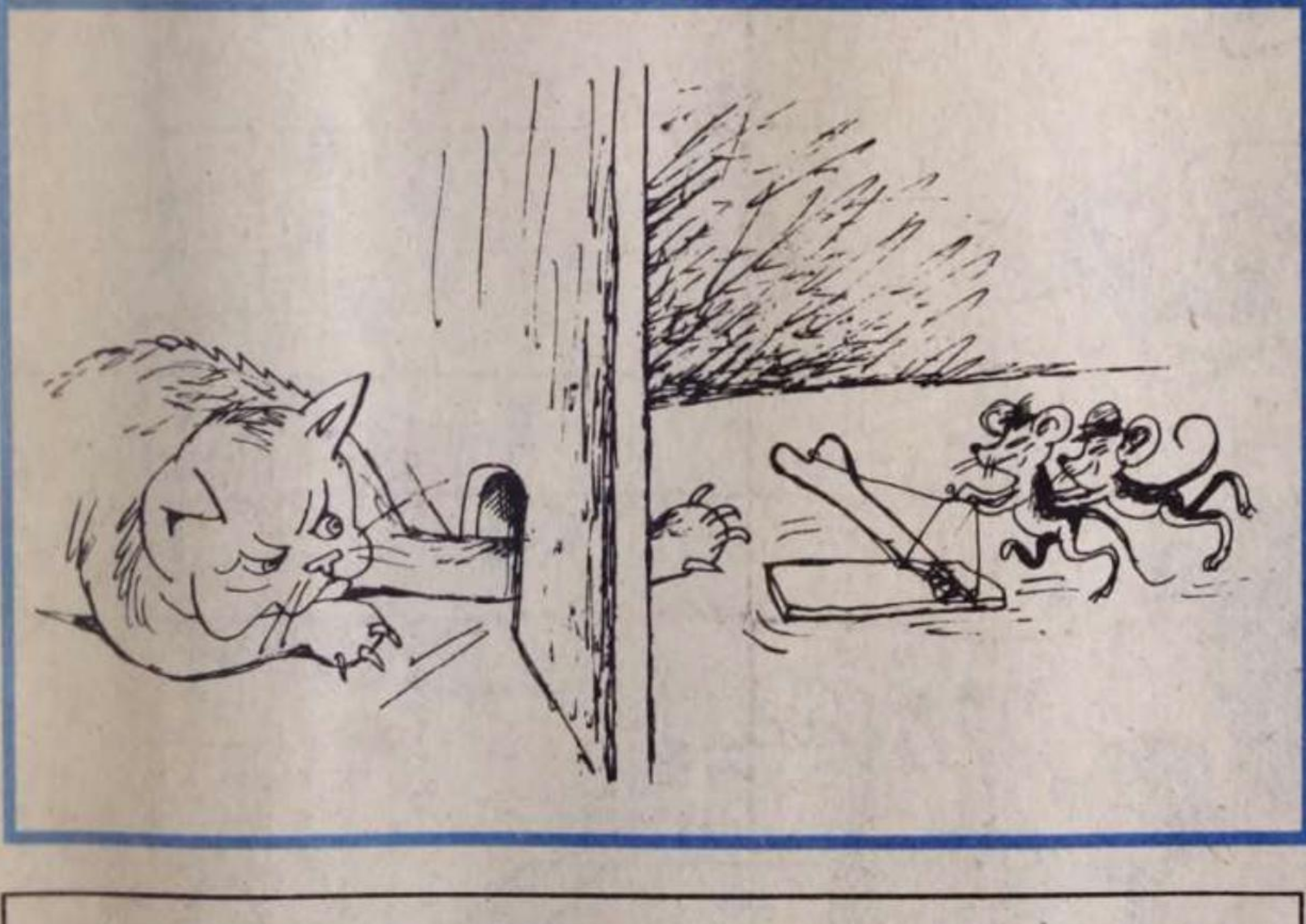

HIRDETÉS • HIRDETÉS • HIRDETÉS • HIRDETÉS • HIRDETÉS

NEMCSAK ÁLLATOKRÓL ÉS VIRÁGOKRÓL,

hanem a természettudomány más érdekességeiről is szól

A NYÁRON KÉT 64 OLDALAS DUPLA SZÁMMAL MEGJELENŐ

SÜNI

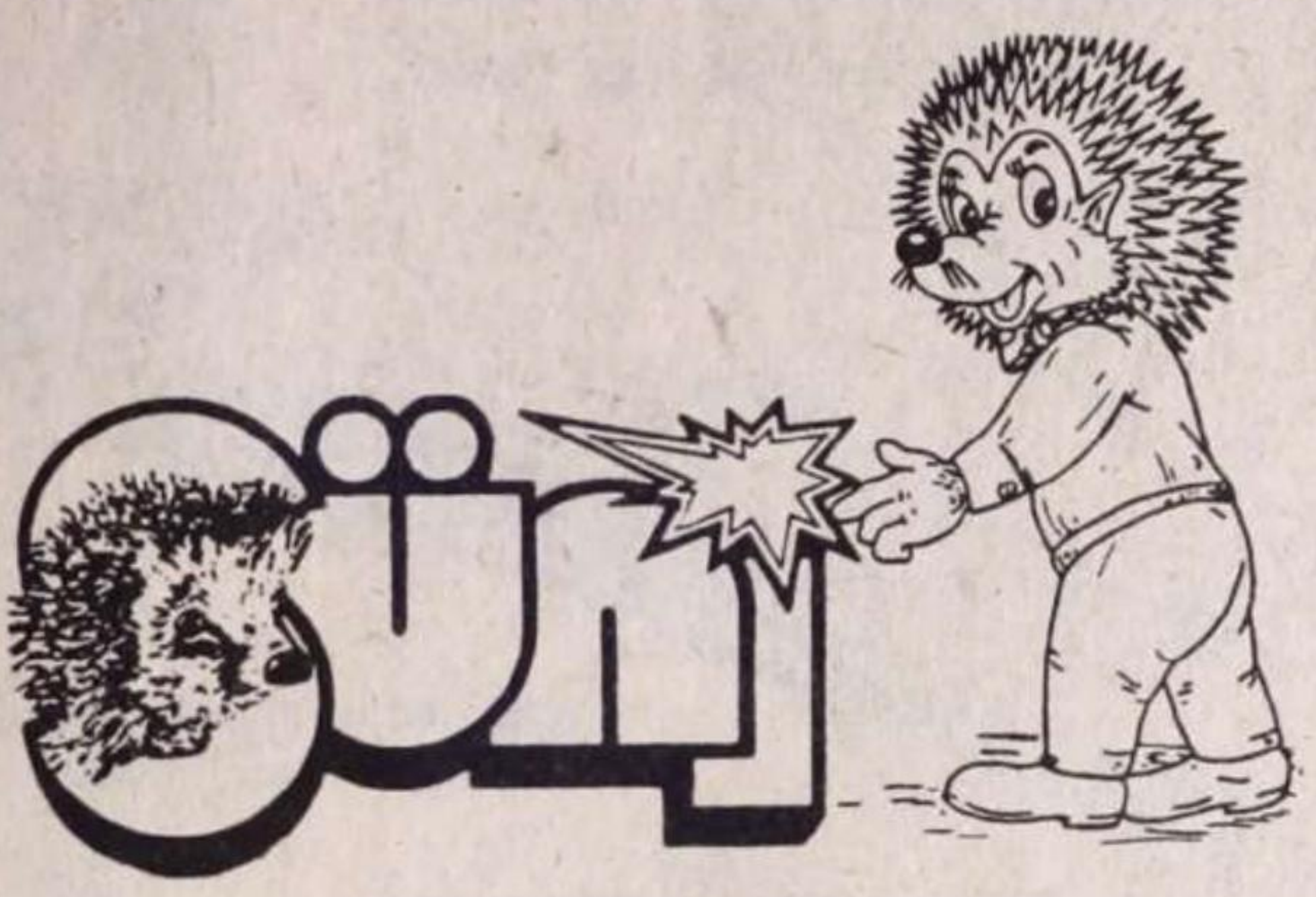

S. O. S.
FUVAREXPRESSZ.
KÖLTÖZTETÉS, NEHÉZGÉPEK SZÁLLÍTÁSA,
MINDENNEMŰ FUVAROZÁSI
FELADATOK ELVÉGZÉSE.

Kitűnően képzett, intelligens szakembereink mindenkor szívesen állnak rendelkezésére.

Szabott árak.

Telefon: 897-827, 7-től 19 óráig,
19-től 7 óráig üzenetrögzítés.

CB: USB 39 csat. 15-318

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-26
Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

SAJDIK FERENC:

JÓ TANÁCSOK KEMPINGEZŐKNEK!

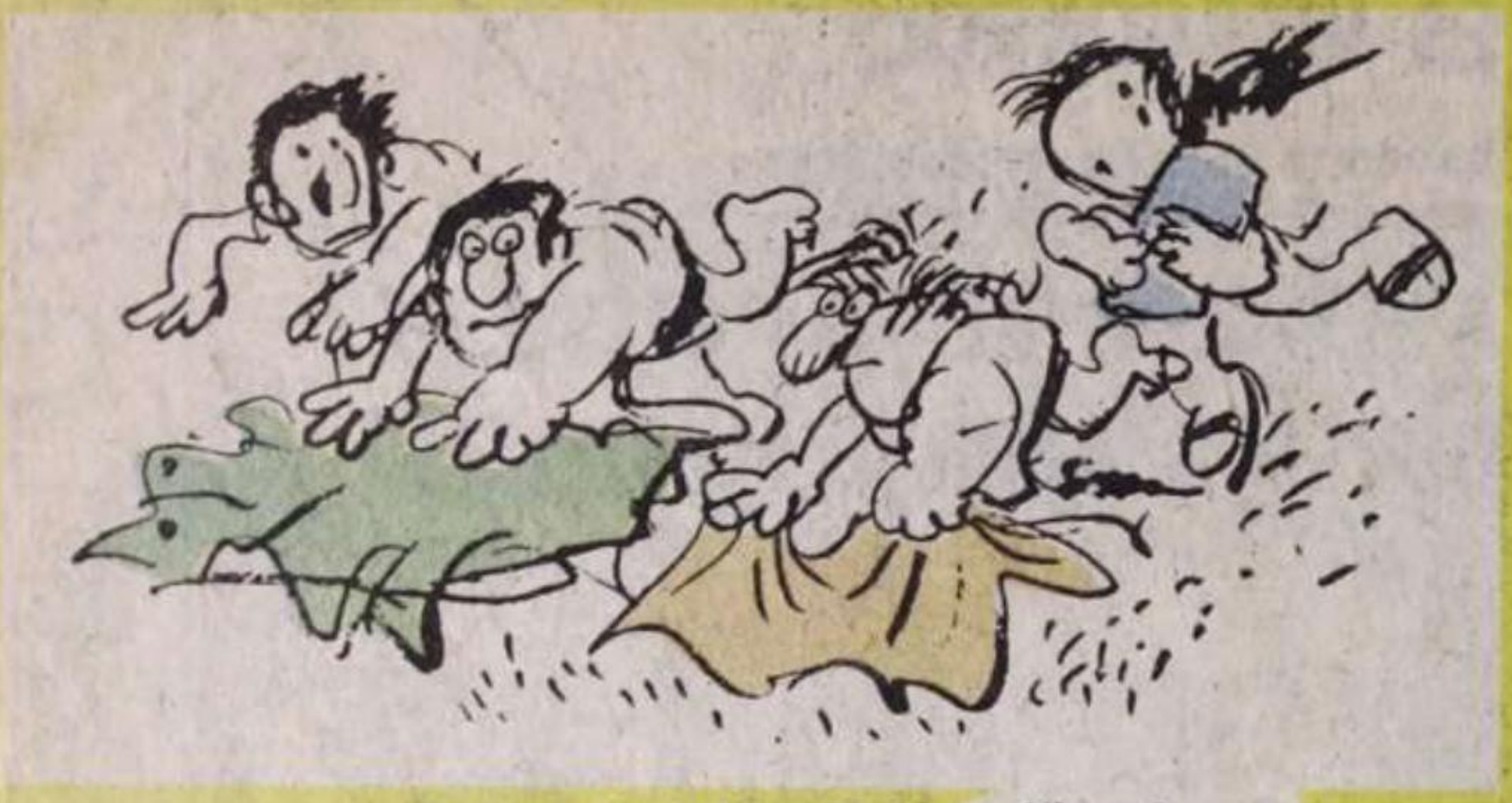

A helyfoglalásnál légy fürge!

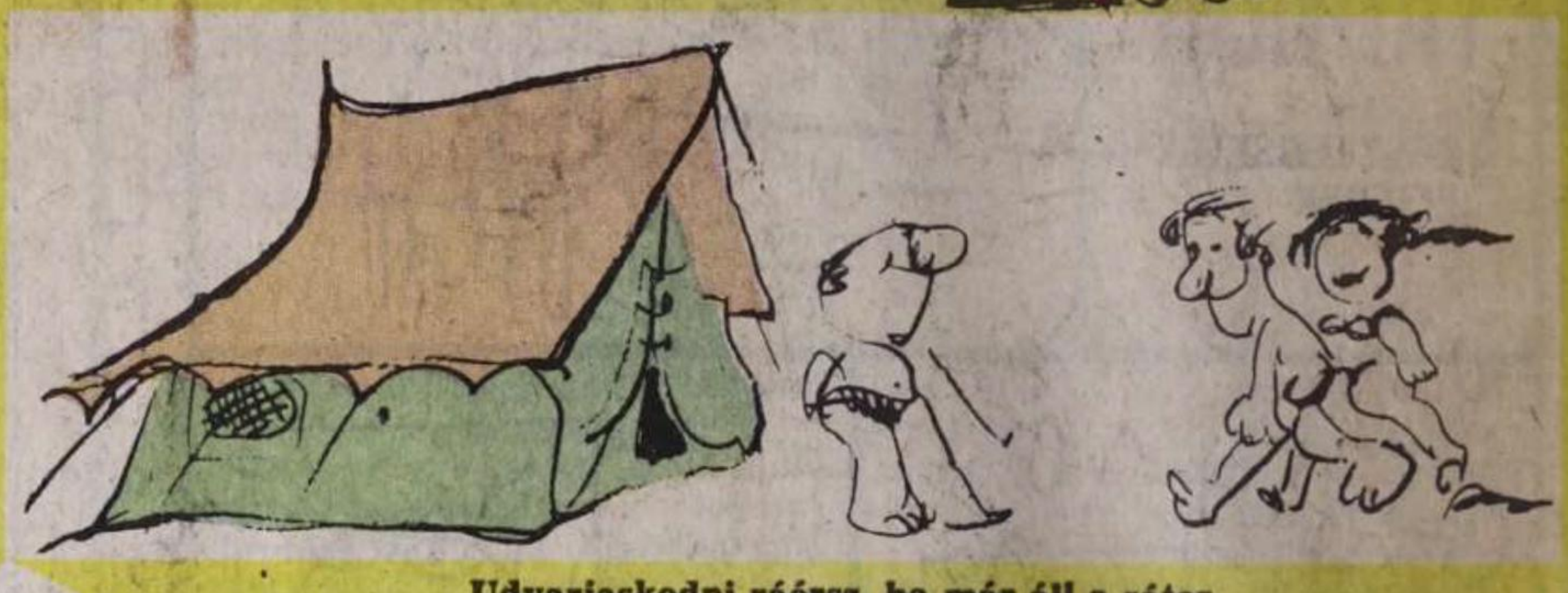

Udvariaskodni ráérsz, ha már áll a sátor.

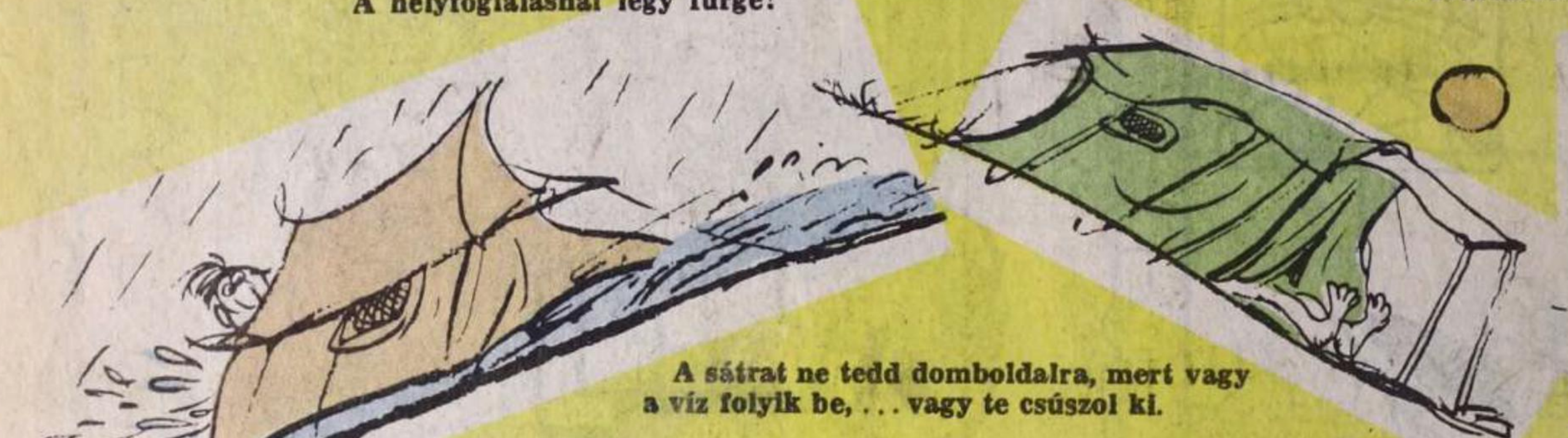

A sátrat ne tedd domboldalra, mert vagy a víz folyik be, . . . vagy te csúszol ki.

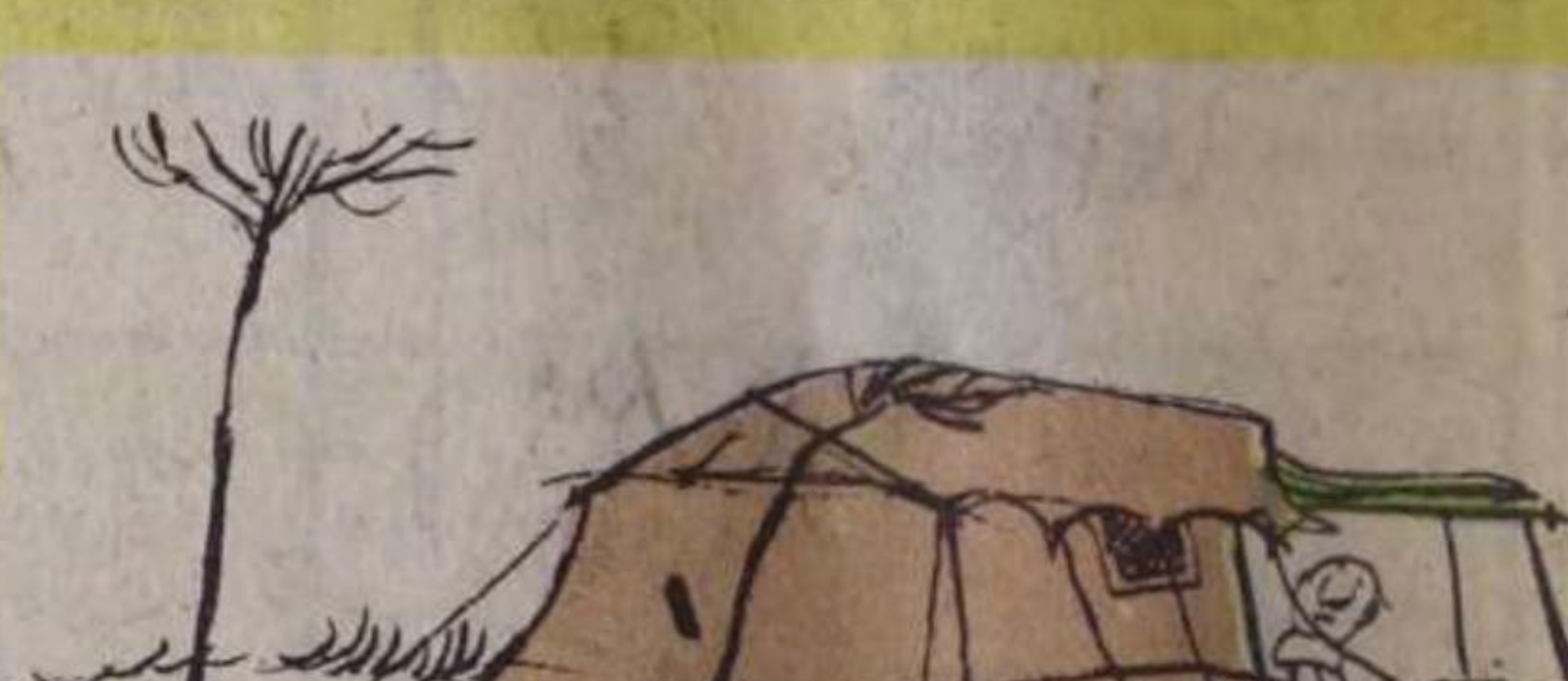

Hát akkor hová tegyük? Természetesen vízszintes talajra. Kihasználva persze a természet adta árnyékot.

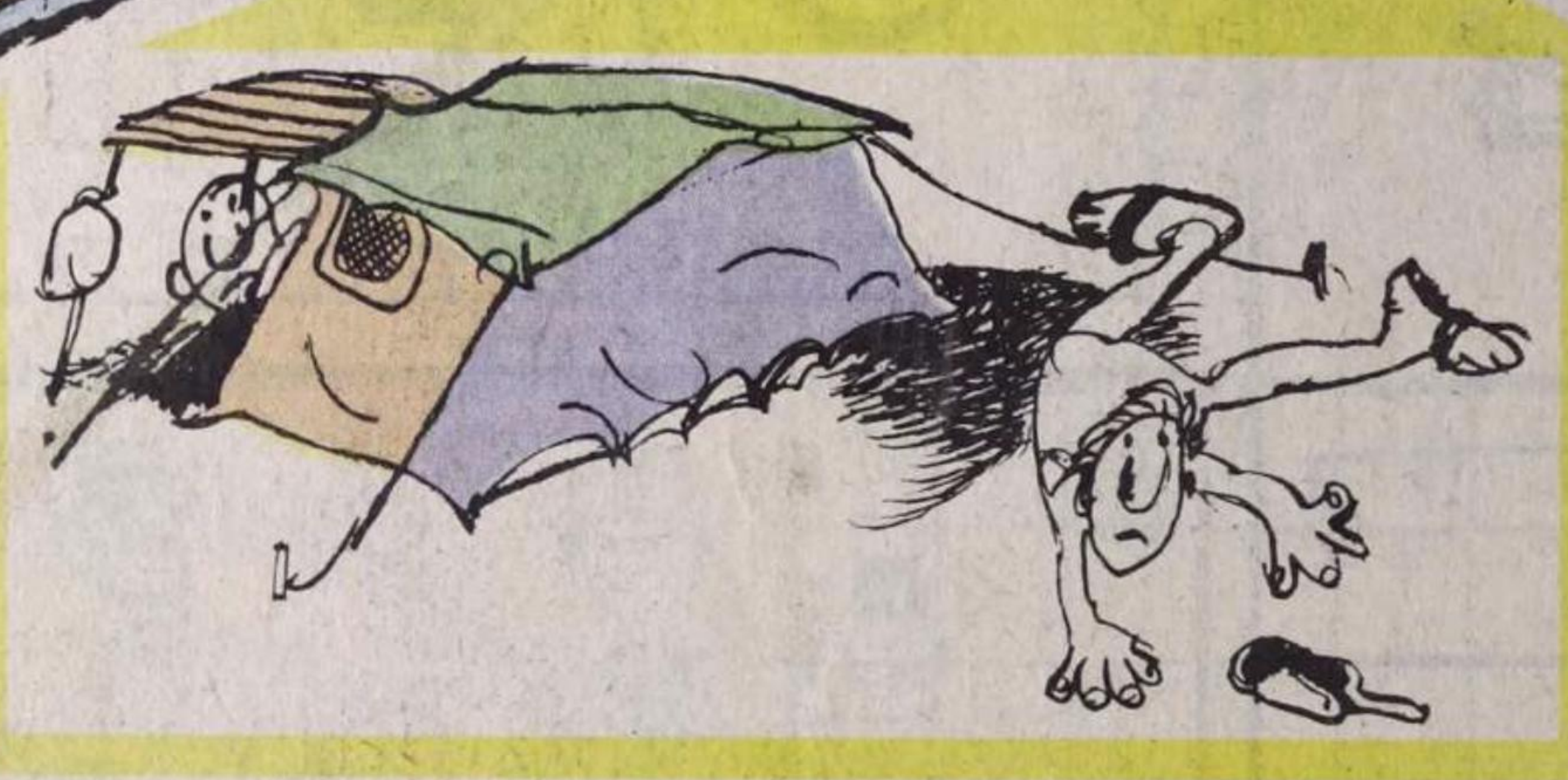

Forgalmas helyen útban vagyunk.

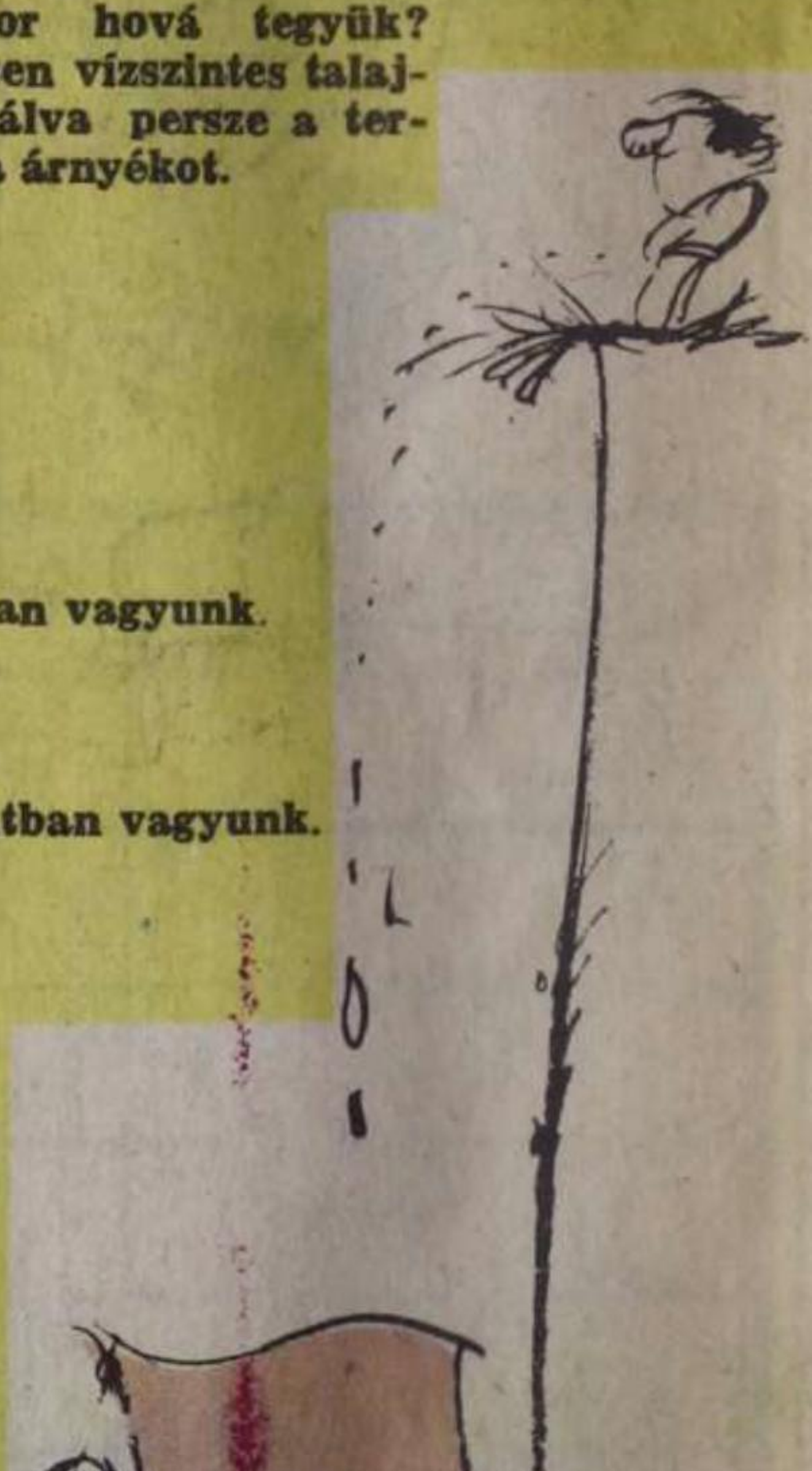

Elhagyott helyen is útban vagyunk.

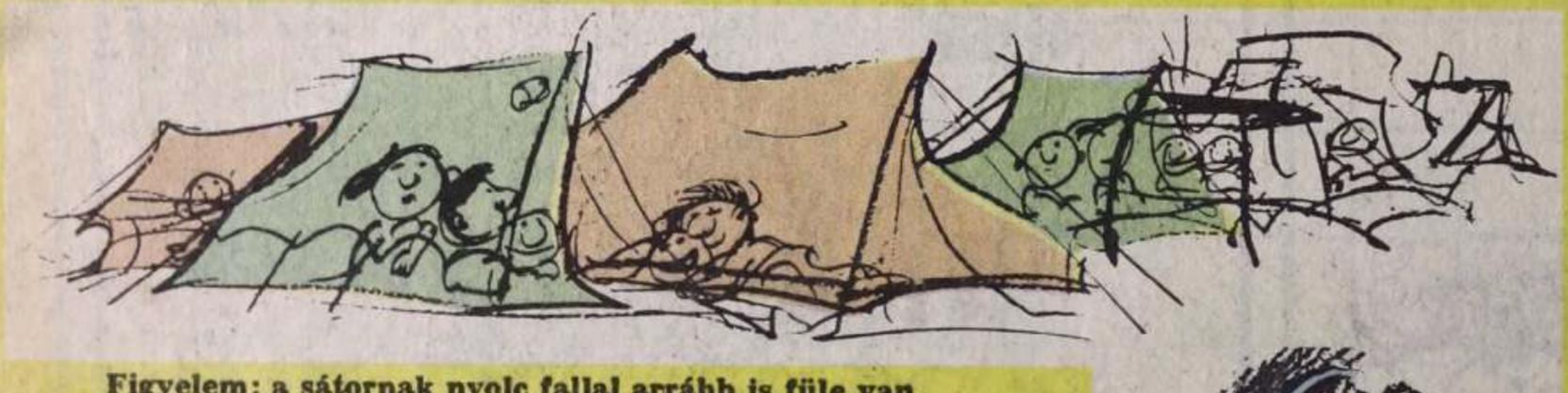

Figyelem: a sátornak nyolc fallal arrább is füle van.

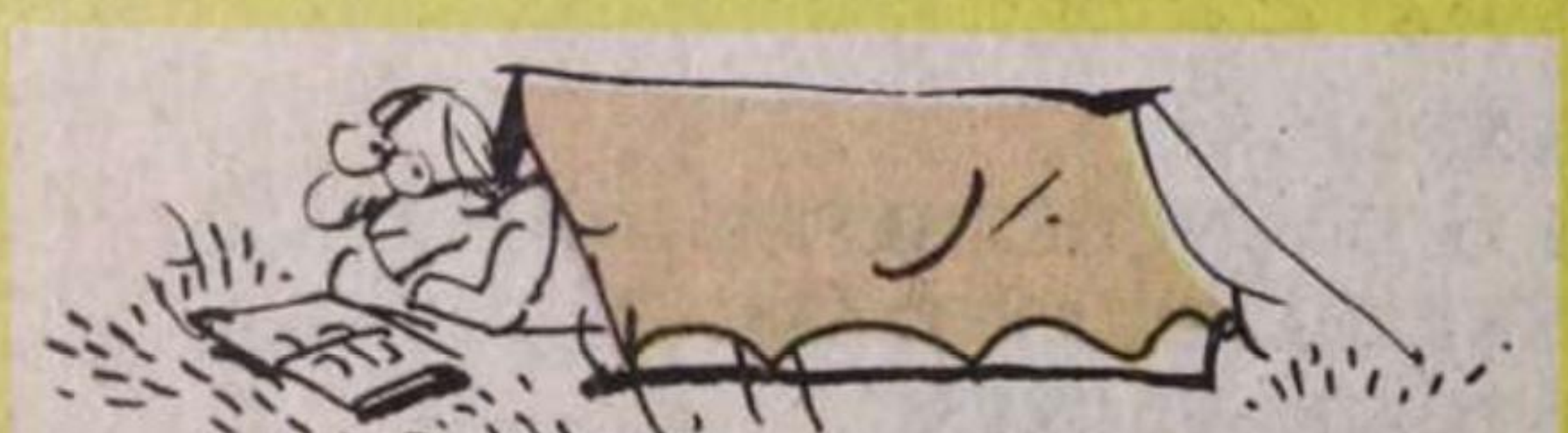

Ezért nem mindegy, kik a szomszédaink. Magányos fiú jó!

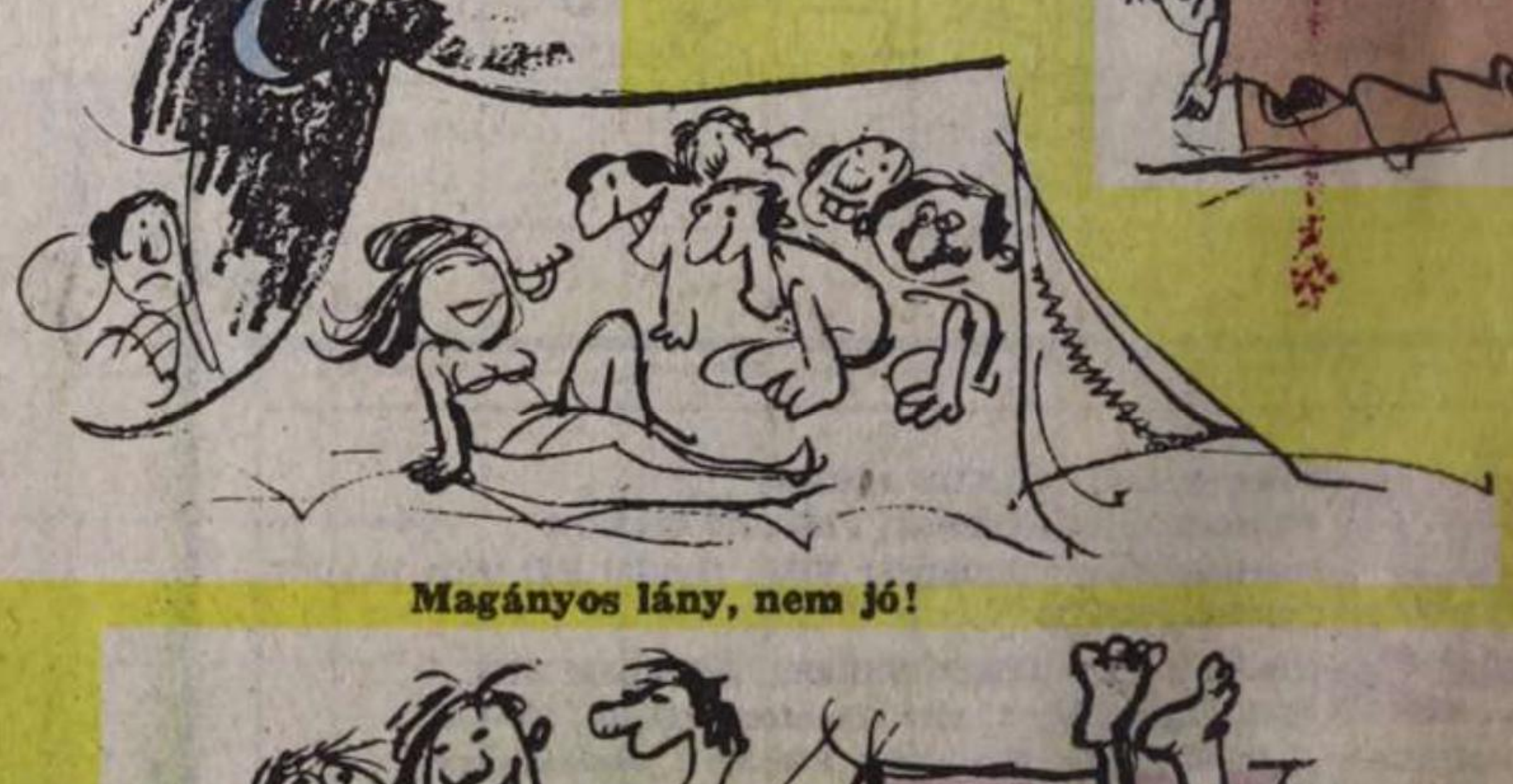

Magányos lány, nem jó!

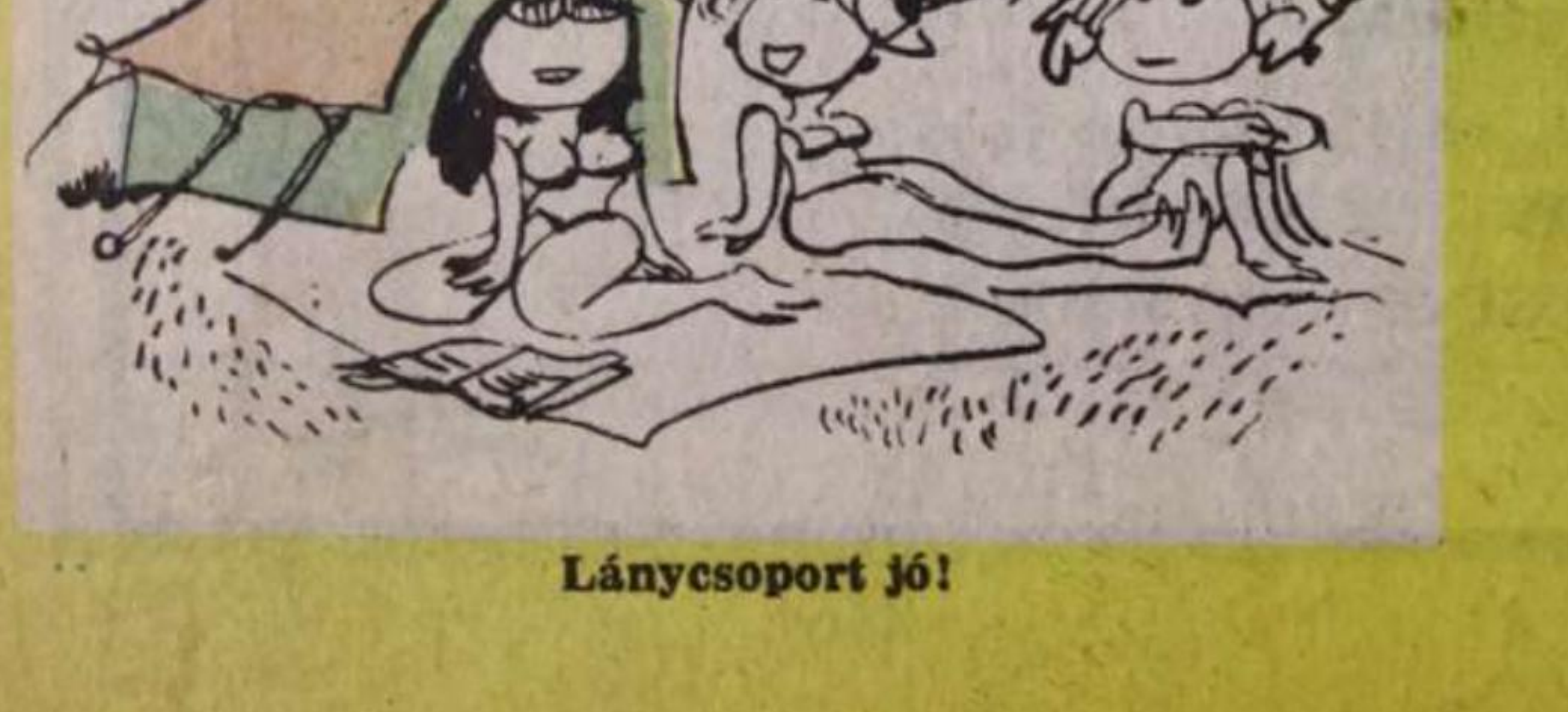

Lánycsoport jó!

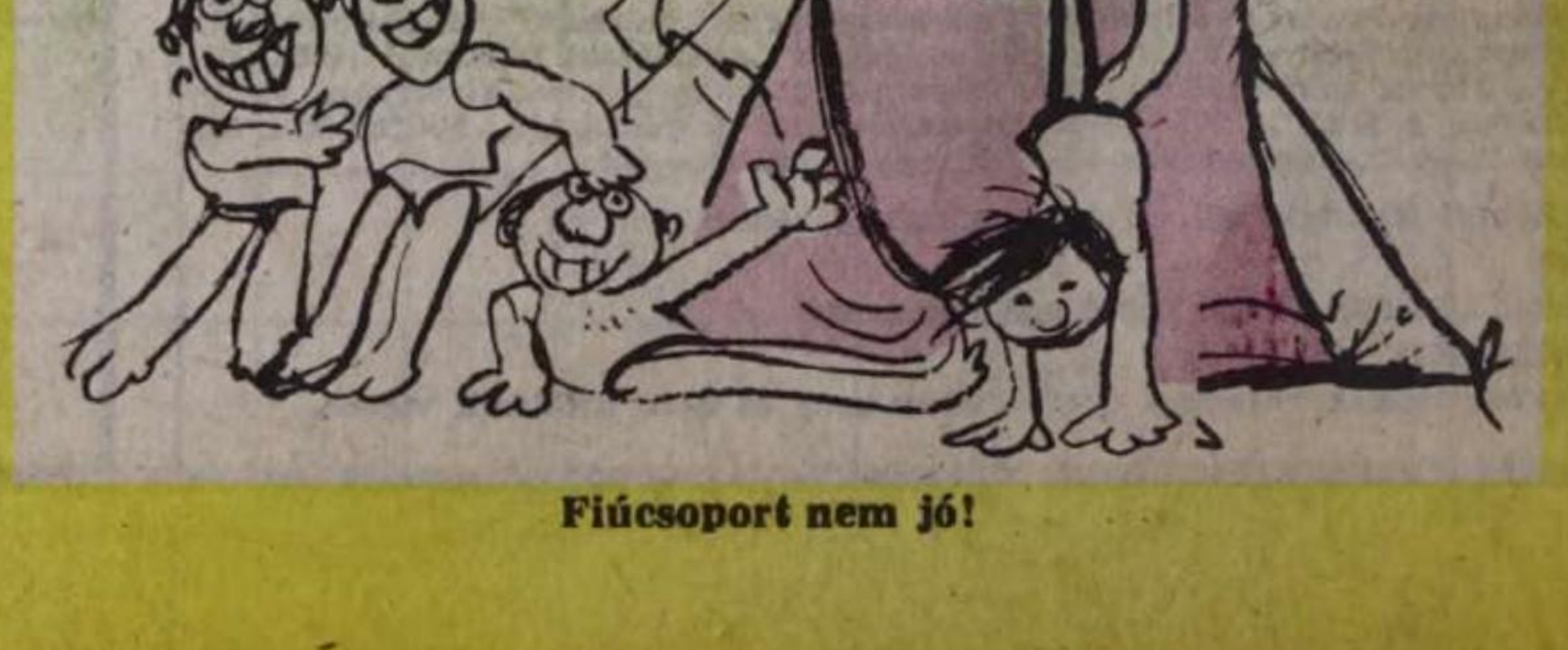

Fiúcsoport nem jó!